

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ศิริรัตน์ เดชะอังกูร

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

มิถุนายน 2562

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อังรังโสติสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดร.บัณฑิตา อินสมบัติ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคการศึกษา สาขาวิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ นางสาวมะลิ ตุ่มบุตรศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 นางวรรณทนา ละจุ่ม ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัย นางสุนันทา เรืองเดช ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระจนทำให้การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สมบูรณ์ สำเร็จลุล่วงและทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวังหิน โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน และโรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระนี้ ผู้วิจัยขอขอบอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานการค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ศิริรัตน์ เดชะอังกูร

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	ศิริรัตน์ เดชะอังกูร
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2561
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้, การเรียนรู้ตามสภาพจริง, ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมแล้ว ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมคู่มือและแผนกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านวังหิน จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านตลิ่งชัน จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน แบบแผนการวิจัยคือ One Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 animals กิจกรรมที่ 2 tree and plants กิจกรรมที่ 3 At school โดยกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด และกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.83/77.27

2. นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$)

Research Title THE DEVELOPMENT OF AUTHENTIC LEARNING ACTIVITY TO PROMOTE THE ABILITY OF LISTENING AND SPEAKING ENGLISH OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

Author' s Name Sirirat Dechaungkool

Academic Advisor Assistant Professor Chamnan Panawong. Ph.D.

Academic Paper Independent study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2018

Keywords learning activity, Authentic learning, the ability of listening and speaking English

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to create and find out the efficiency of Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English of Prathomsuksa 5 students according to criteria 75/75 (2) to compare listening and speaking abilities in English before and after using Authentic learning activity (3) to study student satisfaction towards Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English. Author proceed follow the research methodology by using Research and Development. There were three procedures as follow;

Step 1: Creating and finding out the efficiency of Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English of Prathomsuksa 5 students. After the author has created the activity, it was brought to specialists to consider the suitability of learning activity by proposed learning activity to three specialists and considered from handbook and learning activity plans and English listening and speaking ability assessment form by proposed to three specialists to examine and then experimented with three students in Prathomsuksa 5, semester 2, academic Year 2018, Ban Wang Hin School, to consider the suitability of learning activity, language and time that spent during doing activity then improved it. After that, the author experimented it with nine students of Ban Taling Chan School to find out the efficiency of learning activity to standard criteria of 75/75.

Step 2: Comparing listening and speaking abilities in English before and after using Authentic learning activity and English listening and speaking ability assessment form to promote the ability of listening and speaking English.

A sample group consisted of 16 students in Prathomsuksa 5, semester 2, academic Year 2018, Banklongphaignarm School, Bandan Lanhoi, Sukhothai, The research methodology was One-Group Pretest – Posttest Design. The descriptive statistics used on data analysis was t-test dependent.

Step 3: Studying student satisfaction towards Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English. A sample group consisted of students in Prathomsuksa 5 who used Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English. Research instrument was student satisfaction assessment form towards Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English. The descriptive statistics used on data analysis were average and standard deviation.

Research findings were as follows:

(1) Learning activity consisted of 5 steps; 1) Motivate and activate prior knowledge 2) Practice thinking process and link to new knowledge 3) Apply new knowledge in real situations 4) Summarize knowledge and apply 5) Authentic measurement and assessment which has three learning activities as follows: activity 1 animals, activity 2 tree and plants and activity 3 At school. The learning activities were suitable in various elements of learning activity in high level. Learning activities were as effective as 75.83/77.27

(2) Students who studied by Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English, had the ability to listen and speak English after study was higher than before study at the significant level of .05.

(3) Students was satisfied with Authentic learning activity to promote the ability of listening and speaking English of Prathomsuksa 5 students in the highest level (\bar{X} = 4.54).

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของงานวิจัย.....	4
ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานของงานวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
กิจกรรมการเรียนรู้.....	21
การเรียนรู้ตามสภาพจริง.....	28
การจัดการเรียนรู้ตามการเรียนรู้สภาพจริง.....	44
ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	63
ความพึงพอใจ.....	77
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	80
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	83
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75.....	83
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	110
4 ผลการวิจัย.....	113
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75.....	114
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง.....	121
ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	122
5 บทสรุป.....	125
จุดมุ่งหมายของงานวิจัย.....	125
วิธีดำเนินการวิจัย.....	125
สรุปผลการวิจัย.....	126
อภิปรายผลการวิจัย.....	127
ขอเสนอแนะ.....	132
บรรณานุกรม.....	134
ภาคผนวก.....	141
ประวัติผู้วิจัย.....	250

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงการวิเคราะห์หลักสูตร ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่ม สาระการเรียนรู้ต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร...	13
2	ตารางโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ อ 15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2560 เวลา 80 ชั่วโมงปีการศึกษา.....	17
3	แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง.....	49
4	แสดงการวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	85
5	แสดงสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด จากหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง The zoo/All about trees และ School life.....	90
6	แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดและการฟังสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	92
7	แสดงหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการฟังสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	93
8	แสดงมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5.....	102
9	แสดงการวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ..	103
10	แสดงมาตรฐาน/ตัวชี้วัด และสถานการณ์ในการประเมินความสามารถในการฟัง และการพูด.....	103
11	ตารางแสดงรายละเอียดระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม จำนวน 16 คน....	108
12	แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	117
14 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน.....	120
15 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนจำนวน 9 คน.....	121
16 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม จำนวน 16 คน.....	122
17 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	122

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ทักษะภาษาต่างประเทศนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษ มีบทบาทสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้สื่อสารในสังคมโลก เป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (สมบัติ ศุภสิทธิ์, 2560, หน้า 177) ปัจจุบันนี้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นมากในการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูด ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกฝนความสามารถในการใช้ศัพท์ การออกเสียงให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด มีนักการศึกษาและนักวิจัยเป็นจำนวนมากที่พยายามศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพูด ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2544, หน้า 7) แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ปัญหาสำคัญที่พบคือเด็กไทยมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำและไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2560) การสื่อความหมายด้วยการพูดเป็นการสื่อความที่สะดวกและใช้กันมากที่สุด นั่นคือ สามารถแปลงเสียงออกมาได้อย่างรวดเร็วและสามารถแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกได้ง่ายกว่าการเขียน โดยเฉพาะเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ฟัง การพูดเป็นทักษะด้านแสดงออก (Productive Skill) ในการพูดผู้พูดต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้านเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจต้องแสดงสถานภาพของผู้พูด แสดงออกให้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ นอกจากนั้นยังต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูดและมีความถูกต้องด้วย ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถจะนำคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยคแล้วแปลงออกมาเป็นเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ ก็ยังถือว่าไม่สามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำหรือประโยคในภาษาอังกฤษถ้าไม่สามารถออกสำเนียง (Accent) ได้ถูกต้องแล้ว หรือขึ้นลงเสียงในประโยค (Intonation) ไม่ถูกต้องแล้ว เจ้าของภาษาจะไม่สามารถฟังภาษานั้นเข้าใจได้ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550, หน้า 162)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาดำเนินการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ในด้านต่าง โดยเฉพาะความสามารถในการสื่อสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีสาระสำคัญที่ประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นที่ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 42)

การจัดการเรียนรู้ควรทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียน และเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ที่มีจุดมุ่งหมายให้การศึกษาศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า

ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความรอบรู้ รวมทั้งมีการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ในทุกเวลาและทุกสถานที่ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) เป็นมุมมองการปฏิรูปในการศึกษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีความหมาย โดยผู้เรียนแลกเปลี่ยนความหมายเพื่อสร้างความรู้ และงานจากความสำเร็จของผู้เรียนย่อมมีคุณค่าแก่สถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงจึงต้องมีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นและเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้นั้น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการเรียนการสอนที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ในเนื้อหาวิชาและการใช้การคิดในการเชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2554 หน้า 8) ซึ่งต้องจัดการเรียนการสอนที่อยู่บนความเชื่อที่ว่า การเรียนการสอนที่บรรลุผลนั้น ต้องเรียนตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน เนื้อหา ที่หยิบยกขึ้นมาเรียนควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนอยากเรียน ไม่ใช่เอาแต่เฉพาะเรื่องที่คุณสอนหรือถนัด (สมใจ ทองเรือง, 2546)

การพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้น จากการทำงานด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ขาดทักษะในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 จากค่าสถิติจำแนกตามระดับสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าปัญหาคือ นักเรียนขาดความกระตือรือร้นขาดความสนใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษยาก และตนเองไม่มีความสามารถที่จะฟังและพูด โดยคิดว่าการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้นั้นต้องรู้คำศัพท์มาก ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไกลตัวไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เมื่อตนเองไม่สามารถจำคำศัพท์ได้จึงไม่กล้าพูด ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจการเรียน

จากแนวคิดและผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

มีกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนและช่วยให้นักเรียนมีความพึงพอใจ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

จุดมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความสำคัญของงานวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวังหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ขั้นทดลองแบบกลุ่ม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดิ่งชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

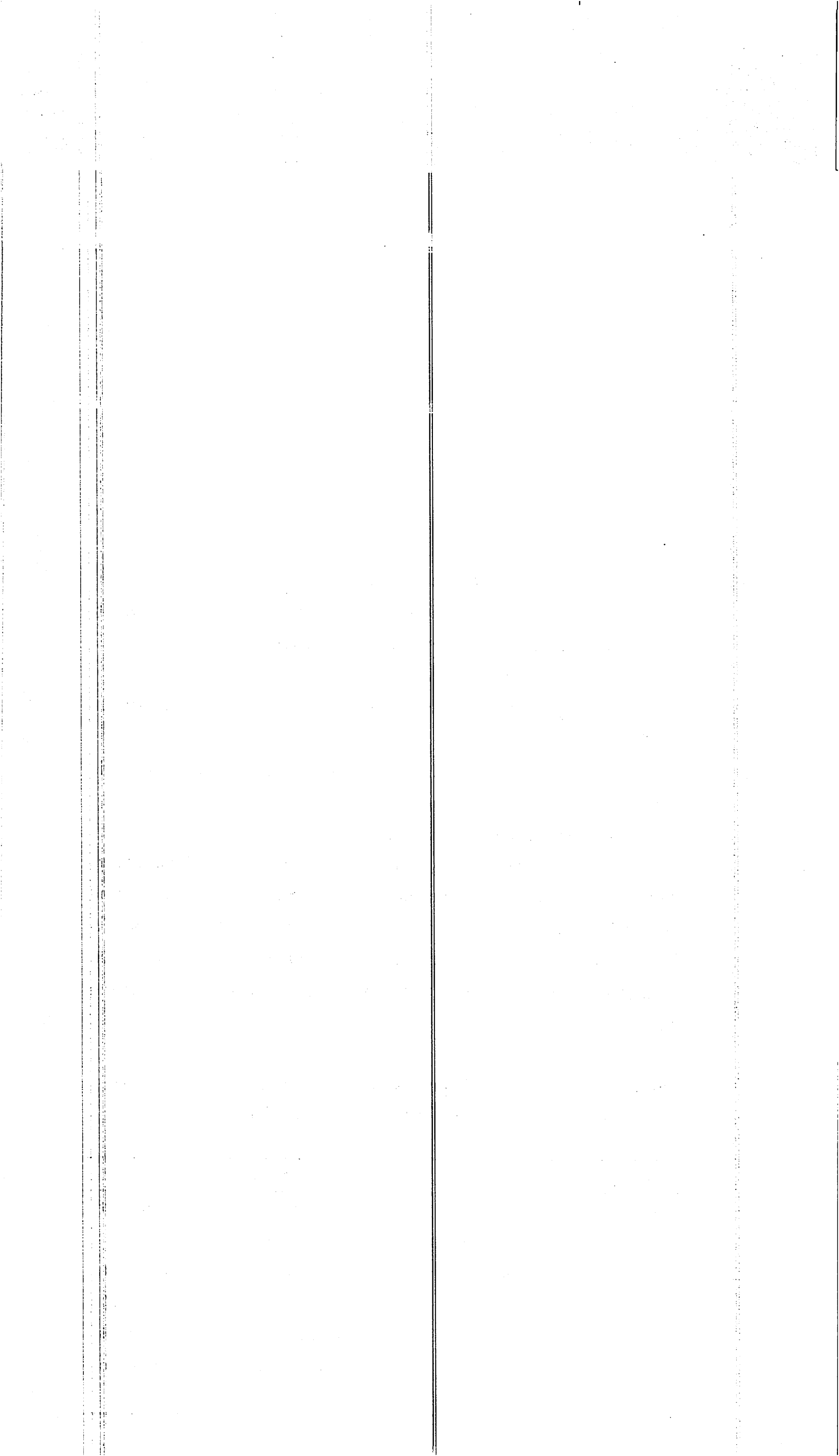
ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้คือเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย หน่วยการจัดการเรียนรู้ 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง The Zoo กิจกรรมการเรียนรู้ Animals จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง All about trees กิจกรรมการเรียนรู้ Tree and plants จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง School life กิจกรรมการเรียนรู้ At school จำนวน 4 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนวังเจ้าราม อำเภอบ้านด่านลานหอย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้คือเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย หน่วยการจัดการเรียนรู้ 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง The Zoo กิจกรรมการเรียนรู้ Animals จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง All about trees กิจกรรมการเรียนรู้ Tree and plants จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง School life กิจกรรมการเรียนรู้ At school จำนวน 4 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของโรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้ตามสภาพจริง หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนจากภายในให้เกิดการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสด้วยตนเอง ทำให้เกิดเป็นเป็นความคิดของตนเอง

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีกระบวนการผ่านการเชื่อมโยงเนื้อหาและประสบการณ์จากโลกแห่งความเป็นจริง โดยการให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสภาพการณ์จริง ปัญหาจริง ในบริบทจริง และร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทำการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง มาประยุกต์ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน

1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ

2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่

1. เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือหรือสะท้อนความคิดการให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง

2. ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนรวมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน

3. ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง

1. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม

2. ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้

1. ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้

2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์

ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีการวัดประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้

3. ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมตามการเรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดขึ้น ซึ่งเนื้อหาในการฟังและพูดจะสอดคล้องกับตัวชี้วัดและระดับชั้นของนักเรียน

4. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง คะแนนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ที่ทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ที่ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ของกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่าง เรียนบทเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ของกิจกรรมการเรียนรู้ จากการประเมินวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน

5. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความชอบใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการ เรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล วัดโดยใช้เกณฑ์ตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ความพึงพอใจด้านเนื้อหา หมายถึง ความพึงพอใจ ความชอบใจ ของนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษตรงตามความต้องการ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีประโยชน์ ต่อการดำรงชีวิต ได้ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และก่อให้เกิด ความรู้เพิ่มเติม

ความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียน การสอนในชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง วิธีสอน การใช้ สื่อประกอบการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการนำไปปฏิบัติได้จริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ค้นคว้าและ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ความรู้สึกรับชอบใจที่มีต่อ วิธีการวัดผลประเมินผลตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ ของผู้สอน การกำหนดเกณฑ์ การประเมินผล การวัดผลครอบคลุมความรู้ ทักษะ และจิตพิสัย การวัดที่หลากหลาย และมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน

สมมติฐานงานวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสามารถในการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้
 - 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.4 โครงสร้างรายวิชา
 - 1.5 คุณภาพผู้เรียนที่จะได้รับ
2. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.3 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.4 การกำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้
3. การเรียนรู้ตามสภาพจริง
 - 3.1 ความหมายการเรียนรู้ตามสภาพจริง
 - 3.2 หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ตามสภาพจริง
 - 3.3 กระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริง
 - 3.4 มาตรฐานและลักษณะของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง
5. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
 - 5.1 ความหมายของความสามารถด้านการฟัง
 - 5.2 ความสำคัญของความสามารถด้านการฟัง
 - 5.3 ความหมายของการพูด

- 5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด
- 5.5 การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.6 องค์ประกอบของความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.7 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 6. ความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 6.2 การวัดความพึงพอใจ
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 220 ถึง 224) ได้จัดทำสาระมาตรฐานการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
มีสาระสำคัญดังนี้

1. ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็น
อย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหา
ความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก
และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและ
ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และ
เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีการคิดสังคมเศรษฐกิจ
การเมืองการปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศ
เพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ และกว้างขวางขึ้นและมีวิสัยทัศน์
ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส
เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่
ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1.2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

1.2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

1.2.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพมาตรฐาน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน
และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระ
การเรียนรู้แกนกลาง ที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
ซึ่งในที่นี้ ผู้ศึกษากล่าวถึงสาระที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.2 และ ต 1.3 เท่านั้นที่นำไปใช้
ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทางการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตาราง
ต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์หลักสูตร ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระ
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5 (ต 1.1)	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษา ท่าทาง และคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพหรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม คำสั่ง เช่น Look at the.../here/overthere./ Say it again./Read and draw./Put a/an...in /on/under/a/an.../Don't go over there. etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5 (ต 1.1)		<p>คำร้องขอ เช่น Please take a queue./Take a queue,please./Can/Could you help me, please? etc.</p> <p>คำแนะนำ เช่น You should read everyday.</p> <p>/Think before you speak./</p> <p>คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกมน Start./My turn./ You Turn./Roll the dice./ Count the number./Finish./คำบอกลำดับขั้นตอน First.....Second,.....Next,..... Then,.....Finally.....etc.</p>
	<p>2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ
	<p>3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ</p>	<p>กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมายและความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5 (ต 1.1)	ที่ฟังหรืออ่าน	และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้า อากาศ และคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ
	4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ	(คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ประโยคบทสนทนา นิทาน หรือ เรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are..? Yes/No...etc. - Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are...
ป.5 (ต 1.2)	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning /Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K.

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5 (ต 1.2)	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและ ให้คำแนะนำง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
	3. พูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...? I need../Help me/can/Could...? /Yes,.../No, etc.
	4. พูด/เขียน เพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he?...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.
	5. พูด/เขียน แสดงความรู้สึก ของตนเอง เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัวและกิจกรรม ต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love... /He/She loves...because...I/You/We/They don't like/love/feel...because...He/She doesn't like/love/feel...because...

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5 (ต 1.2)		I/You/We/They feel...because...etc.
ป.5 (ต 1.3)	1. พูด/เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
	3. พูด/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. โครงสร้างรายวิชา

ตาราง 2 ตารางโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ อ 15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2560 เวลา 80 ชั่วโมง/ปีการศึกษา

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
Who's that?	ต 1.1.1	Talking about	- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ	14	14
	ต 1.2.1	nationality			
	ต 1.3.1	Talking about	- อ่านออกเสียงประโยค		
	ต 2.1.3	profession	ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลัก		
	ต 2.2.1				

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ต 3.1.1		การอ่าน		
	ต 4.1.1		- พูด/เขียน ได้ตอบในการ		
My family	ต 1.1.1	Talking about	สื่อสารระหว่างบุคคล	13	11
	ต 1.2.1	nationality	ฟัง พูด และอ่าน/เขียน		
	ต 1.3.1	Talking about	ในสถานการณ์ต่าง ๆ		
	ต 2.1.3	profession	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน		
	ต 2.2.1		- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับ		
	ต 3.1.1		ตนเอง เพื่อน ครอบครัว		
	ต 4.1.1		และเรื่องใกล้ตัว		
Free time	ต 1.1.1	Talking about	- พูดแสดงความคิดเห็น	13	15
	ต 1.2.2	hobbies	เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว		
	ต 1.3.1		- บอกใจความสำคัญ และ		
	ต 2.1.3		ตอบคำถามจากการฟังและ		
	ต 2.2.1		อ่านบทสนทนา และนิทาน		
	ต 3.1.1		ง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น		
	ต 4.1.1				
ภาคเรียนที่ 1					40
สอบกลางภาคเรียนที่ 1				40	10
The zoo	ต 1.1.4	Talking about		13	13
	ต 1.2.2	extinct animal			
	ต 1.3.2				
	ต 2.1.3				
	ต 2.2.1				
	ต 3.1.1				
	ต 4.1.1				

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ต 4.2.1				
All about trees	ต 1.1.2 ต 1.2.4 ต 1.3.1 ต 2.1.1 ต 2.2.1 ต 3.1.1 ต 4.1.1	Talking about trees and plants		13	14
School life	ต 1.1.1 ต 1.2.2 ต 1.3.1 ต 2.1.3 ต 2.2.1 ต 3.1.1 ต 4.1.1 ต 4.2.1	Talking about School Talking about Transport		14	13
ภาคเรียนที่ 2				40	40
สอบปลายภาคเรียนที่ 2					10
รวม				80	100

ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ครั้งนี้ ใช้หน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
The zoo	Animals	4
All about trees	Tree and plants	4
School life	At school	4
รวม		12

5. คุณภาพผู้เรียนที่จะได้รับ

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและการอ่านบทสนทนาิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด เขียน ได้ตอบ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำพูดเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูดเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน เขียน พูด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำตามโครงสร้าง ประโยคของภาษาต่างประเทศ และ

ภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด การเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการสุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้า อากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนแต่ละครั้งที่ครูสอนตั้งไว้ หากผู้สอนได้ยึดหลักการสอน หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการกำหนดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนจะสามารถออกแบบการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้เด็กได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจุดประสงค์ได้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2533, หน้า 189) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนในครั้งนั้น ๆ ได้ผลดี หมายถึง การสอนของครูเป็นไปอย่างมีความหมาย นักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกเพลิดเพลิน

ทิสนา แฉมมณี (2545, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของคำว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในระดับชั้นเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้วางแผนการสอน เตรียมการสอนได้ล่วงหน้า อันส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ในโรงเรียน ทั้งโดยครูและนักเรียน เช่น การสอนให้นักเรียนค้นคว้าอภิปราย บรรยาย การอบรม การสาธิต การปฏิบัติงาน การจัดนิทรรศการ และการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

วรารักษ์ ศรีวิโรจน์ (2556, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้หรือมาตรฐานตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน หรือการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในระดับชั้นเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้วางแผนการสอนเตรียมการสอนได้ล่วงหน้า ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนที่กำหนดไว้

2. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

อุษา คงทอง (2553, หน้า 4-5) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาจากข้อมูลหลายประการเพื่อนำมาช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ของตนและการเรียนรู้ของผู้เรียนการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าระดับใดก็ตาม ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ผู้เรียน
2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน

ถ้าองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 ประการนี้ ดำเนินไปได้ด้วยดี จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้อย่างมาก องค์ประกอบดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้เรียน

ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เกี่ยวกับความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐานเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึง และจะละเลยไม่ได้

2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

ผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในรูปแบบที่ต้องการ ความเป็นประชาธิปไตย ความเคร่งเครียด ความขี้นบานของผู้เรียนสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนด แต่ถึงกระนั้นก็ตามบรรยากาศในชั้นเรียนยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกนอกเหนือไปจากตัวผู้สอน คือ ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้รับประทานอาหารเช้า หรืออาหารกลางวัน ผู้เรียนเริ่มเรียนชั่วโมงแรกด้วยความรู้สึกหิวหรือบางครั้งผู้เรียนได้รับสิ่งกระทบกระเทือนใจติดตามมา เนื่องจากความไม่ปรองดองในครอบครัว เป็นต้น ส่วนทางด้านตัวผู้สอนนั้น อาจจะมี ความกดดันจากฝ่ายบริหารหรือจากครอบครัว เศรษฐกิจ อาหารเช้า ก่อนมาสถานศึกษาของผู้สอนมีเพียงน้ำแก้วเดียวเท่านั้น สิ่งที่น่ามาก่อนเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่ผู้สอนและผู้เรียนจะมาพบกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งได้ว่าบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้จะปรากฏออกมาในรูปแบบใด

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน จะเป็นเครื่องชี้บ่งถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรจะต้องคิดถึงผู้เรียนในฐานะเป็นบุคคลหนึ่ง ผู้เรียนมีสิทธิที่จะได้รับความต้องการพื้นฐาน และผู้สอนจะต้อง หากวิถีที่จะตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้และผู้สอนควรจะต้องฝึกให้มีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และการเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ต่อไป

ประไพ ฉลาดคิด (2548, หน้า 4-5) ได้กล่าวองค์ประกอบของการสอนไว้ ดังนี้ ลองจินตนาการเป็นภาพต่อไปนี้ ในการสอนแต่ละครั้งเมื่อผู้สอนเข้ามาในชั้นเรียนน่าจะมีกิจกรรมการเรียนการสอนเกิดขึ้น นั่นหมายความว่า ในห้องเรียนนั้นคงไม่ใช่ห้องเรียนที่ว่างเปล่า แต่ควรมีองค์ประกอบต่อไปนี้ในชั้นเรียน

1. ผู้สอน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการสอน เพราะต้องเป็นผู้รู้หลักสูตรและนำเนื้อหาสาระมาดำเนินการสอน มีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดเวลาของการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน มีทักษะกระบวนการ และมีเจตคติที่ดีตามเจตนารมณ์ของบทเรียนและหลักสูตร นอกจากนี้ครูยังต้องมีความสามารถใช้สื่อประกอบการสอน และสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ทำให้ การสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

2. ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอน เพราะการสอนจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีผู้เรียนเป็นผู้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดประสงค์ของการสอนที่ตั้งไว้

3. กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นออกแบบโดยผู้สอนและผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีการวัดผลและประเมินผลตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้

4. บริบทในการเรียนการสอน ในการสอนที่ต้องการให้เกิดผลที่ดีทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนนั้น สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียนก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึง อันได้แก่ความเหมาะสมของสีในห้องเรียน การถ่ายเทของอากาศ ทิศทางลม เสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน เช่น เสียงรถยนต์วิ่งผ่านไปมา กลิ่นเหม็นจากตลาดสด เป็นต้น

การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด หรือมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียน ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบนี้ย่อมมีความสำคัญในด้านผู้สอนจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความพร้อมในเนื้อหาที่จะสอน และจะต้องใช้จิตวิทยามาใช้ในการสอน เช่น การใช้แรงจูงใจ ตัวเสริมแรง หรือสิ่งเร้า เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองและเกิดการเรียนรู้ได้ดี ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องมีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ มีกิจกรรมที่เสริม เช่น การเล่นเกม ร้องเพลง เพื่อทำให้เด็กไม่เกิดการตั้งเครียดมากเกินไป และในด้านผู้เรียนควรควรจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้เป็นสำคัญ

3. การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้อ

หลักการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้อได้ ดังนี้ ทศนีย์ มโนสมุท (2546, หน้า 243)

3.1 รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยา

3.2 เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้ได้ต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในลักษณะของการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

3.3 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอาจพัฒนาให้นำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง หรือใช้เฉพาะวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

3.4 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้เป็นหลักจะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณาเลือกใช้รูปแบบ นั่นคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักก็จะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมแต่อาจมีผลของรูปแบบน้อยลง

4. การกำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

4.1 ความหมาย

เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกเป็นจำนวนมาก

4.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบได้

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 80/58 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็จะได้ผลเท่านั้น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 494 - 495)

4.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

1) ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้ จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2) ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

3) ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 496-497) เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1/E_2 ที่หาได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E_1/E_2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5% นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% ก็สามารยอมรับได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพการยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้มี 3 ระดับ คือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์ และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่า เมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสม จากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้ รัตนะ บัวสนธ์ (2556)

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มี คุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับ บุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของ กลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มี ความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง นวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมิน ประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไป ที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำบอกเล่าของ บุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของ คุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำ คำแนะนำ ที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรม ตามที่กล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึง ต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็น มีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณี การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคล ทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนี หรือเกณฑ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E1 /E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1 /E2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลัก พิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มี ลักษณะซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหา สาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนมีลักษณะปานกลาง จะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหา สาระมุ่งปฏิบัติหรือ มุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้จะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพตามหลักการ ที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือ ความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยจึงได้นำขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของกิจกรรม ตามได้กำหนด เกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนว รัตนะ บัวสนธิ์ (2556) ซึ่งได้กำหนด เกณฑ์การหาประสิทธิภาพโดยเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ และกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของ

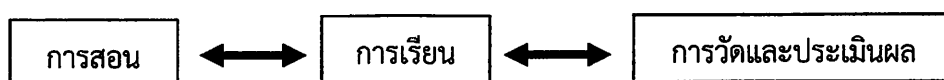
คะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น 75/75 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ตามสภาพจริง

1. ความหมายการเรียนรู้ตามสภาพจริง

การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) เป็นมุมมองการปฏิรูปในการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีความหมาย โดยผู้เรียนจะต้องใช้การสืบสอบในการสร้างและแลกเปลี่ยนความหมายเพื่อสร้างความรู้ และงานจากความสำเร็จของผู้เรียนย่อมมีคุณค่าแก่สถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงจึงต้องมีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นและเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้นั้น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการเรียนการสอนที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ความรู้ในเนื้อหาวิชาและใช้การคิดในการเชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ดังนี้

สมนึก นนธิจันทร์ (2544, หน้า 6-7) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงว่า การเรียนการสอนตามแนวคิดเดิม แยกการสอน การเรียน และการวัดประเมินผลออกจากกัน แต่ปัจจุบันการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ทั้งการสอน การเรียนและการวัดและประเมินผล จะรวมกันเป็นเกลียวเชือกผูกติดเป็นกระบวนการเดียวกัน เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ดำเนินไปพร้อมกัน และสิ้นสุดโดยพร้อมกัน ดังภาพ 1

ภาพ 1 ความสัมพันธ์ของการสอน การเรียนและการวัดและประเมินผล

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2545, หน้า 31) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยเรียกว่าการเรียนรู้แท้ (Authentic Learning) ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน ตัดสินใจได้เอง มีกระบวนการที่ใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนเป็นผู้อธิบาย นำเสนอได้อย่างมีหลักวิชาด้วยการเรียบเรียงด้วยตนเอง อธิบายได้อย่างครอบคลุม ชัดเจน มีกระบวนการที่ดี มีความคิดรวบยอดและหลักการของวิชาที่เรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตจริงได้ นำเอาความรู้ต่าง ๆ ไปพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพงาน คุณภาพสังคม สิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นปกติวิสัยจนเป็นหนึ่งเดียวกัน

ทิสนา แคมมณี (2545, หน้า 135) ได้สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการดำเนินการช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสภาพการณ์จริง ปัญหาจริง ในบริบทจริงและร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ข้อมูล และวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะแก้ปัญหาที่นั้น และได้รับผลการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพในชีวิตจริง

แบล็คเบิร์น (Blackburn, 2001 อ้างอิงใน วิทวัฒน์ ชัตติยะมาน, 2546, หน้า 27-28) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ใช่แค่การเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน แต่เป็นการรวบรวมทักษะต่าง ๆ ที่มีอยู่ไปปฏิบัติงานที่ต้องการการคิดที่ซับซ้อน และความรู้ที่ลึกซึ้งที่ใช้ในการแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ผลงานเหล่านั้น สามารถนำไปใช้ได้จริง ในสถานการณ์นอกห้องเรียน ส่วนแนวทางหรือกรอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นสามารถใช้เกณฑ์ 3 ประการเป็นแนวทางในการจัด คือ กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วย การสร้างความรู้ การสืบสอบทางวิชาการ และการให้คุณค่านอกเหนือจากโรงเรียน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง “เป็นแนวคิดในการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงประสบการณ์ และการเรียนรู้ด้วยกันหรือเป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง โดยมุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนได้ใช้วิธีการสืบสอบ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการเป็นยุทธศาสตร์ในการคิดอย่างเป็นระบบ และมีเป้าหมายที่แสดงความสำเร็จของการทำงาน และผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ปฏิบัติในชีวิตจริงได้”

2. หลักการและทฤษฎีการเรียนการสอนตามสภาพจริง

หลักการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง

Newmann et al. (1995:8) ได้เสนอหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ 3 ประการ คือ

1. นักเรียนสร้างความหมายและความรู้ (Construction of Knowledge)

หมายถึง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้จัดระบบ ตีความ และวิเคราะห์ข้อมูล แทนการทำซ้ำหรือลอกเลียนตัวความรู้จากหนังสือหรือจากการจดบันทึกในห้องเรียน ผู้เรียนไม่ได้ใช้เพียงแค่กระบวนการรวบรวมข้อเท็จจริงเท่านั้น แต่ต้องใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ ความสามารถเหมือนกับที่บุคคลหลาย ๆ สาขาอาชีพต้องใช้ในการสร้างหรือการผลิตความรู้ ความสามารถที่เกิดขึ้นเหล่านี้จะแสดงออกมาในรูปของการเขียนและการพูด การอภิปราย การสร้างและซ่อมสิ่งของที่ได้ผสมผสานออกมา เช่น เฟอริไนเจอร์ อาคาร วีดีโอ และในด้าน การแสดงความสามารถต่อผู้ชมหรือผู้ฟัง เช่น ดนตรี กีฬา การแสดง

ดังนั้น จุดเน้นของการสร้างความรู้ในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้นอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ในเรื่องการสร้างความหมายของบุคคลโดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ เพียงแต่แนวคิดการจัดการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงยังขยายเพิ่มเติมไปมากกว่าการนำเอาความรู้และการลอกเลียนความรู้ที่สร้างโดยตนเองหรือคนอื่น การสร้างความรู้ตามสภาพจริงเกี่ยวข้องกับการนำไปใช้การจักระทำการตีความหรือการการวิเคราะห์ความรู้เดิมเพื่อแก้ปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยทำซ้ำจากความรู้เดิม

2. นักเรียนใช้การสืบสอบทางวิชาการ (Disciplined Inquiry)

หมายถึง การที่ผู้เรียนสร้างความหมายด้วยตนเอง โดยการนำความรู้ที่มีอยู่ในหลาย ๆ สาขา มาพัฒนาเป็นความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งมากกว่าการรู้เพียงผิวเผิน โดยแสดงออกในรูปแบบการสื่อสารที่ผ่านการกลั่นกรอง เช่น การเขียนบทความ การอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ แทนการทำเครื่องหมายลงในช่องว่าง หรือการเติมคำลงในช่องว่างในแบบทดสอบทั่วไป

การสืบสอบทางวิชาการเป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนานำความรู้อย่างลึกซึ้งและใช้กระบวนการในการสืบสอบหาความรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ

2.1 การอยู่บนฐานของความรู้เดิม

ความสำเร็จตามสภาพจริงต้องสร้างขึ้นมาจากความรู้เดิมที่สะสมมา เช่น ข้อมูล คำศัพท์ ความคิดรวบยอด ทฤษฎี ระเบียบปฏิบัติสำหรับการกระทำและการสืบสอบ

2.2 ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง

เป็นกระบวนการการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อสิ่งที่เรียน หรือปัญหามากกว่าการศึกษาหาความรู้เพียงผิวเผินความเข้าใจที่ลึกซึ้งไม่ใช่การศึกษาหัวข้อ อย่างกว้าง ๆ แต่เป็นการทำความเข้าใจต่อประเด็นที่ซับซ้อนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้ศึกษา ทดสอบและสร้างสัมพันธ์ของความรู้แต่ละส่วนที่จะให้ความกระจ่างเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นได้

2.3 การติดต่อสื่อสารที่ซับซ้อน

เป็นลักษณะของการติดต่อสื่อสารที่นักวิทยาศาสตร์ ศิลปิน นักเขียน บทความ นักออกแบบ วิศวกร และผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จอื่น ๆ จะต้องใช้เป็นรูปแบบที่ซับซ้อนของการติดต่อสื่อสารทั้งการทำงานและการแสดงข้อสรุป ภาษาที่ใช้ (คำศัพท์ สัญลักษณ์ และอุปกรณ์โสต) ประกอบไปด้วยคุณภาพ ความนุ่มนวล ความประณีต ในรายละเอียด และความต่อเนื่องประสานกันเพื่อขยายคำอธิบายและข้อพิจารณา ซึ่งจะตรงกัน

ข้ามกับการติดต่อสื่อสาร ในโรงเรียนที่ต้องการเพียงแค่คำตอบสั้น ๆ เช่น ถูกหรือผิด ข้อสอบแบบเลือกตอบ การเติมคำ ในช่องว่าง หรือประโยคสั้น ๆ

3. การใช้คุณค่านอกเหนือจากห้องเรียน (Value beyond School)

หมายถึง นักเรียนมีเป้าหมายในการทำงานโดยมีค่านิยมหรือความหมายที่นอกเหนือไปจากความสำเร็จภายในโรงเรียน ผู้เรียนสร้างงานหรือแก้ปัญหาที่มีความหมายในโลกแห่งความเป็นจริง หรือมีการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ในโรงเรียนกับปัญหาชุมชนหรือประสบการณ์ส่วนตัว การให้คุณค่านอกเหนือโรงเรียนถือเอาประโยชน์เป็นหลัก ซึ่งต่างจากการใช้เอกสารเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียน

การเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น ตามหลักการแล้ว ควรเป็นการเรียนรู้ที่ไม่แยกออกจากบริบท (context) เป็นการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งตามสภาพและบริบทจริง ไม่ดึงเอาเรื่องนั้นออกจากบริบทที่เป็นอยู่ อย่างไรก็ตามในระยะหลังได้มีแนวคิดเพิ่มเติมว่าเราสามารถจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงในห้องเรียนได้ หากสามารถจัดให้กระบวนการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่คล้ายคลึงเช่นเดียวกับที่เกิดในสภาพจริง ซึ่งกอร์ดอน (Gordon, 1998: 390-393) ได้วิเคราะห์หาองค์ประกอบดังกล่าวได้ดังนี้

1) ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลมักเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อยู่เสมอ เล็กบ้างใหญ่บ้าง และจะต้องคิดตัดสินใจ และลงมือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ตามสภาพจริง จึงต้องมีปัญหาการคิด การตัดสินใจ การกระทำ และผลของการคิด การตัดสินใจ

2) ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง เมื่อมีปัญหที่ต้องตัดสินใจแก้ไข บุคคลจะแสวงหาทางแก้ไขโดยใช้ทรัพยากรหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนมีอยู่หรือหามาได้ บุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ช่วยตนได้ในทางใดทางหนึ่ง จะใช้ทรัพยากรรอบตัว เช่น หนังสือพิมพ์ โทรศัพท์ ฯลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะมาใช้แก้ปัญหา ตามสภาพจริงไม่มีการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่นั่งเรียนกันเป็นแถวเหมือนสภาพในห้องเรียน

3) ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลใช้ความรู้ ทักษะ และเกิดความรู้สึกรู้หรือพัฒนาเจตคติไปพร้อม ๆ กัน ตามสภาพจริง บุคคลจะดำเนินการจัดการเมื่อเกิดปัญหาใด ๆ บุคคลจะต้องคิด ตัดสินใจ โดยใช้ความรู้ที่มีและแสวงหาข้อมูลที่เป็นต่อการตัดสินใจมาใช้ และตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ตนเห็นว่าดีที่สุด เหมาะสมที่สุดกับสถานการณ์ ซึ่งการตัดสินใจกระทำนั้น ๆ จะส่งผลให้เกิดความรู้ ทักษะและเจตคติอื่น ๆ ตามมาด้วย ดังนั้น การพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติต่าง ๆ ตามสภาพจริง จึงเป็นการพัฒนาที่เกิดขึ้นในบริบทตามสภาพจริง ๆ นั้น

4) ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลจะเลือกรับรู้และเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง ซึ่งมักจะเป็นสิ่งที่บุคคลจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะในการเข้าใจผู้อื่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ เป็นต้น การเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลไม่ได้รับรู้หรือเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามา

5) ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง สิ่งทั้งหลายจะเชื่อมโยงกัน ความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่เรียนรู้ในบริบทจริง จะได้รับการถ่ายโอนไปใช้ในบริบทอื่น ๆ และจะได้รับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาไปเรื่อย ๆ ดังนั้น การเรียนรู้จึงมีลักษณะของการพัฒนาแบบเป็นเกลียว คือ จะมีการพัฒนาจากฐานเดิมเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ

6) ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง เมื่อบุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งบุคคลมักจะได้รับข้อมูลย้อนกลับว่าสิ่งที่ตนทำลงไปนั้นดี-ไม่ดีเหมาะสม-ไม่เหมาะสมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือได้ว่าเป็นมาตรฐานคุณภาพตามความเป็นจริงในชีวิตจริง (real – life standards of quality)

ดังนั้น หากผู้สอนไม่สามารถที่จะนำผู้เรียนไปเรียนรู้ตามสภาพจริงในบริบทจริงได้ ผู้สอนสามารถที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริงให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ โดยการจัดสภาพการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนให้มีองค์ประกอบของการเรียนรู้เช่นเดียวกันกับที่เกิดขึ้นตามสภาพจริง กล่าวคือ ให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาที่เป็นจริง ได้คิด ได้แสวงหาข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจ และได้ตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยที่ผู้เรียนจะได้รับผลการประเมินการกระทำของตนตามมาตรฐานคุณภาพในชีวิตจริง และมีโอกาสที่จะนำการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติไปใช้ในบริบทอื่น ๆ และพัฒนาปรับปรุงต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่ง กอร์ดอน (Gordon, 1998: 6) ได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมไว้ 3 ระดับ ดังนี้

6.1) การจัดกิจกรรมแก้ปัญหาท้าทายความสามารถทางวิชาการ (academic challenges) ได้แก่ การนำเสนอหาสาระที่ต้องการสอนมาปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปของปัญหาแล้วให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา ได้ร่วมมือกันหาทางแก้ไข แสวงหาข้อมูล นำข้อมูล ทางวิชาการมาใช้ในการตัดสินใจ ตัดสินใจลงมือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง และประเมินด้วยมาตรฐานคุณภาพในชีวิตจริง

6.2) การจัดกิจกรรมสวมบทบาทในสถานการณ์จำลอง (scenario challenger) ได้แก่ การนำเสนอหาสาระที่ต้องการสอนมาจัดทำเป็นสถานการณ์จำลองที่สะท้อนความเป็นจริง ชีวิตจริง แล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทใดบทบาทหนึ่งและลงไปเล่นในสถานการณ์

จำลองนั้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาและใช้ความรู้ และทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเข้าใจสภาพการณ์จริงและชีวิตจริง

6.3) การจัดกิจกรรมเผชิญปัญหาตามสภาพจริง (real-life problems) ได้แก่ การนำผู้เรียนไปเผชิญปัญหาจริงในบริบทจริง และร่วมกันศึกษาเรียนรู้เพื่อที่จะแก้ปัญหา นั้น ตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ปัญหานั้น และได้รับผลจากการกระทำนั้น ๆ

นอกจากแนวคิดดังกล่าวแล้ว นิวแมนและเวลลาซ (Newmann & Wehlage อ้างถึงใน Deuer & Hobbs, 2000:3) ยังได้นำเสนอเกณฑ์ในการประเมินการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงไว้ 5 ประการ กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดขั้นสูง (higher – order thinking) (2) ผู้เรียนได้ความรู้ที่ลึกซึ้ง (depth of knowledge) (3) ความเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียนรู้กับโลกแห่งความเป็นจริง (4) การอภิปรายหรือการสนทนาที่เป็นแก่นสาร (substantive conversation) และ (5) การส่งเสริมสนับสนุนจากสังคมในผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (social support for student achievement)

การเรียนการสอนตามสภาพจริงเป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน โดยในปี ค.ศ. 1990 นักศึกษาในสหรัฐอเมริกาต่างตระหนักว่านวัตกรรมการเรียนการสอนที่ผ่านมามีความสามารถพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอนหรือแม้แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ จึงมีการปฏิรูปการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยมุ่งเป้าหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริง กล่าวคือ เป็นผลสัมฤทธิ์ที่มีความหมายสำหรับผู้เรียน โดยได้กำหนดข้อบ่งชี้ของผลสัมฤทธิ์ตามสภาพจริง (Authentic Achievement) คือ ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนเป็นผู้ใช้วิธีการสืบสอบในเนื้อหาวิชา เพื่อสร้างความหมาย และผู้เรียนจะต้องมีเป้าหมายในการทำงานที่แสดงถึงสมรรถนะที่มีคุณค่า หรือมีความหมายที่บ่งบอกในความสำเร็จของการเรียน Newman and Wehlage (1993, pp.8-12)

สถานการณ์การเรียนการสอนคงมิได้อาศัยทฤษฎีอย่างเดียว การเรียนการสอนตามสภาพจริงต้องอาศัยทฤษฎีที่มีสมมติฐาน 2 ประการ คือ 1) การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ผู้เรียนไม่สามารถทำพฤติกรรมหนึ่งก่อนการเรียนรู้ แต่หลังจากการเรียนรู้แล้วจะสามารถทำได้ นั่นคือ พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นหรือมีการเปลี่ยนแปลงหลักจากการเรียนรู้ 2) เมื่อพิจารณาได้ว่าการเรียนรู้แล้ว การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมหรือความสามารถจะเป็นผลจากการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม จากสมมติฐานดังกล่าว มีทฤษฎีที่สอดคล้องในหลักการของการเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังนี้ คือ ราเซน มีศรี (2544, หน้า 39-40)

1. ทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญา (schema Theory) เป็นทฤษฎีเน้นการที่สมองจัดเก็บข้อมูลข่าวสารหรือความรู้เข้าไว้ โดยการเชื่อมโยงสิ่งที่เราได้ยิน เห็น สัมผัส และทดลองจากสิ่งที่เรารู้ในลักษณะของโครงสร้างทางปัญญา (schema) ถ้ามีการเชื่อมโยงที่ดีเข้าไว้ในความทรงจำระยะยาวได้มากเท่าไร ผู้นั้นก็จะสามารถเรียนรู้ใช้ข้อมูลและทำการตัดสินใจที่ดีได้เร็วมากและดีขึ้นเท่านั้น โครงสร้างทางปัญญาเป็นโครงสร้างของข้อมูลเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนในทัศนที่เก็บไว้ในความจำ สรุปแล้วโครงสร้างทางปัญญาเป็นเหมือนชุดความรู้หลาย ๆ ชุด ที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ความรู้นั้น ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกัน ทำอย่างไรจึงจะจัดการเรียนการสอนให้เกิดการพัฒนา วิธีหนึ่งที่สามารถทำได้ คือ การให้เรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้สมาชิกกลุ่มแก้ปัญหา ร่วมกัน และให้อธิบายว่าเหตุใดตนจึงคิดหาหนทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนในกรณีศึกษา หรือกิจกรรมแก้ปัญหาจะช่วยพัฒนา schema ได้เป็นอย่างดี

2. ทฤษฎีการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์กระบวนการรับรู้ (cognitive Flexibility Theory) ทฤษฎีเน้นการนำเสนอการเรียนรู้อตามสภาพเป็นจริง (Authentic context) การออกแบบการเรียนการสอนด้วยทฤษฎีนี้จะนำเสนอเป็นกรณีศึกษาย่อย (Min-case study) แล้วเสนอทางเลือกให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอาจพบเห็นได้ในชีวิตจริง ผู้เขียนจะสามารถบูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเข้าด้วยกันและแก้ปัญหา

3. ทฤษฎีการเกิดการเรียนรู้ (Generative Learning Theory) ผู้เขียนมีแนวโน้มที่จะสร้างมโนทัศน์และความหมายที่สอดคล้องกับการเรียนรู้เดิม ยิ่งผู้เรียนมีความกระตือรือร้น การเรียนก็จะเกิดขึ้น การเรียนรู้นั้นเป็นการผสมผสานที่เป็นทั้งนามธรรมและรูปธรรมของผู้เรียน เข้ากับประสบการณ์เดิมที่มีมาก่อน โดยเก็บไว้ในความจำและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การเรียนรู้อยากเข้าใจจึงเป็นการเรียนรู้อย่างท่องแท้

4. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivational Theory) เน้นถึงความสำคัญของการให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและคงความสนใจนั้นไว้ได้ยาวนาน โดยเน้นประเด็นแรงจูงใจ 4 ประการ ของ เคลเลอร์ (Keller, 1993 อ้างอิงใน ราเชน มีศรี, 2544, หน้า 39-40) คือ

4.1 ความสนใจ หมายถึง ความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนได้รับการกระตุ้นหรือไม่ และการกระตุ้นจะยังคงอยู่ได้ยาวนานตามเวลาอันควรหรือไม่

4.2 ความจำเป็น หมายถึง การที่ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจว่า การเรียน การสอน มีความสำคัญและจำเป็นต่อความพึงพอใจส่วนตัวและจะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในอนาคต

4.3 การคาดหวัง หมายถึง การที่ผู้เรียนมีแนวโน้มว่าตัวเองจะประสบความสำเร็จได้และความสำเร็จดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้โดยตนเองเป็นผู้กำหนด

4.4 การพึงพอใจ หมายถึง แรงจูงใจที่มีมาแต่เกิดของผู้เรียน และการตอบรับกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Adult Learning Theory) ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ประการด้วยกัน ของ Brookfield (1986 อ้างอิงใน ราเชน มีศรี, 2544, หน้า 40)

5.1 การกำกับตัวเอง (self-direction) หมายถึง การดูแลรับผิดชอบตัวเอง ในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่อันเป็นวัยแห่งการพึ่งพาตนเองและมีความรับผิดชอบ

5.2 ประสบการณ์ส่วนตัวที่เป็นแหล่งความรู้อันมีค่า

5.3 การประยุกต์ใช้โดยฉับพลัน หมายถึง การนำความรู้และประสบการณ์ ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

6. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (constructivism Theory) เน้นการเรียนรู้ ในบริบทต่าง ๆ ความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ และสามารถใช้ได้อย่างเต็มที่นั้น จะได้รับการพัฒนา มากยิ่งขึ้น หากนำไปใช้ในกิจกรรมที่มีความหมาย เจือปนในการเรียนรู้ตามหลักการของทฤษฎีนี้ คือ สภาพแวดล้อม การเรียนรู้ที่ซับซ้อนและผสมผสานกิจกรรมที่เป็นจริง การประเมินประสิทธิผล ทางสังคมอันเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ เนื้อหาการสอนที่สัมพันธ์สอดคล้องและเน้นการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7. ทฤษฎีการรับรู้ความหมายของการเรียนรู้ (Meaningful Reception Learning Theory) ทฤษฎีนี้ผู้เรียนอาจจะประสบมาก็ถือได้ว่ามีความหมายทั้งสิ้น ความหมายเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนได้ตีตามประสบการณ์ของตนเอง โดยใช้กระบวนการความรู้ความเข้าใจบางอย่าง ดังนั้น การเรียนรู้ที่มีความหมายจึงเป็นกระบวนการในการหาข้อมูลที่มีความหมายไปเชื่อมโยง กับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อยู่แล้วในทางหลากหลายและไม่สามารถเดาได้

8. ทฤษฎีการควบคุมความคิด (Metacognitive theory) ทฤษฎีนี้มีผลอย่างมาก ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยเน้นการควบคุมและประเมินการคิดของตนเอง อยู่ตลอดเวลา รู้ว่าตนเองรู้อะไร ทำอะไร บกพร่องเรื่องอะไร จะแก้ไขอย่างไร ผู้ที่สามารถ ควบคุมและประเมินการคิดของตนเองได้ เรียกว่าเป็นผู้มีเมตาคอกนิชัน

ทิสนา แชนมณี (2548, หน้า 133-134) กล่าวถึง หลักการของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ได้ดังนี้

1. การเรียนรู้เรื่องใด ๆ ก็ตาม ย่อมมีความสัมพันธ์กับบริบทของเรื่องนั้น ๆ การเรียนรู้โดยคำนึงถึงบริบทแวดล้อมเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความเป็นจริง จึงสามารถไปใช้ชีวิตประจำวันได้

2. สภาพการณ์จริง ปัญหาจริง เป็นโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งทุกคนจะต้องเผชิญ ดังนั้น การให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสภาพการณ์จริง ปัญหาจริง จึงเป็นโอกาสที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความเป็นจริง

3. การเรียนรู้ความเป็นจริง ของจริง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายเพราะสามารถนำไปใช้ได้ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ อยากเรียนรู้

4. การให้เรียนเผชิญปัญหาและแก้ปัญหา จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตจำนวนมาก

หลักการที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Newman, 2000 อ้างอิงใน วิทวัฒน์ ชัดติยะมาน, 2546, หน้า 37) ที่ต้องคำนึงถึง คือ

1. บริบททางการเรียนรู้
2. ความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้และพฤติกรรมที่ต้องการ
3. การมองความรู้ในฐานะของเครื่องมือมากกว่าเป้าหมาย
4. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน
5. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนรู้
6. ครูต้องมีมุมมองว่าผู้เรียนเป็นนักค้นคว้าที่กระตือรือร้น
7. การให้ความสำคัญกับการสอนรู้น้อย แต่เน้นที่การเกิดการเรียนรู้ของแต่ละคน
8. การเน้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีการสร้างหลักการใหม่
9. ผู้เรียนต้องยอมรับแนวทางแก้ปัญหาที่หลากหลายต่อปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
10. การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นเมื่อความหมายนั้นถูกสร้างขึ้นจากการได้รับประสบการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเป็นจริงมากกว่าการสอนในห้องเรียนทั่วไป
11. ผู้เรียนจะเป็นผู้กระทำและเป็นผู้ค้นคว้าทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

12. ครูจะไม่ใช่แหล่งความรู้เพียงแหล่งเดียวในกิจกรรมการเรียนการสอน แต่จะประกอบไปด้วยครูและนักเรียนคนอื่น ๆ ผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญที่เข้ามาช่วยเหลือ ในกระบวนการเรียนรู้

13. การเรียนรู้ตามสภาพจริงจะต้องกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนตามสภาพจริงเป็นแนวคิดในการเรียนการสอน ที่เชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนมาไว้ด้วยกัน เป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เรียน กับโลกแห่งความเป็นจริงโดยมุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนได้ใช้วิธีการ ในการสืบสอบ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน ตัดสินใจได้เอง ใช้กระบวนการเป็นยุทธศาสตร์ การคิดอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการคิดการทำงาน และผู้เรียน สามารถนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้การเชื่อมโยงประสบการณ์จริงในชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้

3. กระบวนการเรียนตามสภาพจริง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542, หน้า 8-10) ได้ให้ความหมายของกระบวนการเรียนรู้ ตามสภาพจริง ไว้ว่า

1. เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ยึดยึดความรู้และเนื้อหาสาระให้ผู้เรียน
2. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
3. ผู้สอนเป็นผู้เอื้ออำนวยการเรียนรู้ รับผิดชอบและวิเคราะห์วิธีการเรียนกระตุ้น ให้ผู้เรียนให้รู้จักวิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม
4. ผู้เรียนสร้างความรู้เชิงความคิด และสร้างสรรค์ความรู้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542, หน้า 10-15) ได้กล่าวถึง ลักษณะของกระบวนการเรียนรู้ ตามสภาพจริงไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สมดุลและมีความสุข

กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับความดี ความงาม ความจริง วัยเด็กเล็กจะใช้สมอง ซีกขวาในการเรียนรู้ การอ่าน การฟัง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างกระบวนการคิด จินตนาการ กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับความงาม เด็ก ๆ จะชอบร้องเพลง การสร้างสรรค์กิจกรรม ทางศิลปะ ซึ่งจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางด้านค่านิยม ความดีความงามและความสนุกทำให้ สภาพจิตใจอ่อนโยน เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางมิติสุนทรีย์ภาพ

กิจกรรมกลุ่มจะเป็นสถานการณ์หนึ่งของกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สร้างสรรค์เจตคติในทางบวก เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ ศิลปะและกีฬา จะช่วยพัฒนาผู้เรียน ในด้านความร่วมมือได้เล่นและทำงานเป็นทีม นอกจากนั้นยังเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง มีการแสดงความคิดเห็นกล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์

วิธีการสอนโดยให้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) รุจිර ภูสาระ และ จันทรานี สงวนนาม (2545, หน้า 165) เป็นการให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บทบาทเป็นเครื่องมือในการดึงความรู้สึกนึกคิด การรับรู้ เจตคติ หรืออคติต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของผู้แสดงออกมาเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

วิธีการสอนโดยใช้การแสดงละคร (Dramatization) รุจน์ ภูสาระ และจันทรานี สงวนนาม (2545, หน้า 565) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพของเรื่องราวที่ต้องการเรียนรู้ ประจักษ์ชัดด้วยตนเองทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ชัดเจนและจดจำได้นาน โดยการให้ผู้เรียนแสดงละครซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและบทละครที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมาและสามารถทำให้ผู้แสดงและผู้ชมเกิดความเข้าใจและจดจำเรื่องนั้นได้นาน

2. กระบวนการที่จะเรียนรู้

การเรียนรู้ที่จะรู้โดยการเชื่อมโยง ความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวางและเพียงพอ กับโอกาส ที่จะสามารถทำงานในระดับลึกได้ และการเรียนรู้ที่จะยังหมายถึง วิธีการเรียนรู้ที่จะแสวงหาความรู้ (Learning How to Learn) เพื่อจะได้ประโยชน์จากโอกาสทางการศึกษาที่มีให้ตลอดชีวิต กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับเพื่อที่จะรู้ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคำจำแนก และการคิดเชื่อมโยง ซึ่งมีขั้นตอนและทักษะกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการคิดแก้ปัญหา การคิดคาดการณ์ล่วงหน้าและการคิดสร้างสรรค์ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542, หน้า 11)

ทักษะการคิดแก้ปัญหาเมื่อผู้เรียนเผชิญกับปัญหาควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. หยุดคิด เพื่อทำความเข้าใจกับปัญหา
2. ค้นหาสาเหตุที่มาของปัญหาที่แท้จริง
3. การแสวงหาทางเลือก โดยคิดถึงวิธีการแก้ปัญหา แสวงหาทางเลือกที่ดี มีความเป็นไปได้
4. ปฏิบัติตามทางเลือกที่เลือกไว้ สังเกตการณ์กระทำอย่างละเอียด
5. ประเมินผลเพื่อสะท้อนผลที่ได้

การฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหาทั้ง 5 ขั้นตอน จึงเป็นพื้นฐานให้เกิดทักษะการตัดสินใจ การฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชื่อมโยงและการคิดคาดการณ์ล่วงหน้า

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการพินิจพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล สิ่งที่จะช่วยให้เรามีวิจารณญาณที่ได้ คือ การคิดรอบคอบ คิดละเอียด คิดทบทวน คิดอย่างมีเหตุผล คิดถูก คิดยาวไกล เป็นต้น

การคิดสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2549) เชื่อว่าความคิดเช่นนี้จะทำให้เราสามารถสร้างหรือค้นพบสิ่งใหม่ ๆ คนที่มีความคิดสร้างสรรค์ก่อนคนที่คิดหลากหลาย คิดคล่อง คิดกว้าง เป็นต้น ดังนั้น การเรียนรู้จึงควรมีกิจกรรมที่กระตุ้นและส่งเสริมให้ได้คิด ได้ค้นคว้า ได้แสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ได้ฝึกการเผชิญสถานการณ์และจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น

3. การเรียนรู้ที่จะทำหรืออยู่ร่วมกัน

การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน โดยการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ตนเองและการพัฒนาความเข้าใจความรู้สึกรู้ใจของผู้อื่น เกิดความผูกพันซึ่งกันและกันจาประสบการณ์ กระบวนการกลุ่ม การทำโครงการที่ประสบความสำเร็จด้วยกันและมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดการความขัดแย้ง ด้วยความมีน้ำใจที่เคารพต่อคุณค่าของเสียงส่วนใหญ่ ความเข้าใจระหว่างกันและกันโดยใช้ความเสมอภาคและเสรีภาพ มีค่านิยมด้วยสิทธิมนุษยชนมีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ มีความเชื่อว่ามนุษย์สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้

4. การเรียนรู้ที่จะมีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ได้พัฒนาดีขึ้น

กระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่เป็ระบบ และผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนเสริมสร้างเป็นบุคลิกภาพส่วนตัว สามารถแสดงออกที่สร้างสรรค์และอิสระ (Assertion) มีทักษะการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง โดยไม่มีความก้าวร้าว การแสดงออกที่เหมาะสมและสร้างสรรค์เป็นการแสดงออกในการป้องกันสิทธิส่วนบุคคลของผู้เรียน โดยแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมา จริงใจและเหมาะสมกับสถานการณ์มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นมิตร โดยไม่ล่วงเกินสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นด้วยวิถีทางแห่งปัญญา และจากความรู้สึกนึกคิดที่ดีงามและสร้างสรรค์ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542, หน้า 14)

5. การเรียนรู้ที่จะแสวงหาวิธีการเรียน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2543, หน้า 14-15) ได้กล่าวถึง การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาหรือฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่รู้ หาความรู้ รักที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเจตคติของตน รักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งรู้จักปรับตัวไปตามกระแสต่าง ๆ ในโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้การพัฒนาผู้เรียนจะต้องดำเนินการ

โดยใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่ไม่ให้วิธีการโอนให้ผู้เรียนมีความรู้แต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นประโยชน์อยู่เสมอ โดยวิธีการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คือ

5.1 จัดให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันข้อมูลความรู้มีอยู่มากมาย จึงเป็นไปได้ที่บุคคลจะสามารถรู้ทุกสาขาวิชา ดังนั้น ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้พื้นฐานอย่างกว้าง ๆ และมีโอกาสศึกษาบ้างว่าอย่างลึกซึ้งเพื่อให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ในสาขาอื่น ๆ เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นในอนาคต โดยสามารถโยกความรู้พื้นฐานที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าในเรื่องของความรู้ได้

5.2 พัฒนาผู้เรียนให้มีเครื่องมือสำหรับแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่รักการเรียนรู้ จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีเครื่องมือที่จะใช้แสวงหาความรู้ได้ก่อนเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต ได้แก่ คณิตศาสตร์เกี่ยวข้องกับการคิดคำนวณ การใช้เหตุผล การแก้ปัญหา วิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นการแสวงหาความรู้ที่ผู้เรียน ได้ฝึกการสังเกต คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงวิทยาการสมัยใหม่ที่จะช่วยในการคิดหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.3 สร้างแรงจูงใจให้เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐาน และมีเครื่องมือสำหรับแสวงหาความรู้แล้วต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนอยู่เสมอ โดยให้ผู้เรียนได้เกิดความตระหนักถึงความจำเป็นของการศึกษาที่มีต่อบุคคลในทุกช่วงชีวิต ให้เห็นว่าการเรียนรู้นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ยาก และเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ทำได้ในทุกช่วงชีวิตของคน ดังนั้นสิ่งที่ให้ผู้เรียนและต้องเผชิญในชีวิตเป็นเรื่องที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ ซึ่งผู้เรียนจะได้นำความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาตนเองได้ ทำให้เห็นคุณค่าของการแสวงหาข้อมูล และนำข้อมูลนั้นมาใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง

5.4 ทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายและสะดวก ต้องทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนสนใจ ใฝ่เรียนอยู่เสมอ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาที่ต้องการ ดังนั้นจึงควรมีการสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างศูนย์สื่อในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงแหล่งความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย รวมทั้งมีการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ เพื่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งทำให้บุคคลสนใจเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. มาตรฐานและลักษณะของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง

นิวแมน และคณะ (Newmann, et al., 1995 อ้างอิงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2554, หน้า 12-14) ได้ทำการวิจัยที่ศูนย์การวิจัยทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน พบว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จได้เมื่อใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาและทดสอบสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้สร้างมาตรฐานเพื่อใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบการเรียนการสอน ดังนี้

ภาพ 2 แสดงมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง

จากมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงทั้ง 5 องค์ประกอบข้างต้น อธิบายได้ดังนี้

1. ผู้เรียนได้คิดขั้นสูง (higher-order thinking) การเรียนการสอนตามสภาพจริง จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้จัดกระทำข้อมูลและใช้ความคิดในการสังเคราะห์ การสรุปนัยทั่วไป การอธิบายและการสรุปรวมเพื่อสร้างเข้าใจและความหมายใหม่ ๆ สำหรับผู้เรียน
2. ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ระดับลึกมากกว่าความรู้พื้นฐาน การเรียนการสอนตามสภาพจริงจะต้องให้ผู้เรียนเข้าถึงแก่นความคิดของเนื้อหาวิชาใช้ความรู้ที่มากกว่าความรู้พื้นฐานโดยต้องมีการสำรวจความเชื่อมโยงดูความสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้เรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเนื้อหาสาระวิชาที่เรียน (substantive conversation) การเรียนการสอนตามสภาพจริง จะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ในเนื้อหาวิชากับครูผู้สอนและกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ มากขึ้น
4. ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนทางสังคม (social support for student achievement) การเรียนการสอนตามสภาพจริงจะต้องสร้างบรรยากาศที่ส่งผลดีแก่การเรียนรู้ ได้แก่ การยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน (mutual respect) ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนหรือผู้เรียน กับผู้อื่นเกิดความรู้สึกที่ดีจะต้องสร้างคุณค่าของตนเองโดยเพิ่มความพยายามให้มากขึ้น ผู้สอนต้องคาดหวังว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ความรู้และทักษะที่เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ

5. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้จากการเรียนสู่โลกภายนอก (connections to the world beyond the classroom) การเรียนการสอนตามสภาพจริงจะต้องเชื่อมโยงความรู้ในเนื้อหาวิชาความรู้สู่ปัญหาสถานการณ์ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถนำความรู้ที่เรียนรู้ในชั้นเรียนอธิบายปัญหาต่าง ๆ นอกชั้นเรียนได้

กอร์ดอน (Gordon, 2001) อ้างอิงใน วิทวัฒน์ ชัดติยะมาน, 2546, หน้า 37) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการเรียนรู้ปัญหาในโลกที่เป็นจริง เป็นห้องเรียนตามแนวคิด คอนสตรัคติวิสต์ และการประเมินศักยภาพ โดยนำเสนอลักษณะของเรียนรู้ตามสภาพจริงว่า

1. การเรียนรู้ตามสภาพจริงต้องการให้ผู้เรียนแก้ปัญหาอย่างกระตือรือร้น เนื่องจากชีวิตเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่จะต้องแก้ไขและตัดสินใจ เหตุการณ์ในชีวิตจริงเป็นความคิดรวบยอดที่ต้องทำความเข้าใจและเป็นผลงานที่ต้องผลิตไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวธรรมดา ซึ่งเหตุการณ์ในชีวิตจริงต้องตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ให้ผลที่เป็นรูปธรรม

2. ในสถานการณ์ของการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลจะต้องทำงานด้วยกัน ผู้เรียนจะเคลื่อนที่ไปเรื่อย ๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางกายภาพและทางสมอง ต้องเสาะแสวงหาแหล่งทรัพยากรที่ช่วยแก้ปัญหา ไม่ว่าจะเพื่อนผู้เรียนด้วยกัน หนังสือหรืออินเทอร์เน็ตหรือทรัพยากรรอบ ๆ ตัวที่ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้

3. สถานการณ์การเรียนรู้ตามสภาพจริงเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและเจตคติทั้งหมดของบุคคลคนหนึ่งในขณะเดียวกัน เหตุการณ์ในชีวิตจริงต้องใช้ทักษะที่จัดระบบแล้วในการจัดการกับแหล่งทรัพยากรเพื่อตัดสินใจว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร โดยใช้ความรู้ที่มีอยู่เพื่อสร้างผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับความรู้ ทักษะและเจตคติถูกพัฒนาขึ้นในบริบทของงานจริง ๆ

4. การเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการเรียนรู้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตและมีความหมายต่อผู้เรียน แต่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นไม่จำเป็นที่ทุก ๆ องค์ประกอบของงานจะต้องมีสภาพเป็นจริง แต่ต้องให้ความหมายกับผู้เรียนในลักษณะที่เชื่อมโยงกับโลกที่ เป็นจริงในระดับหนึ่ง เป็นการให้ความสนใจกับทักษะที่อยู่ในชีวิตจริง เช่น การตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่เชื่อมโยงงานของผู้เรียนเข้ากับประสบการณ์ในชีวิตจริง

5. การเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้เรียนจะต้องแสดงการเรียนรู้ของตนเองสู่สาธารณะ และมักจะใช้มาตรฐานคุณภาพในชีวิตจริงในการตัดสินผลการเรียนรู้ ปัญหาในสภาพจริงจะไม่ใช้คะแนนแบบทดสอบ แต่เป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นจริงที่ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบ

บรูซีย์ ศิริมหาสาคร (2545, หน้า 27-30) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ

1. การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพในชีวิตจริง
2. การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากคิด อยากทดลองปฏิบัติ ด้านการกำหนดปัญหา ที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน และเป็นปัญหาที่ตรงกับสภาพชีวิตจริงของนักเรียน ซึ่งเป็นงานที่มีความหมาย มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและอยากทำงานนั้นให้สำเร็จ
3. การเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนคิดหาวิธีปฏิบัติ หรือวิธีการแก้ปัญหาตามแนวทางของตนเองด้วยการทำงานที่มีลักษณะเปิดกว้าง ให้นักเรียนมีอิสระในการคิดแทนการทำงานตามคำสั่งของครู เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
4. การเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยการคิดงานเอง แล้วนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อสรุปความรู้ หรือสรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง ทำให้เกิดความมุ่งมั่นอยากทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อจะได้เห็นผลแห่งความคิดและการปฏิบัติของตนเอง
5. การเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้ทั้งหมดที่เรียนมา จากหลายเนื้อหา หรือหลายวิชามาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงในการแก้ปัญหาว่า ปัญหาอย่างหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยความรู้จากวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะจะต้องผสมผสานความรู้จากวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม จึงจะสามารถแก้ปัญหานั้นได้

สรุปได้ว่า มาตรฐานและลักษณะของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง คือ การเรียนรู้ในสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตและมีความหมายต่อผู้เรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้นั้นไม่จำเป็นที่ทุกองค์ประกอบของกิจกรรมจะต้องมีสภาพเป็นจริง แต่ต้องให้ความหมายกับผู้เรียน ในลักษณะที่เชื่อมโยงกับโลกที่เป็นจริง และกิจกรรมการเรียนรู้ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากคิด อยากเรียนรู้ อยากทดลองปฏิบัติ ในด้านการกำหนดปัญหาต้องเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน และเป็นปัญหาที่ตรงกับสภาพชีวิตของผู้เรียนเอง การจัดการเรียนรู้จึงเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งในสถานการณ์ของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางกายภาพและทางสมอง ต้องมีการเสาะแสวงหาทรัพยากรรอบ ๆ ตัวที่ทำให้สามารถนำมาช่วยในการแก้ปัญหาได้ ผู้เรียนมีการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์หรือสรุปความคิด รวบยอดด้วยตนเองอีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติที่มีอยู่ตัวเองและที่ได้เรียนรู้มาทั้งหมดในห้องเรียนเชื่อมโยงไปสู่การประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาจริงต่าง ๆ อย่างกระตือรือร้น

การจัดการเรียนรู้ตามการเรียนรู้สภาพจริง

แนวการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ปัญหาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยการนำแนวของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามสภาพจริง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดขั้นตอนการสอนไว้ ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2544, หน้า 38-41) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงว่า เป็นรูปแบบที่จัดกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน เน้นการพัฒนานักเรียนในลักษณะองค์รวม นั่นคือ พัฒนานักเรียนทั้งในด้านความรู้ ความคิด คุณลักษณะที่ดีในการเรียนรู้ การทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น และการคิดสร้างสรรค์งาน มีขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้พื้นฐาน

เป็นขั้นตอนที่ครูจัดกิจกรรมหรือจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ตรวจสอบความรู้พื้นฐานหรือความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่ได้เรียนมาก่อน เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่ หรือเพื่อที่จะให้เกิดการเชื่อมโยงเนื้อหาหรือความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เคยเรียนรู้อีกก่อนกับเนื้อหาหรือความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

2. ขั้นฝึกกระบวนการคิด

ขั้นฝึกกระบวนการคิด เป็นขั้นตอนที่เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาหรือความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ใหม่ ซึ่งได้กำหนดเป็น 3 กระบวนการ คือ

2.1 การสร้างความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนควรจะต้องดำเนินการในช่วงแรก เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นเป็นเบื้องต้น ลักษณะกิจกรรมจะประกอบด้วย การสังเกตการณ์จำแนกความแตกต่าง การหาลักษณะร่วม การระบุความคิดรวบยอดและการทดสอบหรือนำไปใช้

2.2 การฝึกทักษะการคำนวณ

เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จัดดำเนินการต่อจากกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นกระบวนการฝึกคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ (Operate) ซึ่งอาจจะเป็นในคาบการสอนเดียวกันกับกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด หรืออาจจะเป็นคาบการสอนต่อไป ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการนี้ ก็คือ

- 2.2.1 ชั้นสรุปหลักการหรือวิธีคิด
- 2.2.2 ชั้นเสนอวิธีคิดตามหลักกาที่กำหนด
- 2.2.3 ชั้นคิดคำนวณหาคำตอบ
- 2.3 การฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา
 - 2.3.1 ชั้นวิเคราะห์โจทย์ปัญหา
 - 2.3.2 ชั้นคิดหาทางเลือกหรือวางแผน
 - 2.3.3 ชั้นคิดคำนวณหาคำตอบ
 - 2.3.4 ชั้นตรวจสอบคำตอบ

3. ชั้นสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

เป็นชั้นที่ครูผู้สอนฝึกให้นักเรียนสรุปองค์ความรู้ในเนื้อหา (ย่อย) ที่ได้เรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้ไปคิดสร้างสรรค์งานด้วยตนเอง เป็นขั้นตอนที่มุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างสร้างสรรค์ (Creative Assessment)

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548, หน้า 38-43) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 กระตุ้นประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดกิจกรรม อาจใช้ใบชี้แจงการปฏิบัติกิจกรรมในการรวบรวมประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนร่วมกันหาวิธีการที่จะนำเสนอประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ผู้เรียนให้เหตุผลและสะท้อนความคิด

การให้เหตุผลสะท้อนความคิด อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น โดยการให้ผู้รับการฝึกอบรมรวมกันเป็นกลุ่มเล็ก 5-6 คน เพื่อให้ได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลายและมีส่วนร่วมได้ดี เมื่อได้ความคิดเห็นแต่ละคนแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปสรุปในกลุ่มใหญ่อีกครั้ง

ขั้นที่ 3 สรุปความคิดรวบยอดที่ได้จากการสะท้อนความคิดเห็น

ผู้เรียนได้เรียนรู้ เกิดได้หลายอย่าง เช่น จากการบรรยายของผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำรา หรือได้จากการสะท้อนความคิดเห็นและการอภิปราย โดยผู้สอนอาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปรายและการนำเสนอของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 นำความรู้ไปทดลองฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่

จัดกิจกรรมให้ผู้รับการฝึกอบรม ได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดที่ได้จาก การสะท้อนความคิดในสถานการณ์ใหม่ที่ผู้สอน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้ใช้ความรู้ใหม่อย่างจริงจังและได้ฝึกทักษะจากการทดลอง

ขั้นที่ 5 ให้เหตุผลและสะท้อนความคิดที่ได้จากการทดลองฝึกปฏิบัติ

ให้ผู้เรียนรวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ให้เหตุผล สะท้อนความคิดสิ่งที่ได้จาก การทดลองฝึกปฏิบัติแล้วนำเสนอในกลุ่มใหญ่อีกครั้ง

ขั้นที่ 6 สรุปความคิดรวบยอดจากการทดลองฝึกปฏิบัติ

ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดที่ได้จากการทดลองฝึกปฏิบัติ ซึ่งเป็นองค์ความรู้หรือประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 7 วางแผนประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้ไปสู่การปฏิบัติงานจริง

ให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้ไปสู่การปฏิบัติงานจริง

ขั้นที่ 8 ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง

ให้ผู้เรียนนำความคิดรวบยอดที่ได้จากการทดลองปฏิบัติที่ผ่านการให้เหตุผล และสะท้อนความคิดสิ่งที่ได้จากการทดลองฝึกปฏิบัติแล้ว ไปดำเนินการปฏิบัติตามแผนการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในสถานการณ์จริง

Herrington, J. and Oliver, R. (2000) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 มีการจัดเตรียมบริบทต่าง ๆ ตามสภาพจริงที่จะสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการแสวงหาความรู้ที่จะนำไปใช้จริงในชีวิต

ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย

ขั้นที่ 3 กำหนดวิธีการที่จะสามารถลงมือปฏิบัติจริงอย่างชำนาญ ในสถานการณ์ที่มีการจำลองขึ้นมา

ขั้นที่ 4 กำหนดบทบาท สถานการณ์จริงและมุมมองต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

ขั้นที่ 5 สนับสนุนกิจกรรมตามสภาพจริงในการสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 6 มีการส่งเสริมการปฏิบัติจริง ที่สะท้อนมาจากแนวคิดที่ได้

ขั้นที่ 7 ส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงให้มีความอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 8 ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างกระตือรือร้น

ขั้นที่ 9 จัดให้มีการประเมินตามสภาพจริง มีการบูรณาการวัดและประเมินอย่างหลากหลาย

ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทบทวน ความรู้เดิมและเชื่อมโยงให้เกิดความรู้ใหม่
2. ขั้นเสนอปัญหา ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการจัดระบบตีความวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดโจทย์ปัญหาที่กระตุ้นการคิด
3. ขั้นเสนอแนวทางการแก้ปัญหา ผู้เรียนเรียนรู้จากการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ปัญหากระบวนการเรียนรู้ ขยายกว้างสู่แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนสื่อต่าง ๆ เป็นสื่อที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้
 - 3.1 ขั้นสรุปความคิดรวบยอด ผู้เรียนสามารถสรุปรวบรวมเป็นองค์ความรู้ใหม่
 - 3.2 ขั้นประยุกต์ใช้ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ในชั้นเรียนสู่การอธิบายปัญหาต่าง ๆ นอกชั้นเรียนได้

Herrington, J. / Oliver, R.(2000) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 มีการจัดเตรียมบริบทต่าง ๆ ตามสภาพจริงที่จะสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการเสาะแสวงหาความรู้ที่นำไปใช้จริงในชีวิต
- ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย
- ขั้นที่ 3 กำหนดวิธีการที่จะสามารถลงมือปฏิบัติจริงอย่างชำนาญ ในสถานการณ์ที่มีการจำลองขึ้นมา
 - ขั้นที่ 4 กำหนดบทบาท สถานการณ์จริงและมุมมองต่าง ๆ อย่างหลากหลาย
 - ขั้นที่ 5 สนับสนุนกิจกรรมตามสภาพจริงในการสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน
 - ขั้นที่ 6 มีการส่งเสริมการปฏิบัติจริงที่สะท้อนมาจากแนวคิดที่ได้
 - ขั้นที่ 7 ส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงให้มีความอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น
 - ขั้นที่ 8 ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างกระตือรือร้น
 - ขั้นที่ 9 จัดให้มีการประเมินตามสภาพจริง มีการบูรณาการการวัดการประเมินอย่างหลากหลาย

Betty Preus (2012) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความรู้เดิมโดยการสร้างคำถามปลายเปิด

ขั้นที่ 2 การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 นักเรียนดำเนินการตามกิจกรรม

ขั้นที่ 4 การสรุปความรู้โดยการสร้างแบบจำลองกระบวนการคิด

ขั้นที่ 5 การอภิปรายผลการดำเนินการ

จากการศึกษาแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าว เพื่อนำมา
เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
1. ขั้นทบทวนความรู้พื้นฐาน เป็นขั้นตอนที่ครูจัดกิจกรรมหรือจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ตรวจสอบความรู้พื้นฐานหรือความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่ได้เรียนมาก่อน เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่ หรือ	ขั้นที่ 1 กระตุ้นประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดกิจกรรม อาจใช้ใบชี้แจงการปฏิบัติกิจกรรมในการรวบรวมประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนร่วมกันหาวิธีการที่จะนำเสนอประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคน	1. ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทบทวน ความรู้เดิมละเชื่อมโยงให้เกิดความรู้ใหม่	ขั้นที่ 1 มีการจัดเตรียมบริบทต่าง ๆ ตามสภาพจริงที่จะสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการเสาะแสวงหาความรู้ที่จำเป็นใช้จริงในชีวิต	1. การกระตุ้นความรู้เดิมโดยการสร้างคำถามปลายเปิด	ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน
			ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย	2. การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้	1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ
					2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพ

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
เพื่อที่จะให้เกิดการ เชื่อมโยงเนื้อหาหรือ ความคิดรวบยอดทาง คณิตศาสตร์ที่เคยเรียนรู้ มาก่อนกับเนื้อหาหรือ ความคิดรวบยอดทาง คณิตศาสตร์	ในกลุ่ม				จริง โดยทบทวน ความรู้เดิม เพื่อ เตรียมความพร้อมที่ จะเรียนรู้เชื่อมโยง เนื้อหาใหม่ หรือ ความคิดรวบยอดที่ ได้เคยเรียนรู้มาก่อน กับความรู้ใหม่
2. ขั้นฝึกกระบวนการคิด ขั้นฝึกกระบวนการคิด เป็นขั้นตอนที่เสริมสร้าง การเรียนรู้ในเนื้อหาหรือ	ขั้นที่ 2 ผู้เรียนให้ เหตุผลและสะท้อน ความคิด การให้เหตุผล	2. ขั้นเสนอปัญหา ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง โดยการ จัดระบบตีความวิเคราะห์	ขั้นที่ 3 กำหนด วิธีการที่จะสามารถ ลงมือปฏิบัติจริง อย่างชำนาญ		ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก กระบวนการคิดเพื่อ เชื่อมโยงความรู้ใหม่ 1. เสริมสร้างการ

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
ความคิดรวบยอดทาง คณิตศาสตร์ใหม่ ซึ่งได้ กำหนดเป็น 3 กระบวนการ คือ 1. การสร้างความคิด รวบยอดทางคณิตศาสตร์ เป็นกระบวนการเรียนการ สอนที่ครูผู้สอนควร จะต้องดำเนินการใน ช่วงแรก เพื่อให้ให้นักเรียน ได้มีความคิดรวบยอดใน เรื่องนั้นเป็นเบื้องต้น	สะท้อนความคิด อภิปรายหรือแสดง ความคิดเห็น โดยการ ให้ผู้รับการฝึกอบรมกัน เป็นกลุ่ม 5-6 คน เพื่อ ได้แสดงความคิดเห็นได้ อย่างหลากหลายและมี ส่วนร่วมได้ดี เมื่อได้ ความคิดเห็นแต่ละคน แล้วให้แต่ละกลุ่มนำไป สรุปในกลุ่มใหญ่อีกครั้ง	ข้อมูลกำหนดโจทย์ปัญหา ที่กระตุ้นการคิด	ในสถานการณ์ที่มีการ จำลองขึ้นมา		เรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ หรือหรือสะท้อน ความคิดการให้ เหตุผล ความคิดรวบ ยอด การสร้างองค์ ความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อสภาพจริง 2. ผู้เรียนได้เรียนรู้ เนื้อหาใหม่จาก กิจกรรมที่ หลากหลาย และมี ส่วนรวมในการสรุป

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
ลักษณะกิจกรรมจะประกอบด้วย การสังเกต การจำแนกความแตกต่าง การหาลักษณะร่วม การระบุความคิดรวบยอด และการทดสอบหรือนำไปใช้	ขั้นที่ 3 สรุปความคิดรวบยอดที่ได้จากการสะท้อนความคิดเห็น ผู้เรียนได้เรียนรู้ เกิดได้หลายอย่าง เช่น จากการบรรยายของผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำราหรือได้จากการสะท้อนความคิดเห็น และการอภิปราย โดยผู้สอนอาจจะสรุป				เนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน 3. ฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ
2. การฝึกทักษะการคำนวณ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จัดดำเนินการต่อจากกระบวนการสร้าง					

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
ความคิดรวบยอด เป็น กระบวนการฝึกคิด คำนวณทางคณิตศาสตร์ (Operate) ซึ่งอาจจะเป็น ในคาบการสอนเดียวกัน กับกระบวนการสร้าง ความคิดรวบยอด หรือ อาจจะเป็นคาบการสอน ต่อไป ขั้นตอนสำคัญใน กระบวนการนี้ก็คือ	ความคิดรวบยอดให้ จากการอภิปรายและ การนำเสนอของผู้เรียน				

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
2.1 ขั้นสรุปหลักการ หรือวิธีคิด					
2.2 ขั้นเสนอวิธีคิด ตามหลักการที่กำหนด					
2.3 ขั้นคิด คำนวณหาคำตอบ					
3. การฝึกทักษะแก้ โจทย์ปัญหา					
3.1 ขั้นวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา					
3.2 ขั้นคิดหาทาง เลือกหรือวางแผน					

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
3.3 ขั้นคิด					
คำานวนหาคำตอบ					
3.4 ขั้นตรวจสอบ					
คำตอบ					
ขั้นตอนที่ 4 นำความรู้ ไปทดลองฝึกปฏิบัติใน สถานการณ์ใหม่ จัดกิจกรรมให้ผู้รับ การฝึกอบรมได้ทดลอง ใช้ความคิดรวบยอดที่ ได้จากการสะท้อน ความคิดในสถานการณ์	3. ขั้นเสนอแนวทางการ แก้ปัญหา ผู้เรียนเรียนรู้ จากการสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ ขยาย กว้างสู่แหล่งเรียนรู้ใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน สื่อต่างๆ เป็นสื่อที่ผู้เรียนใช้	ขั้นที่ 4 กำหนด บทบาท สถานการณ์ จริงและมุมมองต่าง ๆ อย่างหลากหลาย	ขั้นที่ 5 สนับสนุน กิจกรรมตามสภาพ จริงในการสร้างองค์	3. นักเรียน ดำเนินการตาม กิจกรรม	ขั้นที่ 3 ขั้นนำ ความรู้ใหม่ไปปฏิบัติ ในสถานการณ์จริง 1. จัดกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ จากสื่อต่างๆ ภายใน ห้องเรียนและนอก ห้องเรียน โดยใช้

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
	ใหม่ที่ผู้สอนเป็นการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ทดลองปฏิบัติอย่าง จริงจัง ขั้นตอนที่ 5 ให้เหตุผล และสะท้อนความคิดสิ่ง ที่ได้จากการทดลองฝึก ปฏิบัติ ให้ผู้เรียนร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ให้เหตุผล สะท้อนความคิดสิ่งที่ได้ จากการทดลองฝึก ปฏิบัติแล้วนำผล	เพื่อให้เกิดการเรียนรู้	ความรู้ร่วมกัน		สถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลง มือปฏิบัติใน สถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอด ร่วมกัน โดย ครูผู้สอนเป็นผู้ ส่งเสริม 2. ผู้เรียนร่วมกัน อภิปราย

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
	นำเสนอในกลุ่มใหญ่ อีกครั้ง				แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง
3. ขั้นสรุปและนำไป ประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนฝึก ให้นักเรียนสรุปองค์ ความรู้ในเนื้อหา (ย่อย) ที่ได้เรียนรู้และนำความรู้ ที่ได้ไปคิดสร้างสรรค์งาน ด้วยตนเองเป็นขั้นตอนที่ มุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึก	ขั้นตอนที่ 6 สรุป ความคิดรวบยอดจาก การทดลองฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันสรุปความคิด รวบยอดที่ได้จากการ ทดลองฝึกปฏิบัติ ซึ่ง เป็นองค์ความรู้หรือ ประสบการณ์ที่จะ	4. ขั้นสรุปความคิดรวบ ยอด ผู้เรียนสามารถสรุป รวบรวมเป็นองค์ความรู้ ใหม่	ขั้นที่ 6 มีการส่งเสริม การปฏิบัติจริงที่ สะท้อนมาจากแนวคิด ที่ได้	4. การสรุปความรู้ โดยการสร้าง แบบจำลอง กระบวนการคิด	ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ ความรู้และ ประยุกต์ใช้ 1. ผู้เรียนร่วมกัน สรุปความคิดรวบ ยอด เชื่อมโยง ความรู้กับ สถานการณ์จริง อย่างมีความชัดเจน
		5. ขั้นประยุกต์ใช้ ผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ ในชั้นเรียนสู่การอธิบาย	ขั้นที่ 7 ส่งเสริมให้มี การเชื่อมโยงความรู้ กับสถานการณ์จริงให้ มีความอย่างชัดเจน		

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
คิดอย่างสร้างสรรค์ (Creative Assessment)	นำไปใช้ในการปฏิบัติ จริง ขั้นตอนที่ 7 วางแผน ประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้ ไปสู่การปฏิบัติงานจริง ให้ผู้เรียนร่วมกัน วางแผนประยุกต์ใช้ แนวคิดที่ได้ไปสู่การ ปฏิบัติงานจริง ขั้นตอนที่ 8 ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้ จากการ	ปัญหาต่าง ๆ นอกชั้นเรียน ได้	มากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 8 ครูผู้สอนจัด กิจกรรมให้ผู้เรียนได้ ฝึกปฏิบัติอย่าง กระตือรือร้น		และสามารถสรุป เป็นองค์ความรู้ เนื้อหาใหม่ได้ 2. ผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไป วางแผนประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์จริง ภายนอกชั้นเรียนได้ อย่างสร้างสรรค์

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพจรจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
<p>เรียนรู้ในสถานการณ์ จริงให้ผู้เรียนนำ ความคิดรวบยอดที่ได้ จากการทดลองปฏิบัติที่ ผ่านการให้เหตุผล และ สะท้อนความคิดสิ่งที่ได้ จากการทดลองฝึก ปฏิบัติแล้ว ไป ดำเนินการปฏิบัติตาม แผนการปฏิบัติงานที่ กำหนดไว้ใน สถานการณ์จริง</p>					

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
			ชั้นที่ 9 จัดให้มีการ ประเมินตามสภาพ จริง มีการบูรณาการ การวัดการประเมิน อย่างหลากหลาย	5. การอภิปราย ผลการดำเนินการ	ชั้นที่ 5 ชั้นการวัด และประเมินผลตาม สภาพจริง มีการวัดและ ประเมินผลจากการ ที่ผู้เรียนปฏิบัติ กิจกรรมกับ สถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลอง ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย โดยมี การวัดและ

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์และ สุภาวดี นพจุจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
					ประเมินผลระหว่าง เรียนและหลังการ เรียนรู้

จากตาราง 3 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักวิชาการการศึกษาหลายท่านที่เสนอไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน

1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ

2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่

1. เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือหรือสะท้อนความคิดการให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง

2. ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน

3. ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง

1. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม

2. ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้

1. ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้

2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์

ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของความสามารถด้านการฟัง

นักการศึกษาได้ให้ความหมายและประสิทธิภาพของการฟังดังต่อไปนี้

ริเวอร์ส (Rivers, 1981, p.16) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่เกิดจากการสร้างสรรค์ การที่จะเข้าใจเสียงที่ได้ยิน ผู้ฟังต้องรู้ที่มาของคำ การจัดรูปคำและเสียงที่ขึ้นสูง และลงต่ำ สิ่งที่ผู้พูดได้พูดออกมานั้นจะสื่อสารได้หรือไม่ ความสำคัญจะอยู่ที่ความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นไปได้ว่า แม้ผู้ฟังจะรู้จักภาษาของผู้พูดเป็นอย่างดี ผู้ฟังก็อาจจะไม่รู้เรื่องเลย หากภาษาและวัฒนธรรมนั้นผู้ฟังยังไม่คุ้นเคย ความยุ่งยากในการฟังก็จะมีมากขึ้น

แครชเชน (Krashen, 1983, pp. 79-98) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่าการฟัง หมายถึง การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการหลากหลายที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับปัจจัยที่ป้อนเข้าที่มีความหมาย ตัวอย่างเช่น วิธีการของ อັชเชอร์ ที่เรียกว่าการตอบสนองด้วยท่าทาง วิธีการนี้คือ การที่ผู้สอนใช้คำสั่งให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติตาม ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดออกมา

สุรพันธ์ กุศลสง (2543, หน้า 9) ชัยยา เปรมภักดี (2543, หน้า 13) กล่าวว่า การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว นอกจากนี้การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เช่น ฟังครูอธิบายในชั้นเรียน ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจ ความหมายที่ครูต้องการจะสื่ออย่างตั้งใจ สามารถตีความและวิเคราะห์คำพูดได้ สำหรับการฟังภาษาต่างประเทศผู้ฟังจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางภาษาศาสตร์และบริบทสถานการณ์

จากที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการฟัง การฟัง คือ ปัจจัยป้อนเข้าเมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถแสดงออกทางคำพูดได้ และประสิทธิภาพของการฟังขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง เพื่อให้เข้าใจความหมายของผู้พูดอย่างชัดเจน การฟังยังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังจะต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมามีความหมายอย่างไร โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

2. ความสำคัญของความสามารถด้านการฟัง

ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น เราใช้ทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่น ๆ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญ ทักษะการฟังนี้อาจพัฒนาขึ้นได้ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง บุคคลแต่ละคนจะมีสมรรถนะในการฟังแตกต่างกัน

ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ดังนั้นในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังดังนี้

รูบิน (Rubin, 1990, p.51) ได้อธิบายทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนและการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้นเริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนมีปัญหาในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนภาษาล้มเหลว

อารี สุวรรณทัศนะ (2542, หน้า 9) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จะเห็นได้ว่าการสนทนาแต่ละครั้ง ผู้ฟังจะต้องฟัง ข่าวสารให้เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียดังสำนวนไทยที่ว่า “ฟังไม่ได้ศัพท์ จับไปกระเดียด”

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 100) ได้อธิบายว่าการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป เช่น การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้น ครูจะต้องให้ความสำคัญและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟังทั้งในการฟังโดยทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening)

จากการศึกษาความสำคัญของความสามารถด้านการฟังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ความสามารถด้านการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้นเริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ เป็นความสามารถและทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป เช่น การพูด การอ่านและการเขียน

3. ความหมายของการพูด

ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น การพูด หมายถึง การสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และอย่างไร ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษา โดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย ครูต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสม เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มิใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว Johnson and Morrow (1981, p.77) นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความหมายของการพูด ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 16) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญต่อบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุด เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ

จากที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการพูด กล่าวโดยสรุปได้ว่าการพูดเป็นการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทาง เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและข่าวสาร ให้ผู้ฟังได้รับรู้จุดประสงค์ของผู้พูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียงถ้อยคำและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นต้องสามารถใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย ดังนั้น ทักษะการพูดจึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นเวลานาน จึงจะทำให้การพูดนั้นมีประสิทธิภาพ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

อัสเชอร์ (Asher, 1979, pp. 17-19) เชื่อว่าธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมานั้น จะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาก่อนมากมาย ในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ เลียนแบบการใช้ภาษาการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายก่อน เช่น การมอม การหัวเราะ หรือยิ้ม เป็นต้น อัสเชอร์ยังเชื่อว่า ไม่เพียงความสามารถเข้าใจในการฟังของเด็กจะดีกว่าการพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาการพูดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนั้นเพราะสมองและระบบประสาทของเด็กสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด สังเกตได้จากการที่เด็กฟังและเข้าใจภาษาหรือสังเกตได้

จากการที่เด็กไม่สามารถพูดมากกว่าหนึ่งคำ แต่เขาสามารถเข้าใจและทำตามผู้ใหญ่ได้เมื่อได้รับคำสั่ง ฉะนั้นในการเรียนการสอนที่จะให้ผลดีควรพิจารณาขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติโดยเริ่มจากให้ความสำคัญของการฟัง และความเข้าใจเป็นหลักก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ การฝึกฟังมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียง และสำเนียงที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย การที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงไม่ถูกต้องในขั้นแรก ๆ อาจทำให้เกิดความสับสนในการแยกเสียงและการจำเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดทันทีที่เริ่มเรียน จะทำให้ความผิดพลาดมีมากและเป็นสิ่งที่ขัดขวางทางการเรียนรู้ ถ้าให้ฝึกการฟังก่อนการพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์ในการเรียนภาษาที่ดี สามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

วิดโดสัน (Widdowson, 1983, pp. 59-60) กล่าวว่า การฟัง คือ ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคแต่ละประโยคที่ผู้พูดพูดนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ อย่างไร มีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร และสามารถเลือกเฉพาะประโยคที่มีความหมายตรงกับวัตถุประสงค์ในการฟัง และตัดส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการพูดออกไป การพูดเป็นทั้งการกระทำหรือการใช้คำพูดเพื่อเป็นการส่งสารในการพูดจึงมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างบทบาทผู้พูดและผู้ฟัง

เป็นการปฏิสัมพันธ์เพื่อสื่อความเข้าใจ การพูดจึงไม่ได้เป็นเพียงการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทางและการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือ การพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมายโดยผ่านอวัยวะในการรับสาร

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด สรุปได้ว่าการสื่อสารทางภาษาการพูดและการฟังจะต้องมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ โดยเริ่มจากให้ความสำคัญของการฟัง และความเข้าใจเป็นหลักก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ การฝึกฟังมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียง และสำเนียงที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย

5. การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แครชเชน (Krashen, 1983, pp. 21-35) ให้ความเห็นว่าความสามารถในการฟังที่ดี เป็นสิ่งที่สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมาย โดยผ่านปัจจัยป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ อาจต้องใช้โสตทัศนอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนช่วยและต้องมีการซ้ำและย้ำทวน ตลอดจนให้เวลาในการเก็บข้อมูลอย่างเพียงพอ ในการสื่อความหมายการฟังออกมาเป็นการพูดนั้น เมื่อผ่านจากการสื่อด้วยภาษากาย ภาษาท่าทางและผู้ฟังจะค่อย ๆ สื่อออกมาเป็นคำพูดสั้น ๆ หรือวลีก่อนแล้วจึงพัฒนาเป็นประโยคสั้น ๆ ไปสู่ประโยคที่ซับซ้อนขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการทางภาษาท่าทางให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ในแนวการสอนเพื่อสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด และช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนในการสื่อความหมายได้จริง การสอนทักษะการฟังจึงเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่เป็นที่เข้าใจได้หรือมีความหมาย (Comprehensible Input) ผู้เรียนไม่ถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะพร้อมระยะเวลาที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม เป็นระยะที่อยู่ในระหว่างพัฒนาการ

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2561, หน้า 74) ได้สรุปการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดว่าเป็นการเริ่มให้ปัจจัยป้อนทางภาษา ที่เป็นที่เข้าใจให้แก่ผู้เรียนและสิ่งแรกในการฝึกทักษะการฟังต่อเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์อายุและความต้องการของผู้เรียน และในฝึกต้องใช้เวลาพอสมควรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากพอและพร้อมที่จะพูดในระยะต่อมา ในการพัฒนาการพูดฝึกอย่างเป็นขั้นตอนจากง่ายไปหายาก คือ ฝึกจากรูปแบบคำ ประโยคง่าย ๆ การซักถามหรือการตอบคำถามง่าย ๆ โดยการชี้หน้าของผู้สอนหรือจากการใช้สื่อต่าง ๆ การจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการออกเสียง ศัพท์ รูปประโยคพื้นฐาน และควรจัดอย่างต่อเนื่องไปกับกิจกรรม การพูดจะสามารถใช้ประสบการณ์จากการฟังมาใช้พูดต่อไปเมื่อฟังมากพอสมควร

จากการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนามาจากการได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายในการฝึกฟังโดยใช้เวลา ในการปรับตัวมากขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความสามารถของแต่ละพัฒนาการพูดไปตามลำดับ โดยเริ่มต้นจากคำและประโยคง่าย ๆ จนถึงประโยคที่ซับซ้อน จนถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาการฟังการพูดให้ดียิ่งขึ้น

6. องค์ประกอบของความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของความสามารถในการฟัง

Richards (1983) ได้เสนออีกว่าความสามารถ 5 ประการ ต่อไปนี้ ถือเป็น Micro-skills ของความสามารถการฟัง ได้แก่

ความสามารถด้านการแยกแยะเสียงที่แตกต่างกัน

ความสามารถด้านการอนุมานความหมายของคำที่ไม่รู้จัก

ความสามารถด้านการคาดคะเนข้อความที่สื่อสาร

ความสามารถด้านความเข้าใจเนื้อความที่สื่อสารที่ขาดข้อมูลอื่น เพียงพอและ

ความสามารถด้านการแยกแยะระหว่างความคิดเห็นกับข้อเท็จจริง

รอสท์ (Rost. 1991 , pp. 3-8) ได้กล่าวว่า การฟังต้องประกอบด้วย 3 ทักษะ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ ดังนี้

(1) ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้

(2) ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้

(3) ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน และนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

เล็มเล็ช (Lemlech. 1994 , pp. 262) อธิบายว่า การฟังประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่

(1) การตีความ (Auding) เป็นการฟังระดับสูง ผู้ฟังสามารถรับรู้สิ่งที่พูดและสามารถคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์สิ่งที่ฟังได้

(2) การฟัง (Listening) เป็นการฟังระดับรองลงมา ผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงที่ได้ยิน

(3) การได้ยิน (Hearing) เป็นการฟังระดับต่ำสุด ผู้ฟังสามารถรับเสียงต่าง ๆ

คูเปอร์ (Cooper. 1999 , p. 60) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่มี 4 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือ การได้ยิน เมื่อคลื่นเสียงผ่านไปกระทบแก้วหู แล้วมีการแปลหรือตีความ ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการตอบ หรือมีปฏิกิริยาตอบ ถ้ากระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ไม่สมบูรณ์ การฟังที่มีประสิทธิภาพไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

NCLRC (2004) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 5 ทักษะ ดังนี้

การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (Listening for the main idea)

การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (Listening for specific details)

การอนุมานหรือลงความเห็น (Drawing inferences)

การคาดคะเน (Predicting)

การสรุปความ (Summarizing)

องค์ประกอบของความสามารถในการพูด

ฮอลเลอร์ (Oller 1979, pp. 320-326) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สำเนียง
2. ศัพท์
3. ไวยากรณ์
4. ความคล่องแคล่ว
5. สามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่น

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2545, หน้า 18) ได้แยกองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสาร คือ

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถทางด้านสังคม (Socio-linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและการเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์คำอื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟัง เข้าใจความหมายของคำหรือประโยค สามารถฟังประโยคหรือข้อความและสามารถพูดได้ตอบกับ คู่สนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ตามลักษณะหน้าที่ของภาษา ความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในเป้าหมายที่ผู้เรียนมีความต้องการจากภาษาที่ตนเรียนรู้ไม่ว่าจะทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

7.1 วิธีการวัดและเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 79) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินการฟัง ใน 4 ด้าน คะแนนรวม 12 คะแนน ดังนี้

1. รู้ความหมายคำศัพท์ คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน

ระดับ 2 หมายถึง รู้ความหมายบางคำและชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง รู้ความหมายบางคำแต่ไม่ชัดเจน

2. สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ คะแนนมี 3 ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติได้ถูกต้อง แต่ช้า

ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติได้อย่างไม่มั่นใจ

3. กล้าแสดงออก คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง กล้าแสดงออกอย่างมั่นใจและถูกต้อง

ระดับ 2 หมายถึง กล้าแสดงออกได้อย่างถูกต้อง แต่ช้า

ระดับ 1 หมายถึง แสดงออกอย่างไม่มั่นใจ

4. วัตถุประสงค์ที่ปฏิบัติ คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งทันทีได้ทุกคำสั่ง

ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ทุก แต่ค่อนข้างช้า

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจปฏิบัติตามคำสั่ง

ชุดเอกสารสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2561, หน้า 493-502) ได้เสนอเกณฑ์การประเมิน การฟัง 1 เกณฑ์ 4 ด้าน คะแนนรวม 16 คะแนน ดังนี้

1) เกณฑ์การให้คะแนนการฟังประโยคตามโครงสร้าง

รู้ความหมายคำศัพท์ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน

ระดับ 3 หมายถึง รู้ความหมายบางคำและชัดเจน

ระดับ 2 หมายถึง รู้ความหมายบางคำ แต่ไม่ชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่รู้ความหมายเลย

ความเข้าใจ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด

ระดับ 3 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่

ระดับ 2 หมายถึง สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก

การจับใจความสำคัญ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด

ระดับ 3 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด

ระดับ 2 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย

ระดับ 1 หมายถึง จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า

ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า

ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก ไม่มั่นใจ

7.2 วิธีการวัดและเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาเกณฑ์การให้คะแนน (Weir, 1993, p43) ได้สร้างเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด แบ่งออกเป็น 6 ด้าน แต่ละด้านมีคะแนน 0-3 คะแนน ตามลักษณะความสามารถในการพูด คือ ด้านความเหมาะสม ความสามารถในการสื่อสาร ความคล่องแคล่ว และความตรงประเด็นและความเพียงพอของเนื้อหา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)

0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถที่จะพูดภาษาได้

1 คะแนน หมายถึง สามารถสื่อสารได้อย่างจำกัด ได้ตอบโดยการใช้ภาษา

ในลักษณะของวัฒนธรรมทางสังคมไม่เหมาะสม

2 คะแนน หมายถึง มีความพยายามในการตอบสนองทั้งต่อบทบาท

และสถานการณ์ มีการใช้ภาษาไม่เหมาะสมและผิดพลาดบ้าง

3 คะแนน หมายถึง เกือบไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาในลักษณะของ

วัฒนธรรมทางสังคม

2. ความสามารถในการใช้คำศัพท์ (Adequacy of Vocabulary for Purpose)

0 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอแม้ในการสื่อสารขั้นพื้นฐาน

1 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์ในขีดจำกัด เฉพาะที่จะสื่อความต้องการ

ง่าย ๆ ปริมาณคำศัพท์น้อย มีการพูดผิดพลาดหรือพูดซ้ำ ๆ

2 คะแนน หมายถึง มีการใช้คำศัพท์มากขึ้น แต่มีข้อผิดพลาดและไม่ตรง

ประเด็น

3 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเพียงพอ ตรงประเด็น

มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

3. ความถูกต้องแม่นยำทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Grammatical Accuracy)

0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถพูดได้ตามหลักไวยากรณ์เกือบทั้งหมด

พูดเป็นกลุ่มคำ

1 คะแนน หมายถึง การสร้างประโยคไม่ประติดประต่อ มีข้อผิดพลาด

ทางไวยากรณ์บ่อยครั้ง บางประโยคไม่ถูกต้อง การพูดมีลักษณะเป็นช่วง ๆ มีความสับสน

ทางโครงสร้างไวยากรณ์

2 คะแนน หมายถึง มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์บ้าง มีพัฒนาการใช้ภาษา ในรูปประโยคหลัก ๆ แต่บางครั้งไม่สามารถพูดสัมพันธ์ข้อความได้

3 คะแนน หมายถึง มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์น้อยมาก สามารถพูดสัมพันธ์ข้อความได้อย่างต่อเนื่อง

4. ความสามารถในการออกเสียง (Intelligibility)

0 คะแนน หมายถึง จังหวะในการพูดรุนแรง พูดไม่หยุด มีปัญหาในการออกเสียงสูงต่ำและการออกเสียงคำ การพูดสื่อภาษาไม่ได้เลย

1 คะแนน หมายถึง มีการรบกวนจากภาษาที่หนึ่งในจังหวะในการพูด การออกเสียงสูง-ต่ำ และการออกเสียงคำ การให้ภาษาเข้าใจได้ยาก ต้องมีการพูดซ้ำบ่อย ๆ จึงจะเข้าใจ

2 คะแนน หมายถึง มีจังหวะการพูด การออกเสียงสูง-ต่ำ และการออกเสียงคำต้องใช้เวลาฟังอย่างตั้งใจ มีการใช้ภาษาที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดบ้าง หรือต้องให้พูดซ้ำบ่อย ๆ

3 คะแนน หมายถึง มีการออกเสียงตามฐานที่ทำให้เกิดเสียงนั้น สามารถทำเจ้าของภาษานั้นเข้าใจได้ มีสำเนียงของเจ้าของภาษา เกือบไม่มีการใช้ภาษาที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดและการพูดซ้ำ ๆ

5. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

0 คะแนน หมายถึง การพูดตะกุกตะกัก เรื่องราวไม่ติดต่อกัน และขาดเป็นช่วง ๆ

1 คะแนน หมายถึง มีการลั้งเล ข้อความไม่สมบูรณ์ ใช้ประโยคสั้น ๆ และประโยคส่วนใหญ่ไม่ต่อเนื่อง

2 คะแนน หมายถึง มีการพูดเชื่อมโยงประโยค การพูดยังลั้งเลแต่ยังสามารถพูดติดต่อกันได้นานขึ้น ความเร็วในการพูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ

3 คะแนน หมายถึง มีการลั้งเลบ้าง เป็นการพูดที่ราบเรียบน้ำเสียงและคำพูด ไม่สั่นไหวหนัก มีหยุดคิด มีความต่อเนื่องระหว่างประโยคดี

6. ความตรงประเด็นและความพอเพียงของเนื้อหา (Relevance and Adequacy of Content)

0 คะแนน หมายถึง คำพูดไม่ตรงกับประเด็นกับงานที่กำหนดให้ ไม่สามารถตอบได้ได้เลย

1 คะแนน หมายถึง การตอบสนองทางคำพูดตรงประเด็นบ้าง แต่มีขีดจำกัด มีการหยุดพูดนาน และพูดวนซ้ำอย่างไม่มีจุดมุ่งหมาย

2 คะแนน หมายถึง การตอบสนองทางคำพูดส่วนใหญ่ตรงประเด็นกับงานที่กำหนดให้แต่ยังมีการหยุดพูดและพูดซ้ำบ้างเล็กน้อย

3 คะแนน หมายถึง การตอบสนองทางคำพูดตรงประเด็นและเพียงพอกับงานที่กำหนด

กึ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546, หน้า 105-106) ได้เสนอเกณฑ์ การให้คะแนนด้านการพูด โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารไว้ 4 ประเด็น และกำหนดคะแนนในแต่ละประเด็น รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่วในการพูด 5 คะแนน

1 คะแนน หมายถึง พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานจนน่าเบื่อ ความคิดไม่เชื่อมโยง กระโดดไปมา

2 คะแนน หมายถึง พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานหลายครั้ง ความคิดไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูดต้องใช้ความพยายามจึงจะเข้าใจ

3 คะแนน หมายถึง พูดแปร่ง ค่อนข้างซ้ำ ตะกุกตะกัก พูดซ้ำบ้าง ความคิดไม่ค่อยต่อเนื่องในเรื่องที่พูด แต่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการทำเข้าใจ

4 คะแนน หมายถึง พูดแปร่ง ความเร็วปกติ มีตะกุกตะกักนิดหน่อย แต่ไม่รู้สึกรำคาญ ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

5 คะแนน หมายถึง พูดได้ด้วยความเร็วปกติ จังหวะในการพูดแทบจะเหมือนเจ้าของภาษา ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

2. การออกเสียง 4 คะแนน

1 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงคำไม่ชัดเกือบฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง ไม่ลงเสียงหนักเบา ไม่มีจังหวะจะโคน ไม่ใช่เสียงสูงต่ำ ระดับเสียงน้อย ๆ ไม่ทำเสียงเชื่อมโยงคำ

2 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงคำไม่ชัดบางตอนทำให้เข้าใจยาก มีการลงเสียงหนักเบา ใช้เสียงสูง-ต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำบ้าง แต่เว้นไปบ้างบางตอน

3 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงได้ชัดพอที่จะเข้าใจได้ ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะใช้เสียงสูง-ต่ำ ระดับเสียง เชื่อมโยงคำได้คล้ายเจ้าของภาษา

4 คะแนน หมายถึง พูดออกเสียงได้ชัด ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะใช้เสียงสูงต่ำระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำได้แทบจะเหมือนเจ้าของภาษา

3. การใช้คำศัพท์ 4 คะแนน

- 1 คะแนน หมายถึง มีวงคำศัพท์น้อยมาก ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องจนสื่อความ
ได้แทบไม่ตรงกับหัวเรื่องที่พูด
- 2 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์พื้น ๆ เพียงพอที่จะสื่อความ บางครั้งต้อง
พูดใหม่เพื่อให้ได้ความตามที่ต้องการสื่อ
- 3 คะแนน หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม มีคำศัพท์
ที่ติดขัด ใช้สื่อความบ้าง แต่น้อยมาก
- 4 คะแนน หมายถึง มีวงคำศัพท์กว้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม
แม่นยำในทุกเรื่อง

4. ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ 2 คะแนน

- 1 คะแนน หมายถึง ใช้โครงสร้างประโยคง่าย ๆ มีที่ผิดไวยากรณ์พื้นฐาน
บ่อยครั้ง
- 2 คะแนน หมายถึง ใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ในวงกว้าง มีที่ผิด
ไวยากรณ์พื้นฐานน้อยมาก หรือแทบไม่มีเลย

ชุดเอกสารสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2561, หน้า 493-502) ได้เสนอเกณฑ์การประเมิน
การพูด 4 เกณฑ์ ดังนี้

1) เกณฑ์การให้คะแนนการพูดประโยคตามโครงสร้าง

ความถูกต้อง 4 คะแนน

4 หมายถึง พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้าง เน้นหนักคำในประโยค
ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

3 หมายถึง พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างและเน้นหนักคำในประโยค
ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

2 หมายถึง พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างบางส่วน แต่ขาดการ
เน้นหนักคำในประโยค

1 หมายถึง พูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างและหลักการออกเสียง

- ความคล่องแคล่วในการพูด 4 คะแนน
- 4 หมายถึง พูดประโยคได้ชัดเจน ไม่ติดขัด ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด
- 3 หมายถึง พูดประโยคได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดน้อย ความคิดต่อเนื่อง
- ในเรื่องที่พูด
- 2 หมายถึง พูดประโยคติดขัดบางส่วนและหยุดเป็นช่วง ๆ ความคิด
- ไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด
- 1 หมายถึง พูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูด
- ไม่ได้เลย ความคิดไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด
- 2) เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
- ความถูกต้อง 4 คะแนน
- 4 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
- อย่างสมบูรณ์
- 3 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
- ส่วนใหญ่
- 2 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
- บางส่วน
- 1 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ทำให้
- สื่อสารไม่ได้
- ความคล่องแคล่ว 4 คะแนน
- 4 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด
- 3 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ติดขัดเป็นบางครั้ง
- 2 หมายถึง พูดไม่ต่อเนื่อง พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นระยะ ๆ
- 1 หมายถึง พูดติดขัดมาก หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่ครบเนื้อหา หรือไม่พูด
- การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการบรรยาย 4 คะแนน
- 4 หมายถึง พูดด้วยน้ำเสียงและท่าทางเหมาะสมกับการบรรยาย
- 3 หมายถึง พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับการบรรยาย มีท่าทางประกอบบ้าง
- 2 หมายถึง พูดโดยมีท่าทางประกอบบ้าง น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม
- 1 หมายถึง พูดโดยไม่มีท่าทางประกอบ น้ำเสียงไม่เหมาะสม

- 3) เกณฑ์การให้คะแนนการพูดได้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
- ความถูกต้อง 4 คะแนน
- 4 หมายถึง พูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนเหมาะสมกับสถานการณ์
- 3 หมายถึง พูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนบางประโยค เหมาะสมกับสถานการณ์
- 2 หมายถึง พูดได้ตอบไม่ถูกต้องบางประโยคแต่ยังสื่อสารตามสถานการณ์
- ได้
- 1 หมายถึง ไม่พูดได้ตอบ ทำให้ไม่เกิดการสื่อสาร
- ความคล่องแคล่ว 4 คะแนน
- 4 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด
- 3 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ติดขัดเป็นบางครั้ง
- 2 หมายถึง พูดไม่ต่อเนื่อง พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นระยะ ๆ
- 1 หมายถึง พูดติดขัดมาก หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่ครบเนื้อหา หรือไม่ พูด
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด 4 คะแนน
- 4 หมายถึง ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบเหมาะสมกับเรื่องและบทบาทที่ได้รับ
- 3 หมายถึง ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบเหมาะสมกับเรื่องและบทบาท
- เป็นส่วนใหญ่
- 2 หมายถึง พูดโดยมีท่าทางประกอบบ้าง น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม
- 1 หมายถึง พูดโดยไม่มีท่าทางประกอบ น้ำเสียงไม่เหมาะสม
- 4) เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
- ความถูกต้อง 4 คะแนน
- 4 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่าง
สมบูรณ์
- 3 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
ส่วนใหญ่
- 2 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
บางส่วน
- 1 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
ทำให้สื่อสารไม่ได้

ความคล่องแคล่ว 4 คะแนน

4 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด

3 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ติดขัดเป็นบางครั้ง

2 หมายถึง พูดไม่ต่อเนื่อง พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นระยะ ๆ

1 หมายถึง พูดติดขัดมาก หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่ครบเนื้อหา หรือไม่พูด

การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการบรรยาย 4 คะแนน

4 หมายถึง พูดด้วยน้ำเสียงและท่าทางเหมาะสมกับการบรรยาย

3 หมายถึง พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับการบรรยาย มีท่าทางประกอบบ้าง

2 หมายถึง พูดโดยมีท่าทางประกอบบ้าง น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม

1 หมายถึง พูดโดยไม่มีท่าทางประกอบ น้ำเสียงไม่เหมาะสม

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่มีผลต่อความสำเร็จของงาน ที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และโดยให้ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอสรุปได้ดังนี้

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจนั้น โดยทั่วไปนิยมศึกษากันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน และมิติความพึงพอใจในการรับบริการ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบผู้รับบริการ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลคาดหวัง

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง งานที่ได้ตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

ความพึงพอใจตรงกับภาษาอังกฤษว่า Satisfaction ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน กล่าวว่า เป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุขความอึดอ้อมใจ เมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจตามพจนานุกรมด้านจิตวิทยาหมายความว่า เป็นความรู้สึกในขั้นแรกเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ และความรู้สึกขั้นสุดท้ายเมื่อบรรลุ

ถึงจุดมุ่งหมายโดยมีแรงกระตุ้น ซึ่งมีนักวิชาการหลายคนได้ศึกษาและให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

กิติมา ปรีดีดิกล (2529, หน้า 21) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่า เป็นเรื่องของความรู้สึกที่ดี ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจต่อการทำงานที่กำลังปฏิบัติอยู่และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองของความต้องการ ส่วนความไม่พอใจในการทำงานนั้นจะมีผลต่อการปฏิบัติงานในทางตรงข้าม

ยงยุทธ สิมพา (2542, หน้า 27) ได้ให้คำจำกัดความว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดี เจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานและการที่บุคคลปฏิบัติงานด้วยความสุข จนเป็นผลให้การทำงานนั้นให้ประสบความสำเร็จ สนองนโยบายและบรรลุมัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคลจึงจำเป็น และมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องสร้างให้เกิดบุคลากรให้ได้ โดยเฉพาะกับครูซึ่งเป็นบุคลากรที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้เด็กนักเรียนเป็นคนที่มีคุณภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้า

รัชดา สุทธิวรคุณกุล (2542, หน้า 27) กล่าวถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่า หมายถึง ความรู้สึก ความเต็มใจ ทศคติที่ดีของบุคคลทางด้านร่างกายและจิตใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร แต่ถ้าเมื่อใดบุคคลไม่ได้รับความพึงพอใจบุคคลนั้นจะแสดงถึงความก้าวร้าว ไม่สนใจในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

กู๊ด (Good, 1973, p. 384) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพ สภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ และเจตคติของบุคคลที่มีต่องานของตน

เดวิส, และนิวสตรอม (Davis, & Newstrom, 1985, p. 83) ให้ความหมาย ของความพึงพอใจในการทำงานว่า หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่องานกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในทางบวก เป็นความสุขของผู้เรียนที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะเรียน มีความสุขต่อการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมาย

2. การวัดความพึงพอใจ

กระบวนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจหรือเจตคติ มีนักการศึกษาหลายท่านกำหนดรูปแบบไว้แตกต่างกัน แต่ในที่นี้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (อ้างอิงในปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546, หน้า 255-256) มีหลักการสร้างว่า การจัดให้มีข้อความที่แสดงความพึงพอใจที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่งแล้วให้ผู้ตอบสนองแสดงความคิดเห็น คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่วง ตั้งแต่ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ระดับขั้นตอนของการสร้าง มีดังนี้

1. รวบรวมข้อความแต่ละข้อความต้องมีลักษณะที่มีเจตคติต่าง ๆ กัน ตอบต่างกัน และหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย

2. ตรวจสอบข้อความนั้นว่าเหมาะสมกับการตอบเพียงใดในลักษณะของ 5 ช่วงดังกล่าว

3. ทดลองดูว่ามีข้อความใดไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือเพื่อการแก้ไข

4. การให้น้ำหนักคะแนนของความเห็นในแต่ละระดับตามวิธีการ ทำให้มาตราวัดของเขาใช้ได้สะดวกมาก เพราะการใช้กำหนดค่าแบบจงใจเพื่อให้เป็นค่าน้ำหนักประจำของแต่ละระดับความคิดเห็นเหมือนกันทุกข้อความ เมื่อแต่ละระดับความคิดเห็นของแต่ละข้อความวัดเจตคติมีค่าประจำที่จะหาว่าบุคคลใดมีเจตคติเป็นอย่างไร ก็ใช้วิธีการรวมคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้ารวมคะแนนจากการตอบของข้อความทั้งหมดมีค่าสูงหรือได้คะแนนสูง แสดงว่าระดับเจตคติของแต่ละบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเป็นไปในลักษณะพึงพอใจ หรือคล้ายตามย่อแสดงว่าบุคคลมีเจตคติที่ดีหรือมีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

รูปแบบของการวัดความพึงพอใจในรูปของแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ ซึ่งเรียกว่าแบบวัดความพึงพอใจและใช้รูปแบบมาตราประเมินค่าของ ลิเคอร์ท โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

สรุปได้ว่า การสร้างแบบวัดความพึงพอใจตามวิธีการของ ลิเคอร์ท มีหลักการสร้าง คือ จัดให้มีข้อความที่แสดงความพึงพอใจที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่งแล้ว

ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นใช้รูปแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ข้อความใดมีค่าคะแนนสูง แสดงว่าระดับเจตคติของแต่ละบุคคลต่อสิ่งนั้นเป็นในลักษณะพึงพอใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบและผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อังคณา ภารสวัสดิ์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2555 จำนวน 20 คน เครื่องมือ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบวัดทักษะการพูด เป็นแบบวัดภาคปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระพีพรรณ จันทร์ตาพันธ์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้สภาพจริง จำนวน 4 กิจกรรมการเรียนรู้ และแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group

Posttest Only Design ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริงส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมจิตร บุรีพันธ์ (2561) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 มีความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านกระบวนการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.89$) ด้านองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านเทคนิค/วิธีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.86$) ด้านคุณภาพของผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.69$)

2. งานวิจัยต่างประเทศ

มอร์ซ (More,1997 อ้างอิงในสุนทรีย์ สมมะโน, 2553) ได้ทำการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับระดับการลงมือกระทำและการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมตามสภาพจริงและประเมินตามสภาพจริง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนเหนือเขตแปซิฟิก (Pacific Northwest middle School) ซึ่งผู้วิจัยเป็นนักศึกษาฝึกสอนอยู่และได้สร้างกิจกรรมตามสภาพจริงขึ้นมา 2 หน่วย พร้อมทั้งการประเมินด้วย ผู้วิจัยใช้พฤติกรรม ผลผลิต ความสามารถและข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความเป็นสภาพแท้จริงของหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษา พบว่าหน่วยการเรียนรู้ได้กระตุ้นและเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้เรียนและประสบการณ์ที่ได้ช่วยผู้วิจัยครูที่ดีขึ้น

อิงลิช (English, 1998 อ้างอิงในสุนทรีย์ สมมะโน, 2553) ได้ศึกษาการเรียนการสอนตามสภาพจริงในโรงเรียนของรัฐ 2 แห่ง ซึ่งเป็นส่วนขยายเพิ่มเติมของ นิวแมน (Newmann,1995) ในการศึกษาการปฏิรูปโรงเรียน คำถามในการวิจัยคือ ภายใต้ขอบเขตอะไรบ้างที่มาตรฐานการเรียนการสอนตามสภาพจริงจะสามารถใช้ในโรงเรียนสาธารณะ 2 แห่งนั้น ซึ่งโรงเรียนทั้งสองแห่งมีจำนวนประชากรแตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีชั่วโมงการเรียนการสอนมากกว่า 50 นาทีต่อครั้ง และแทบจะไม่ปรากฏร่องรอยการศึกษาตามแนวทางเดิม มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการตนเองและเน้นการเรียนรู้แบบใช้ชุมชนเป็นฐาน ผลการศึกษา พบว่าโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนตามสภาพจริงคงอยู่แม้ว่าจะมีจำนวนประชากรต่างกันคงอยู่แม้ว่าจำนวนประชากรต่างกันและคงอยู่ในช่วงเวลาที่ยาวนานของการศึกษา และเกิดการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

ปรากฏว่าผลการเรียนแบบสภาพจริงสูงกว่าผลการเรียนแบบการศึกษาตามแนวทางเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

สติเฟิน (Stephen, 2010) ได้ศึกษาการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem-Based learning) ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ตามสภาพจริง ที่ให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ตรงในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดผลงานหลังการเรียนรู้ โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักเป็นการเรียนรู้ที่ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญมีการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า การนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงมาช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้สูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวข้างต้น มาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล

ในการสร้างและการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดแหล่งข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.วิเชียร อัมรังโสติสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก

1.2 นางวรรณทนา ละจุ่ม ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดสุโขทัย

1.3 นางสุนันทา เรืองเดช ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดำเนินการ 2 ขั้นตอนตามแนวคิด (รัตนะ บัณฑิต 2556) ดังนี้

2.1 ขั้นตอนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวังหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 3 คน โดยใช้เด็ก เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ขั้นตอนแบบกลุ่ม นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 9 คน โดยใช้เด็ก เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ คำอธิบายรายวิชา คู่มือครู แบบเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และการฟังและการพูด

1.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

**ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ**

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทางและ คำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพหรือการทำอาหาร และเครื่องดื่ม - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/overthere./ Say it again./Read and draw./Put a/an...in/on/under/a/an.../Don't go over there. etc. - - คำร้องขอ เช่น Please take a queue./Take a queue,please./Can/Could you help me,please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday. /Think before you speak./ - คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกม Start./My turn./You Turn./Roll the dice./Count the number./Finish./คำบอก ลำดับขั้นตอน First.....Second,.....Next,..... Then,.....Finally.....etc.
2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ

ตาราง 4 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
	<ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ
3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	<p>กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน</p> <p>สิ่งแวดล้อม อาหารเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้า อากาศ และคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p>
4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ	<p>ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ</p> <p>คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร</p> <p>- Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't.</p> <p>Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc.</p> <p>- Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are...</p>
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	
1. พูด/เขียน ได้ตอบ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล	<p>บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
	<p>I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.</p>
<p>2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ</p>	<p>คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน</p>
<p>3. พูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ</p>	<p>คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...? I need../Help me/can/Could...?/ Yes,.../No, etc.</p>
<p>4. พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอ และ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น</p> <p>What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.</p>
<p>5. พูด/เขียน แสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p>	<p>คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น</p> <p>I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because...</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
	He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because...etc.
มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	
1. พูด/เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของ เรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
3. พูด/แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

จากตาราง 4 ผู้วิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนควรมีการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1.2.1 คำสั่งและคำขอร้องในห้องเรียน
- 1.2.2 ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม
- 1.2.3 กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหารเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อขาย และลมฟ้า อากาศ และคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
- 1.2.4 ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง

1.2.5 บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และจำนวนการตอบรับ

1.2.6 คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ

1.2.7 คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ

1.2.8 คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวครอบครัวใกล้ตัว

1.2.9 คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ

1.2.10 ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน

1.2.11 คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง

1.2.12 ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

1.3 ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จะได้นำความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดไปใช้ในสถานการณ์จริง และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเด็ก จึงได้เลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 The Zoo หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 All about trees และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 School life แล้วดำเนินการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดให้ครบทุกตัวชี้วัด

ตาราง 5 แสดงสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด จากหน่วยการเรียนรู้
เรื่อง The zoo/All about trees และ School life

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง	กิจกรรมการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
The zoo	Animals	ต 1.1 ป.5/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญจากสิ่งที่ฟังและตอบคำถามจากนิทานสั้นเกี่ยวกับสัตว์ได้
		ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ	2. นักเรียนสามารถพูดได้ตอบประโยคคำถามและคำตอบจากสถานการณ์จริงได้
		ต 1.2 ป.5/1 พูดได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	3. นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนเองสนใจได้
		ต 1.2 ป.5/4 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	
		ต 1.3 ป.5/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	
All about trees	Trees and plants	ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและนิทานหรือเรื่องสั้น ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกชื่อต้นไม้และชื่อส่วนต่างๆ ของพืชชนิดต่าง ๆ ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง	กิจกรรมการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
All about trees	Trees and plants	ต 1.2 ป.5/1 พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากที่ฟังเกี่ยวกับต้นไม้ได้
		ต 1.2 ป.5/4 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	3. นักเรียนพูดแต่งประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับพืชและสีได้
		ต 1.2 ป.5/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	
		ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	
School life	At school	ต 1.1 ป.5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถพูดและฟังคำศัพท์จากบทสนทนาสั้น ๆ ที่กำหนดไว้ได้
		ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบนสนทนาและนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ	2. นักเรียนพูดถามตอบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนได้

1.4 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

1.5 กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการฟัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ 2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหาใหม่หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับความรู้ใหม่
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือสะท้อนความคิด การให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง 2. ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน 3. ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม 2. ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง

ตาราง 6 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และ ประยุกต์ใช้	1. ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับ สถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็น องค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้ 2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์
ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริง	มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับ สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่ทักษะ การฟังและการพูดหลากหลาย โดยมีการวัดและประเมินผล ระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้

1.6 ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม
การเรียนรู้ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 12 ชั่วโมง ซึ่งมีรายละเอียด
ดังนี้

ตาราง 7 แสดงหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
The zoo	Animals	4
All about trees	Tree and plants	4
School life	At school	4
รวม		12

1.7 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดท้ายกิจกรรมแต่ละกิจกรรม จำนวน 3 สถานการณ์ (ภาคผนวก หน้า 196)

1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับร่าง เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ในส่วนที่บกพร่อง แก้ไขเพิ่มเติม

1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

1.10 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.11 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 เพื่อหาประสิทธิภาพมีขั้นตอน ดังนี้

1.11.1 ชั้นทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านวังหิน จำนวน 3 คน โดยใช้เด็ก เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษา เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาข้อบกพร่อง ของกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.11.2 ชั้นทดลองแบบกลุ่ม นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านดิ่งชัน จำนวน 9 คน โดยใช้เด็ก เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

1.12 จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

2. คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ในการจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

2.1.1 คำชี้แจงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1.2 บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน

2.1.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1.4 แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูด

2.2 ดำเนินการสร้างคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.3 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม

2.4 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์

2.4.1 ดร.บัณฑิตา อินสมบัติ ปริญญาเอก อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคการศึกษา สาขาวิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

2.4.2 นางสาวมะลิ ตุ่มบุตร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

2.4.3 นางสุนันทา เรืองเดช ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

2.5 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 จัดทำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ทำการทดลอง

3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อน แล้วนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

3.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน ดังนี้

3.2.1 กิจกรรมการเรียนรู้

3.2.2 ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน

3.2.3 ชั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่

3.2.4 ชั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง

3.2.5 ชั้นสรุปองค์ความรู้สู่สถานการณ์จริงและประยุกต์ใช้

3.2.6 ชั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

3.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนาจากแนวความคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

การกำหนดค่าคะแนนเป็น ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมินความเหมาะสม ความชัดเจนทางภาษา ความต่อเนื่อง และข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบประเมินที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์

4. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อนแล้วมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

4.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน ดังนี้

4.3.1 คำชี้แจงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.3.2 บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน

4.3.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.3.4 แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด

4.3 สร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนามาจากแนวความคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

การกำหนดค่าคะแนนเป็น ดังนี้

ให้คะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ให้คะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ให้คะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ให้คะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ให้คะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมความชัดเจนทางภาษา ความต่อเนื่อง และความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบประเมินที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง และคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปหาประสิทธิภาพ โดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวังหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา และเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม

2.2 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กโดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดความหมายของระดับความเหมาะสม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบกับเกณฑ์ $\bar{X} > 3.50$ และ $S.D < 1.00$ ในแต่ละรายการแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยให้เป็นระดับความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์จากการคำนวณอันตรภาคชั้น ดังนี้ บุญชุม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103)

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. แบบประเมินคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำผลการให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแต่ละรายการแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยให้เป็นระดับความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์จากการคำนวณอันตรภาคชั้น ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสูตร E1/E2 ดังนี้

3.1 หาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและหลังเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (E1)

3.2 หาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (E2)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 คำนวณได้จากสูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 495)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{N} \times 100 \qquad E_2 = \frac{\sum X_2}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดในกิจกรรมการเรียนรู้
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	A	แทน	คะแนนเต็มทั้งหมดของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนทุกกิจกรรมรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มทั้งหมดของแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	$\sum X_1$	แทน	คะแนนรวมของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนทุกกิจกรรมรวมกัน
	$\sum X_2$	แทน	คะแนนรวมของแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ค่าเฉลี่ย (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552 หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยเลขคณิต}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(x-\bar{x})^2}{N}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ข้อมูลแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนวังเจ้าราม อำเภอบ้านด่านลานหอย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 The zoo

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 All about trees และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 School life จากนั้น นำมาตรฐาน ตัวชี้วัด มากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ แสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
The Zoo	1. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและตอบคำถามจากนิทานสั้นเกี่ยวกับสัตว์ได้
ต 1.1 ป.5/1	
ต 1.1 ป.5/4	2. นักเรียนสามารถพูดได้ตอบประโยคคำถามและคำตอบจากสถานการณ์จริงได้
ต 1.2 ป.5/1	
ต 1.2 ป.5/4	3. นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนเองสนใจได้
ต 1.3 ป.5/1	
All about tree	1. นักเรียนสามารถบอกชื่อต้นไม้และชื่อส่วนต่าง ๆ ของพืชชนิดต่าง ๆ ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
ต 1.1 ป.5/4	
ต 1.2 ป.5/1	2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากที่ฟังเกี่ยวกับต้นไม้ได้
ต 1.2 ป.5/4	3. นักเรียนพูดแต่งประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับพืชและสีได้
ต 1.2 ป.5/5	
ต 1.3 ป.5/1	
School life	1. นักเรียนสามารถพูดและฟังคำศัพท์จากบทสนทนาสั้น ๆ ที่กำหนดไว้ได้
ต 1.1 ป.5/2	
ต 1.1 ป.5/4	2. นักเรียนพูดถามตอบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนได้
ต 1.3 ป.5/1	

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินการวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากชุดเอกสารสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2561, หน้า 493-502) และ Weir (1993, p43) โดยปรับเกณฑ์การประเมินให้เหมาะสมกับเนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้

1.3 จัดทำตารางวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงการวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ

ประเด็น	รายการประเมิน
ความสามารถในการพูด	1. ความถูกต้อง 2. ความคล่องแคล่วในการพูด 3. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด
ความสามารถในการฟัง	1. ความเข้าใจ 2. สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้
ความสามารถในการฟังและการพูด	1. ความเข้าใจ 2. การจับใจความสำคัญ 3. สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

1.4 กำหนดกรอบของแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย สถานการณ์ในการฟังและการพูดที่ใช้จริง
ในปัจจุบัน จำนวน 8 สถานการณ์ ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงมาตรฐาน/ตัวชี้วัด และสถานการณ์ในการประเมินความสามารถใน
การฟังและการพูด

สถานการณ์	การวัดการประเมินผล	
	ความสามารถ ในการฟัง	ความสามารถ ในการพูด
1. ครูเล่านิทานเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วนักเรียนสามารถ ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ฟังได้ (9 คะแนน)	✓	✓
2. นักเรียนดูวิดีโอเกี่ยวกับสัตว์ แล้วพูดตอบคำถาม ที่กำหนด ได้(9 คะแนน)		✓

ตาราง 10 (ต่อ)

สถานการณ์	การวัดการประเมินผล	
	ความสามารถ ในการฟัง	ความสามารถ ในการพูด
3. ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบอธิบายเป็น ข้อความสั้น ๆ เข้าใจง่าย (9 คะแนน)		✓
4. ให้นักเรียนสำรวจในโรงเรียนพร้อมว่ามีชื่อต้นไม้อะไรบ้าง และส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ได้หลังจากฟังคำถามจากครูและนำ แผ่นป้ายไปติดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้จากที่ได้ยิน ได้ถูกต้อง (6 คะแนน)	✓	
5. ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับธรรมชาติ ลักษณะต้นไม้ ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้และพืช ความแตกต่างของสี และให้นักเรียนตอบคำถาม (6 คะแนน)	✓	
6. นักเรียนนำต้นไม้ที่นักเรียนปลูกมา พร้อมทั้งพูดอธิบาย ส่วนประกอบต่าง ๆ ของพืชและสีต่าง ๆ (9 คะแนน)		✓
7. ครูให้นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วสามารถวาดรูปออกมาได้ ถูกต้องจากสิ่งที่ได้ยินและออกมาพูดอธิบายให้เพื่อนฟังได้ (9 คะแนน)	✓	✓
8. จากสถานการณ์จริงที่โรงเรียน ให้นักเรียนใช้คำถาม ถาม- ตอบ กับเพื่อนในการถามทางไปห้องเรียน (9 คะแนน)	✓	✓
รวม	5	6

1.5 สร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้าง
ให้ครอบคลุมเนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดให้ จำนวน 8 สถานการณ์ โดยใช้แบบ
ประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1.6 จัดพิมพ์ร่างแบบวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1.6.1 เกณฑ์การวัดความสามารถในการพูด

ความถูกต้อง คะแนนมี 3 ระดับ

3 นักเรียนพูดได้ตอบ ถูกต้องชัดเจน เหมาะสมกับสถานการณ์และพูด
ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด

2 นักเรียนพูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนบางประโยค เหมาะสมกับ
สถานการณ์ และพูด ต่อเนื่อง แต่ติดขัดเป็นบางครั้ง

1 นักเรียนไม่พูดได้ตอบ พูดติดขัด หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่คบเนื้อหา
หรือไม่พูดเลย

ความคล่องแคล่วในการพูด คะแนนมี 3 ระดับ

3 นักเรียนพูดประโยคถูกต้องตามโครงสร้าง ชัดเจน ไม่ติดขัด

2 นักเรียนพูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง แต่พูดได้ค่อนข้างชัดเจน
ติดขัดน้อย

1 นักเรียนพูดไม่เป็นประโยค พูดเป็นวลี หรือคำ พูดประโยคตะกุกตะกัก
หยุดพูดเป็นช่วง ๆ

การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด คะแนนมี 3 ระดับ

3 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้าง เน้นหนักคำในประโยคถูกต้อง

2 พูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างเป็นบางครั้งและเน้นหนักคำ
ในประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วน

1 พูดไม่เป็นประโยคหรือเป็นคำ ๆ

1.6.2 เกณฑ์การวัดความสามารถในการฟัง

ความเข้าใจ คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังข้อความ ได้ถูกต้องครบถ้วน

2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังข้อความ ได้บางส่วน
ไม่ครบถ้วน

1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ คะแนนมี 3 ระดับ ดังนี้

3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน
ไม่ติดขัด คล่องแคล่ว

2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและ
พูดประโยคค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย

1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยค
ตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

1.6.3 เกณฑ์การวัดความสามารถในการฟังและการพูด

ความเข้าใจ คะแนนมี 3 ระดับ

3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องครบถ้วน
ถูกต้องทั้งหมด

2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องบางส่วน

1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้

การจับใจความสำคัญ คะแนนมี 3 ระดับ

3 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา
ครบถ้วน ถูกต้องชัดเจนทั้งหมด

2 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา
ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน

1 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา
ไม่ครบถ้วน

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ คะแนนมี 3 ระดับ

3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน
ไม่ติดขัด คล่องแคล่ว

2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและพูด
ประโยคค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย

1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยค
ตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

1.7 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์
ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของแบบ
วัดความสามารถในการฟังและการพูด และนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาความตรงของแบบทดสอบ พร้อมเกณฑ์การประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การวัดผลและด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความตรงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) ระหว่างแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ

1.8.1 ดร.บัณฑิตา อินสมบัติ ปรินญาเอก อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิค การศึกษา สาขาวิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

1.8.2 นางมะลิ ตุ่มบุตร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

1.8.3 นางสุนันทา เรืองเดช ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

1.9 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับกับนักเรียนที่ได้เรียนรู้เนื้อหาตามตัวชี้วัดนี้มาแล้ว จากครู ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน โดยใช้วิธีการระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Method) เป็นการ วัดความเชื่อมั่นของพฤติกรรมโดยใช้ผู้ประเมินหรือผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนในแบบประเมิน Rosenthal and Rosnow (1991) จากนั้นนำคะแนนจากแบบประเมินที่ได้ไปคำนวณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.945

1.10 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด ที่ผ่านการตรวจจาก ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพมาปรับปรุงและจัดพิมพ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน (One group pretest posttest design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 62) ซึ่งมีแบบแผนวิจัย ดังนี้

ก่อนเรียน	การจัดกิจกรรม	หลังเรียน
O1	X	O2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนวิจัย

O1 แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Pretest)

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

O2 แทน การทดสอบหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Posttest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน ทำการชี้แจงและทำการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเวลา 12 ชั่วโมง

3. หลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะมีการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนรู้ไปแล้ว และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ มีกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Animals จำนวน 4 ชั่วโมง

3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Tree and plants จำนวน 4 ชั่วโมง

3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง School life จำนวน 4 ชั่วโมง

4. เมื่อเสร็จสิ้นสุดท้ายจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 3 กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมงแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดคนละชุดกับการประเมินระหว่างเรียนในกิจกรรมประกอบด้วย สถานการณ์ จำนวน 8 สถานการณ์ เป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์

ตาราง 11 แสดงรายละเอียดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม จำนวน 16 คน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา
1	18 -22 กุมภาพันธ์ 2562	Animals	09.30 -10.30 น.
2	25 ก.พ.-1มี.ค. 2562	Tree and plants	09.30 -10.30 น.
3	11-15 มีนาคม 2562	School life	09.30 -10.30 น.

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. ตรวจสอบให้คะแนนแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ แล้วมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทีแบบไม่อิสระ (t-test Dependent) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 238)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการหาค่าระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rather Method) ไปคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ดัชนีค่าอำนาจจำแนก
 x แทน คะแนนรายข้อของกลุ่มตัวอย่างละคน
 Y แทน คะแนนรวมทั้งฉบับที่หักออกด้วยคะแนนในข้อนั้นแล้ว

2. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test Dependent) (ปกรณ ประจันบาน, 2552, หน้า 238)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที่ สำหรับ 1 กลุ่มตัวอย่าง
 D แทน คะแนนผลต่าง
 N แทน จำนวนประชากร
 df แทน องศาแห่งความอิสระ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินความพึงพอใจ

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนด 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมความรู้ ทักษะ และจิตพิสัย

4. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาของแบบประเมินความพึงพอใจ

5. นำแบบประเมินความพึงพอใจมาปรับแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจให้กับนักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ หลังจากนักเรียนเรียนจบแล้ว จำนวน 16 คน

2. ตรวจสอบคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและเทียบเกณฑ์เพื่อตัดสินเป็นรายด้านตามที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1.1 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยสุด

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ ดังนี้ บุญชุม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103)

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

1. ค่าเฉลี่ย ปกรณ์ ประจันบาน (2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ปกรณ์ ประจันบาน (2552, หน้า 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(x-\bar{x})^2}{N}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ข้อมูลแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย 5 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ

1.2 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับความรู้ใหม่

ชั้นที่ 2 ชั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่

1.3 เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือหรือสะท้อนความคิดการให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง

1.4 ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน

1.5 ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ชั้นที่ 3 ชั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง

1.6 จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม

1.7 ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง

ชั้นที่ 4 ชั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้

1.8 ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้

1.9 ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์

ชั้นที่ 5 ชั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1.10 มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีการวัดและประเมินผลก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ที่มาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.33	0.58	มาก
2. ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน ผู้เรียนและผู้สอน3. สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมและเกิดความสนใจ	4.33	0.58	มาก
3. ชั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ การสร้างองค์ความรู้จากสื่อสภาพจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลายและมีการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ชั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ชั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างชัดเจน สามารถนำความรู้ที่ได้วางแผนไว้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์	4.67	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.33	0.58	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
8. เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพจริงได้			
รวม	4.54	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$ S.D=0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ การสร้างองค์ความรู้จากสื่อสภาพจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลายและมีการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน ชี้นำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ชั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างชัดเจน สามารถนำความรู้ที่ได้วางแผนไว้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์ ชั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการวัดและประเมินผลจาก การที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงนั้น ๆ มีการวัดก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเน้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพจริงได้ ($\bar{X} = 4.67$ S.D=0.58) ด้านที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุด คือ ที่มาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน ผู้เรียนและผู้สอนสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อม และเกิดความสนใจ และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.33$ S.D=0.58)

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง			
คำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอน			
1. อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างละเอียดครบถ้วน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. อธิบายข้อควรปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมได้ ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูผู้สอนสามารถนำไปปฏิบัติได้ บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน	4.67	0.58	มากที่สุด
4. อธิบายบทบาทของครูผู้สอนอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้อง	4.67	0.58	มากที่สุด
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด/มาตรฐานการ เรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
8. จุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้	4.67	0.58	มากที่สุด
9. จุดประสงค์เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
10. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมการวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
11. สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
12. สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
13. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด
14. สาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551	5.00	0.00	มากที่สุด
15. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
16. การจัดกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการเรียนรู้สภาพจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
17. การจัดกิจกรรมกรรมกำหนดเวลาได้เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
18. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
19. สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม	4.67	0.58	มากที่สุด
20. สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด
21. สื่อและแหล่งเรียนรู้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและสะดวกต่อการใช้งาน	5.00	0.00	มากที่สุด
22. สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
23. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
24. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
25. เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
26. เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
27. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามสภาพจริงและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.85	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$ S.D.=0.38)

4. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

4.1 ผลการนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวังหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 3 คน ผลการพิจารณา พบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม แสดงดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน

กิจกรรมการเรียนรู้	รายการที่ตรวจสอบ		การปรับปรุงแก้ไข
	ภาษา	เวลา	
1. เรื่อง Animals	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาก ทำให้การการจัดกิจกรรมขาดช่วง	เพิ่มเติมประโยคสนทนาในการสื่อสารที่ฝึกการฟังและการพูดเพิ่มขึ้น
2. เรื่อง Tree and plants	- ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม - ข้อความบางคำพิมพ์ผิด	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	- แก้ไขคำที่พิมพ์ผิด
3. เรื่อง At school	- ภาษาที่ใช้มีความเข้าใจค่อนข้างยาก นักเรียนฟังประโยคคำสั่งในการทำกิจกรรมไม่ค่อยเข้าใจ - ข้อความบางคำพิมพ์ผิด	เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้น้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อการทำกิจกรรม จึงทำให้การจัดกิจกรรมไม่ทันต่อเวลา	- ปรับลดเวลาในการทำกิจกรรม เพื่อให้ทันต่อเวลาที่กำหนด - ปรับแก้ภาษาใน ส่วนที่ยากต่อการเข้าใจ ให้ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน กระชับ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน

จากตาราง 14 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ภาษามีความเหมาะสม ปรับเรื่องการใช้เวลาให้เหมาะสม กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 ภาษามีความเหมาะสม ปรับแก้คำผิดเล็กน้อย กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 ปรับแก้ภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น และปรับเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

4.2 ผลการนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนจำนวน 9 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			ร้อยละของคะแนนจากการทดสอบกิจกรรมหลังเรียน
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	การทดสอบหลังเรียน
75.46	75.40	76.59	77.27
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 75.82			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 77.27
$E1/E2 = 75.83/77.27$			

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ $75.82/77.27$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากผู้วิจัยและครูผู้ร่วมสังเกตการสอน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดมาเปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน ดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงโรงเรียน บ้านคลองไผ่งาม จำนวน 16 คน

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	16	41.13	3.05	9.44	1.63	23.14*	0.0000
หลังเรียน	16	50.56	3.29				

* P < .05

จากตารางที่ 16 พบว่า ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม เท่ากับ 41.13 คะแนน และ 50.56 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ประเมินโดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงผลการศึกษาคำพิงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	n = 16		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			
1. สอนตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	4.63	0.50	มากที่สุด
2. เนื้อหาเข้าใจง่าย	4.69	0.48	มากที่สุด
3. ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นระหว่างเรียน	4.31	0.48	มาก
เฉลี่ย	4.54	0.36	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
4. มีการกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียน	4.50	0.52	มากที่สุด
5. เข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา	4.50	0.52	มากที่สุด
6. เปิดโอกาสหรือกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	4.63	0.50	มากที่สุด
7. สังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.56	0.51	มากที่สุด
8. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข	4.38	0.50	มาก
9. มีวิธีการสอนที่หลากหลายกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนสนุกสนาน	4.50	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.51	0.32	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
10. มีการเก็บข้อมูลระหว่างการเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบในการวัด	4.56	0.51	มากที่สุด
11. ให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
12. ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.00	0.00	มาก
13. มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประกอบการวัดผล	4.56	0.51	มากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	n = 16		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
14. ผู้สอนมีการทดสอบผู้เรียนตามเนื้อหา	4.50	0.52	มากที่สุด
15. มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.75	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.56	0.13	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.54	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 17 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านเนื้อหา ในระดับมากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 กิจกรรมการเรียนรู้ และนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรม จากนั้น นำกิจกรรมการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวังหิน จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา และเวลาในการทำกิจกรรม จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ในการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 16 คน ทำการทดสอบก่อนเรียน ดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง และเมื่อเรียนจบทุกเรื่องและแล้วประเมินหลังเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (ชุดเดียวกับแบบวัดก่อนเรียน) ในการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติทีแบบไม่อิสระ (t-test Dependent)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ประเมินโดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์และแปลผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 5 ชั้น ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่
- ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง
- ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้
- ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 กิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 animals กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องที่ 2 Tree and plants และกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องที่ 3 At school

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.4 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.82/77.27

2. ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามกระบวนการวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นผ่านการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามสภาพจริง ได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีหลักการสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 5 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับความรู้ใหม่ สอดคล้องกับ ทิศนา แคมณี (2548, หน้า 133-134) ที่กล่าวว่า โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้ตามสภาพจริงมาเป็นแนวการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน ชั้นที่ 2 ชั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ หรือหรือสะท้อนความคิดการให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนรวมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548, หน้า 38-43) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถให้เหตุผลและสะท้อนความคิดใหม่ อภิปราย เพื่อแสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลายและมีส่วนร่วมได้ดี ชั้นที่ 3 ชั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับ บูรชัย ศิริมหาสาคร (2545, หน้า 27-30) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริงเน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้ นักเรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ มีการประยุกต์ใช้ มีแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพในชีวิตจริง และการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยการคิดงานเอง แล้วนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อสรุปความรู้ หรือสรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง ทำให้เกิดความมุ่งมั่นอยากทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อจะได้เห็นผลแห่งความคิดและ

การปฏิบัติของตนเอง โดยผู้วิจัยได้นำแนวการเรียนรู้ตามสภาพจริง มาใช้ในชั้นนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการนำความรู้ใหม่ไปฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548, หน้า 38-43) ชั้นที่ 4 ชั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์ Herrington J. and Oliver R. (2000) และชั้นที่ 5 ชั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีการวัดประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้ทุกครั้งที่นักเรียนเรียนจบในเรื่องนั้น ๆ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ และนำไปใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ และผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.83/77.27 ซึ่งพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของ รัตนะ บัวสนธิ (2556) กล่าวไว้ว่า การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มี คุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน หลังจากนั้นนำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) ซึ่งก็หมายถึง ต้องใช้ กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน โดยการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E1/E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1/E2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรม การศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ เนื่องมาจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ต้องไม่ยึดเยียดความรู้ เนื้อหาสาระให้แก่ผู้เรียนมากเกินไป ฝึกให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีผู้สอนเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวก รับผิดชอบและวิเคราะห์วิธีการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม อีกทั้ง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพกำหนดอาจเป็น

เพราะผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากสื่อจริง สภาพจริง และบริบทใกล้เคียงกับผู้เรียนมากที่สุด ตรงตามความสนใจของผู้เรียน มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยตนเอง ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างอิสระและหลากหลาย และที่สำคัญผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง ๆ ในชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมณี (2545, หน้า 14) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในระดับชั้นเรียนและ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้วางแผนการสอน เตรียมการสอนได้ล่วงหน้า อันจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะพบว่าผลคะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ เนื่องมาจากในกิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชั้น และผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษครบทั้ง 3 กิจกรรมการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย นำสิ่งที่มีอยู่รอบ ๆ ตัว หรือบริบทที่ใกล้เคียงกับผู้เรียนมาเป็นการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ อยากปฏิบัติ มีความกล้าที่จะแสดงออกและยังจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการนำความรู้ความสามารถที่ได้เรียนมาไปเผชิญสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียนมากที่สุด โดยครูผู้สอนให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ พร้อมกับคอยแนะนำเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหา ดังที่ มอร์ซ (Morse, 1997 อ้างอิงใน สุนทรื สมมะโน, 2553) ได้ทำการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับระดับการลงมือกระทำและการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมตามสภาพจริงและประเมินตามสภาพจริง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเขตแปซิฟิก (Pacific Northwest middle School) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมตามสภาพจริงขึ้นมา 2 หน่วย พร้อมทั้งการประเมินด้วย ผู้วิจัยใช้พฤติกรรม ผลผลิต ความสามารถและข้อมูลย้อนกลับ

ของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความเป็นสภาพแท้จริงของหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยการเรียนรู้ได้กระตุ้นและเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้เรียนและประสบการณ์ที่ได้ช่วยให้ผู้วิจัยเป็นครูที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2545, หน้า 135) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้ตามสภาพจริง หมายถึง การดำเนินการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสภาพการณ์จริง ปัญหาจริง ในบริบทจริง และร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ข้อมูลวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาที่ และได้รับผลประโยชน์ตามมาตรฐานคุณภาพในชีวิตจริง พบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ก่อนการประเมินและหลังการประเมินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 โดยนักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง เป็นการจัดเรียนรู้ในสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตและมีความหมายต่อผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่จำเป็นที่ทุกองค์ประกอบของกิจกรรมจะต้องมีสภาพเป็นจริง แต่ต้องให้ความหมายกับผู้เรียนในลักษณะที่เชื่อมโยงกับโลกที่เป็นจริงและกิจกรรมการเรียนรู้ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากคิด อยากเรียนรู้ อยากทดลองปฏิบัติ ในด้านการกำหนดปัญหาต้องเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน และเป็นปัญหาที่ตรงกับสภาพชีวิตของผู้เรียนเอง การจัดการเรียนรู้จึงเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสถานการณ์ของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางกายและทางสมอง ต้องมีการเสาะแสวงหาทรัพยากรรอบ ๆ ตัวที่ทำให้สามารถนำมาช่วยในการแก้ปัญหาได้ ผู้เรียนมีการสร้างองค์ความรู้ด้วยการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือสรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่มีอยู่ในตัวเอง และที่ได้เรียนรู้มาทั้งหมดในห้องเรียนเชื่อมโยงไปสู่การประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับ บุรชัย ศิริมหาสาร (2545, หน้า 27-30) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้สภาพจริงเป็นการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้ นักเรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพในชีวิตจริง การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากคิด อยากทดลองปฏิบัติ ด้านการกำหนดปัญหาที่ท้าทายความสามารถของนักเรียนและเป็นปัญหาที่ตรงกับสภาพชีวิตจริงของนักเรียน ซึ่งเป็นงานที่มีความหมาย มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ซึ่งกล่าวได้ว่า นอกจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแล้ว ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและอยากทำงานนั้นให้สำเร็จ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม มีความมั่นใจในการพูดและฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน อีกทั้งยังเน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดตามแนวคิดงานวิจัย ภาวิณี คณาวงษ์ (2547) พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความสนุกสนานกับการเรียน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน อีกทั้งยังเน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยการคิดงานเอง แล้วนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อสรุปความรู้ หรือสรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง ทำให้เกิดความมุ่งมั่นอยากทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อจะได้เห็นผลแห่งความคิดและการปฏิบัติของตนเอง และยังเน้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้ทั้งหมดที่เรียนมา จากหลายเนื้อหาหรือหลายวิชามาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงในการแก้ปัญหาว่า ปัญหาอย่างหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยความรู้จากวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะจะต้องผสมผสานความรู้จากวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสมจึงจะสามารถแก้ปัญหานั้นได้

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นนั้น มีการพัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นตอน มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และสามารถนำไปสอนได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อยากเรียนและสนใจในสิ่งที่เรียน และระหว่างทำกิจกรรมควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า เวลาที่ใช้จริงในการจัดกิจกรรม ไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้น เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงควรมีความยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ด้านเนื้อหา ความยากง่าย และความพร้อมของผู้เรียน

3. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้ซ้ำเร็ว แตกต่างกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างและความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล

หากมีนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ช้า ครูผู้สอนควร ปรับความรู้ทางภาษาในการพูดให้ง่ายขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และเกิดการอยากเรียน อยากปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับแก้ไขแล้วนำไปทดลอง ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นอื่น เพื่อหาข้อสรุปที่แน่นอนยิ่งขึ้น
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น ดังนั้นควรพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับเทคนิค วิธีการต่าง ๆ เพื่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้เกิดการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
3. การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เช่น ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). **การวัดประเมินผลทางภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพ
วิชาการ (พว).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). **การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 20)**. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2548). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอนตาม**
สภาพจริง โดยผ่านกระบวนการวิจัย สำหรับครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. พิษณุโลก: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
พิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). **การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง**. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์
พับลิชชิ่ง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). **80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**.
(พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนด์ปริ้นต์ติ้ง 2559. 616 หน้า.
- ทิตินา แชมมณี. (2545). **14 วิธีสอนสำหรับคู่มืออาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตินา แชมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แชมมณี. (2548). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 3)**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แชมมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี**
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2539). **หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- ธูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2545). **สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ**. มหาสารคาม :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บุรุษย์ ศิริมหาสาคร. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: บুদ্ধ พอยท์.
- บุญเกื้อ ควรวหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เอสอาร์พรีนติ้ง.
- พรสวรรค์ สี่ป้อ. (2550). สอดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์สังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. พิมพ์อักษร, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปกรณัม ประจัญบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ การพิมพ์.
- ประไพ ฉลาดคิด. (2548). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: เกษมศรี ซี.พี.
- รัตนะ บัวสนธิ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คำสมย์.
- รัตนะ บัวสนธิ์. (2556). วิจัยเชิงคุณภาพการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพรรณ จันทร์ตาพันธ์. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ภาวิณี คณาวงษ์. (2547). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ระพีพรรณ จันทร์ตาพันธ์. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ราชน มีศรี. (2554). การเรียนรู้ตามสภาพจริงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). สถิติวิทยาทางการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิด อย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ พ.ม ,วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี, สุพรรณบุรี.
- วราภรณ์ ศรีวิโรจน์. (2556). เอกสารประกอบการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, เพชรบุรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). พลังการเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ ปริ้นติงค์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิทวัฒน์ ชัตติยะมาน. (2546). การนำเสนอปฏิบัติการทางเลือกของการเรียนการสอนตามสภาพจริง ในวิชาหลักสูตรและการสอนทั่วไป สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) . (2560). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม, 2560 จาก <http://www.nests.or.th/>.
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) 7(2) หน้า 177.
- สมใจ ทองเรือง. (2546). การเรียนรู้ตามสภาพจริงกับการสอนผู้ใหญ่. วารสารวิชาการ 6(7) 32-35.
- สายรุ่ง ทับธานี. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชางานบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ. (2549). ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการสอนแบบ รูปแบบการเรียนการสอนและการประเมินผลและจากสภาพจริงวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: ดับบลิว.เจ.พรีอเพอตี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุคนธ์ สิ้นธนานนท์. (2545). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุนทรีย์ สมมะโน. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550). การพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อสื่อสาร. เลข: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2.
- สมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2561). การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ 5(2) 277-294.
- อัจฉรา สงศ์ไธธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Asher, J.J. (1979). **Learning Another Language Through Actions : The Complete Teacher's Guide Book**. Los Gatos. California : Sky Oaks Publication.
- Blount, H.R. (1996). **Implementing literature-based instruction and authentic assessment**. Michigan U.S.A: Henry Holt.
- Herrington, J. and Oliver, R (2000). **An instructional framework for authentic learning environments**. Retrieved December 2, 2015, from <http://ro.uow.edu.au/cgi/viewcontent.cgi?article=1031&context=edupapers>
- Johnson, K. and Marrow, K. (1981). **Communication in the Classroom**. London : Longman. _____ . (1981). **Principles of Communicative K. Methodology in Communication in The Classroom**. Hong Kong : Longman.
- Krashen, S. and Terrel. T.D. (1983). **The Natural Approach**. Oxford : The Alemany Press.
- Kraahen, Stephan D. & Terrell, Tracy D. (1983). **The Natural Approach:Language. Acquisition in the classroom**. Oxford: Pergamon Press. **Language Teaching: Adescription and analysis**. Cambridge University Press
- Krashen, Stephen D. (1984). **Second language acquisition and second learning**. New York: Pergamon Press.
- Lemlech, J. K. (1994). **Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle School**. (3rd Ed.). New York: Macmillan College Publishing Company
- Newman, F.M. and Wehlage, G.G.(1993) **Five standards of authentic instruction**. N.P: **educational Leadership**.
- Richards, Jack. (1993). **Beyond Training : Perspectives on Language Teacher Education**. Cambridge : Cambridge University Press.
- River,W.M. (1981). **Teaching foreign-language skills**. Chicago: University of Chicago Press.
- Joseph C. Rost (1991). **Leadership for the Twenty-First Century**. New York.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Rubin, D. (1990). *Teaching Elementary Language Arts*. 4th . New Jersey : Prentice Hall International.

Stephen, *Taking active into the primary school*. *International Journal of Early Year Education* 18(4): 315-329.

Weir, C. (1993). *Understanding and developing language tests*. New York: Prentice Hall.

Widdowson, H. (1983). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.วิเชียร อ่างโสมถิติสกุล อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. นางวรรณทนา ละจุ่ม ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัย
3. นางสุนันทา เรืองเดช ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมคู่มือและแผนกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง การวัดและประเมินผล

1. ดร.บัณฑิตา อินสมบัติ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคการศึกษา สาขาวิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
2. นางสาวมะลิ ตุ่มบุตร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1
3. นางสุนันทา เรืองเดช ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

ภาคผนวก ข แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน

1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ

2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่

1. เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือหรือสะท้อนความคิดการให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง

2. ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนรวมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน

3. ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง

1. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม

2. ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้

1. ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้

2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์

ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขที่การ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
1. ขั้นทบทวนความรู้พื้นฐาน เป็นขั้นตอนที่ครูจัดกิจกรรมหรือจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ตรวจสอบความรู้พื้นฐานหรือความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ ที่ได้เรียนมาก่อน เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่ หรือ	ขั้นที่ 1 กระตุ้นประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ให้กระบวนการกลุ่มในการจัดกิจกรรม อาจใช้ใบชี้แจงการปฏิบัติกิจกรรมในการรวบรวมประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนร่วมกันหาวิธีการที่จะนำเสนอประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคน	1. ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทบทวน ความรู้เดิมละเชื่อมโยงให้เกิดความรู้ใหม่	ขั้นที่ 1 มีการจัดเตรียมบริบทต่าง ๆ ตามสภาพจริงที่จะสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการเสาะแสวงหาความรู้ที่จำเป็นในชีวิต	1. การกระตุ้นความรู้เดิมโดยการสร้างคำถามปลายเปิด	ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน 1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ 2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพ
			ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมตามสภาพจริงอย่างหลากหลาย	2. การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้	

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
เพื่อที่จะให้เกิดการ เชื่อมโยงเนื้อหาหรือ ความคิดรวบยอดทาง คณิตศาสตร์ที่เคยเรียนรู้ มาก่อนกับเนื้อหาหรือ ความคิดรวบยอดทาง คณิตศาสตร์	ในกลุ่ม				จริง โดยทบทวน ความรู้เดิม เพื่อ เตรียมความพร้อมที่ จะเรียนรู้เชื่อมโยง เนื้อหาใหม่ หรือ ความคิดรวบยอดที่ ได้เคยเรียนรู้มาก่อน กับความรู้ใหม่
2. ขั้นฝึกกระบวนการคิด ขั้นฝึกกระบวนการคิด เป็นขั้นตอนที่เสริมสร้าง การเรียนรู้ในเนื้อหาหรือ	ขั้นที่ 2 ผู้เรียนให้ เหตุผลและสะท้อน ความคิด การให้เหตุผล	2. ขั้นเสนอปัญหา ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง โดยการ จัดระบบตีความวิเคราะห์	ขั้นที่ 3 กำหนด วิธีการที่จะสามารถลง มือปฏิบัติจริงอย่าง ชำนาญ ใน		ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก กระบวนการคิดเพื่อ เชื่อมโยงความรู้ใหม่ 1. เสริมสร้างการ

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ใหม่ ซึ่งได้กำหนดเป็น 3 กระบวนการ คือ	สะท้อนความคิด อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น โดยการให้ผู้รับการฝึกอบรมกัน	ข้อมูลกำหนดโจทย์ปัญหาที่กระตุ้นการคิด	สถานการณ์ที่มีการจำลองขึ้นมา		เรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือสะท้อนความคิดการให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง
1. การสร้างความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนควรจะต้องดำเนินการในช่วงแรก เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นเป็นเบื้องต้น	เป็นกลุ่ม 5-6 คน เพื่อได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลายและมีส่วนร่วมได้ดี เมื่อได้ความคิดเห็นแต่ละคนแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปสรุปในกลุ่มใหญ่อีกครั้ง				2. ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนรวมในการสรุป

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
ลักษณะกิจกรรมจะประกอบด้วย การสังเกต การจำแนกความแตกต่าง การหาลักษณะร่วม การระบุความคิดรวบยอด และการทดสอบหรือนำไปใช้	ขั้นที่ 3 สรุปความคิดรวบยอดที่ได้จากการสะท้อนความคิดเห็น ผู้เรียนได้เรียนรู้ เกิดได้หลายอย่าง เช่น จากการบรรยายของ ผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำราหรือได้จากการสะท้อนความคิดเห็น และการอภิปราย โดยผู้สอนอาจจะสรุป				เนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน 3. ฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ
2. การฝึกทักษะการคำนวณ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จัดดำเนินการต่อจากกระบวนการสร้าง					

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
ความคิดรวบยอด เป็น กระบวนการฝึกคิด คำนวณทางคณิตศาสตร์ (Operate) ซึ่งอาจจะเป็น ในคาบการสอนเดียวกัน กับกระบวนการสร้าง ความคิดรวบยอด หรือ อาจจะเป็นคาบการสอน ต่อไป ขั้นตอนสำคัญใน กระบวนการนี้ก็คือ	ความคิดรวบยอดให้ จากการอภิปรายและ การนำเสนอของผู้เรียน				

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
2.1 ขั้นสรุปหลักการ หรือวิธีคิด					
2.2 ขั้นเสนอวิธีคิด ตามหลักการที่กำหนด					
2.3 ขั้นคิด คำนวณหาคำตอบ					
3. การฝึกทักษะแก้ โจทย์ปัญหา					
3.1 ขั้นวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา					
3.2 ขั้นคิดหาทาง เลือกหรือวางแผน					

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
3.3 ขั้นคิด					
คำวนวนหาคำตอบ					
3.4 ขั้นตรวจสอบ					
คำตอบ					
ขั้นตอนที่ 4 นำความรู้ไปทดลองฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่	3. ขั้นเสนอแนวทางการแก้ปัญหา ผู้เรียนเรียนรู้จากการสืบค้นข้อมูล	3. ขั้นเสนอแนวทางการแก้ปัญหา ผู้เรียนเรียนรู้จากการสืบค้นข้อมูล	ขั้นที่ 4 กำหนดบทบาท สถานการณ์จริงและมุมมองต่าง ๆ	3. นักเรียนดำเนินการตามกิจกรรม	ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง
จัดกิจกรรมให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดที่ได้จากการสะท้อนความคิดในสถานการณ์	เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ ขยายกว้างสู่แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ ขยายกว้างสู่แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	อย่างหลากหลาย		1. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้
	คือตัวลยั ไวยสระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)		ขั้นที่ 5 สนับสนุนกิจกรรมตามสภาพจริงในการสร้างองค์		

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
	ใหม่ที่ผู้สอนเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติอย่างจริงจัง	เพื่อให้เกิดการเรียนรู้	ความรู้ร่วมกัน		สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม
	ขั้นตอนที่ 5 ให้เหตุผลและสะท้อนความคิดสิ่งที่ได้จากการทดลองฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียนรวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ให้เหตุผลสะท้อนความคิดสิ่งที่ได้จากการทดลองฝึกปฏิบัติแล้วนำผล				2. ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
	นำเสนอในกลุ่มใหญ่ อีกครั้ง				แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง
3. ขั้นสรุปและนำไป ประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนฝึก ให้นักเรียนสรุปองค์ ความรู้ในเนื้อหา (ย่อย) ที่ได้เรียนรู้และนำความรู้ ที่ได้ไปคิดสร้างสรรค์งาน ด้วยตนเองเป็นขั้นตอนที่ มุ่งหวังให้นักเรียนได้ฝึก	ขั้นตอนที่ 6 สรุป ความคิดรวบยอดจาก การทดลองฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันสรุปความคิด รวบยอดที่ได้จากการ ทดลองฝึกปฏิบัติ ซึ่ง เป็นองค์ความรู้หรือ ประสบการณ์ที่จะ	4. ขั้นสรุปความคิดรวบ ยอด ผู้เรียนสามารถสรุป รวบรวมเป็นองค์ความรู้ ใหม่	ขั้นที่ 6 มีการส่งเสริม การปฏิบัติจริงที่ สะท้อนมาจากแนวคิด ที่ได้	4. การสรุปความรู้ โดยการสร้าง แบบจำลอง กระบวนการคิด	ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ ความรู้และ ประยุกต์ใช้ 1. ผู้เรียนร่วมกัน สรุปความคิดรวบ ยอด เชื่อมโยง ความรู้กับ สถานการณ์จริง อย่างมีความชัดเจน
		5. ขั้นประยุกต์ใช้ ผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ ในชั้นเรียนสู่การอธิบาย	ขั้นที่ 7 ส่งเสริมให้มี การเชื่อมโยงความรู้ กับสถานการณ์จริงให้ มีความอย่างชัดเจน		

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสระสิงห์ และสุภาวดี นพจุจินดา (2555)	Herrington, J. / Oliver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
คิดอย่างสร้างสรรค์ (Creative Assessment)	นำไปใช้ในการปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่ 7 วางแผน ประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้ ไปสู่การปฏิบัติงานจริง ให้ผู้เรียนร่วมกัน วางแผนประยุกต์ใช้ แนวคิดที่ได้ไปสู่การ ปฏิบัติงานจริง ขั้นตอนที่ 8 ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้ จากการ	ปัญหาต่าง ๆ นอกชั้นเรียน ได้	มากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 8 ครูผู้สอนจัด กิจกรรมให้ผู้เรียนได้ ฝึกปฏิบัติอย่าง กระตือรือร้น		และสามารถสรุป เป็นองค์ความรู้ เนื้อหาใหม่ได้ 2. ผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไป วางแผนประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์จริง ภายนอกชั้นเรียนได้ อย่างสร้างสรรค์

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
<p>เรียนรู้ในสถานการณ์ จริงให้ผู้เรียนนำ ความคิดรวบยอดที่ได้ จากการทดลองปฏิบัติที่ ผ่านการให้เหตุผล และ สะท้อนความคิดสิ่งที่ได้ จากการทดลองฝึก ปฏิบัติแล้ว ไป ดำเนินการปฏิบัติตาม แผนการปฏิบัติงานที่ กำหนดไว้ใน สถานการณ์จริง</p>					

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
			ขั้นที่ 9 จัดให้มีการ ประเมินตามสภาพ จริง มีการบูรณาการ การวัดการประเมิน อย่างหลากหลาย	5. การอภิปราย ผลการดำเนินการ	ขั้นที่ 5 ขั้นการวัด และประเมินผลตาม สภาพจริง มีการวัดและ ประเมินผลจากการ ที่ผู้เรียนปฏิบัติ กิจกรรมกับ สถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลอง ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย โดยมี การวัดและ

ตารางแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของนักการศึกษา					
สนง.เลขาธิการ (2544)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2548)	ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์และ สุภาวดี นพรุจจินดา (2555)	Herrington, J. / Olver, R.(2000)	Betty Preus (2012)	ผลการสังเคราะห์
					ประเมินผลระหว่าง เรียนและหลังการ เรียนรู้

ภาคผนวก ค ตัวอย่างคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

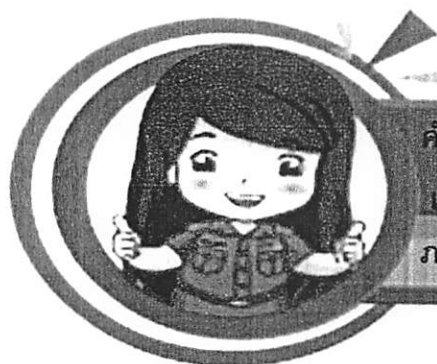
นางสาวศิริรัตน์ เดชะอังกูร
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือการจัด “กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดแก่ครูผู้สอนที่จะนำกิจกรรมเรียนรู้ไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ภายในเอกสารจะเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษาวิธีการปฏิบัติและการจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมนี้ไปใช้

ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนควรศึกษา ทำความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ ของแต่ละหัวข้อ และปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้เสนอไว้ในคู่มือนี้ทุกขั้นตอน

นางสาวศิริรัตน์ เดชะอังกูร

คำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คู่มือการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการนำกระบวนการวิจัยมาจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจและมีความสามารถ
ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

ลำดับ ที่	หน่วยการเรียนรู้	ชื่อกิจกรรม	จำนวน ชั่วโมง
1	The Zoo	Animals	4
2	All about tree	Tree and plants	4
3	School life	At school	4
รวม			12

โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวน ความรู้พื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัด สถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความ สนใจ 2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามสภาพจริง โดยทบทวน ความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เชื่อมโยง เนื้อหาใหม่ หรือความคิดรวบยอดที่ได้เคยเรียนรู้มาก่อนกับ ความรู้ใหม่

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
<p>ขั้นที่ 2</p> <p>ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เสริมสร้างการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่หรือสะท้อนความคิด การให้เหตุผล ความคิดรวบยอด การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อสภาพจริง 2. ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมในการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน 3. ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
<p>ขั้นที่ 3</p> <p>ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ ความคิดรวบยอดร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม 2. ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติจริง
<p>ขั้นที่ 4</p> <p>ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างมีความชัดเจน และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เนื้อหาใหม่ได้ 2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์
<p>ขั้นที่ 5</p> <p>ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง</p>	<p>มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองด้วยวิธีการที่ทักษะการฟังและการพูดหลากหลาย โดยมีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้</p>

การเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน

การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเข้าใจ เช่น การเตรียมตัวของครูผู้สอน การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

1. ด้านผู้สอน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาความรู้ในเรื่องที่จะจัดกิจกรรมให้เกิดความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

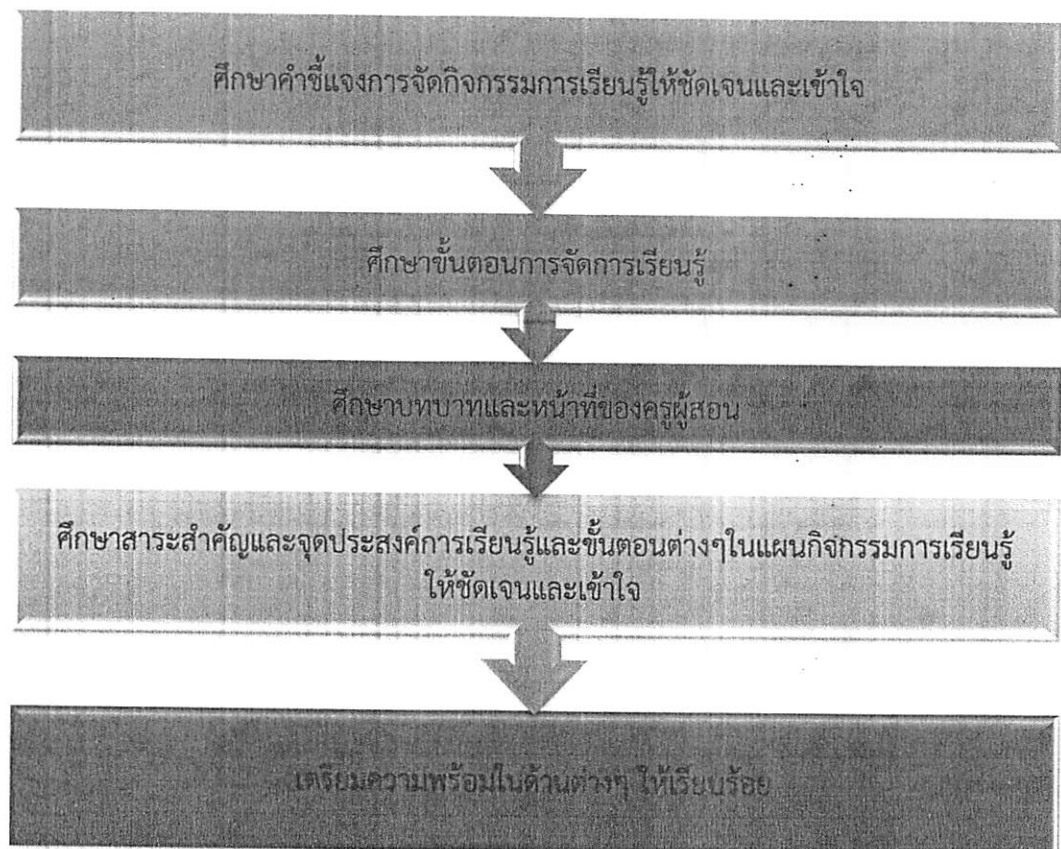
2. ด้านผู้เรียน ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรพิจารณาความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน สภาพแวดล้อม บรรยากาศ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ ปรับกิจกรรมตามความเหมาะสม เพื่อให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน จะช่วยเพิ่มให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

3. ด้านเนื้อหาสาระ ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้

4. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเป็นสิ่งจริง หรือสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือที่เคยเห็นหรือสัมผัสได้ มีอยู่รอบ ๆ ตัวของผู้เรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวันได้

5. ด้านการวัดและการประเมินผล มีการจัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินตามสภาพจริง คือ แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามสภาพจริง ทั้งนี้ครูผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจถึงวิธีการ และเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการฟังและการพูดในแต่ละทักษะ

ข้อควรปฏิบัติ
ในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน

1. บทบาทครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างละเอียด เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และเตรียมสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่
- ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง
- ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้
- ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1.3 การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 2 ครูผู้สอนต้องมีบทบาทสำคัญมาก ในการนำเสนอความรู้ทางภาษาอังกฤษ ในการเพิ่มเติมความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นนี้อีกครั้งในชั่วโมงต่อไป เพื่อเป็นการทบทวนเน้นย้ำความรู้ทางภาษาใหม่ให้แก่ผู้เรียน ได้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องจัดให้ครบตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Animals
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Trees and plants
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 School life

1.5 ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มีความสามัคคี เกิดการเรียนรู้พร้อม ๆ กัน

1.6 คอยสังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียน คอยช่วยเหลือแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดข้อผิดพลาด เกิดปัญหาในระหว่างการทำกิจกรรม โดยครูผู้สอนจะมีบทบาทในแต่ละขั้น ดังนี้

บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวสภาพจริง	บทบาทของครูผู้สอน
<p>ขั้นที่ 1</p> <p>ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➢ เตรียมสื่อจริงที่นักเรียนคุ้นเคยและพบเห็นในชีวิตประจำวัน ➢ กำหนดประเด็นของประสบการณ์เดิม และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ดึงประสบการณ์นั้นออกมาเพื่อใช้ในการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2</p> <p>ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยง ความรู้ใหม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➢ เตรียมกิจกรรมการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน ➢ ช่วยผู้เรียนเชื่อมโยงจากสื่อจริง ประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่
<p>ขั้นที่ 3</p> <p>ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติใน สถานการณ์จริง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➢ กำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ใหม่ไปฝึกใช้ปฏิบัติจริง ➢ คอยแนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากทดลองปฏิบัติ
<p>ขั้นที่ 4</p> <p>ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➢ เสนอแนะแนวทางการนำความรู้ใหม่ไปใช้ในสถานการณ์จริง ➢ กระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ใหม่ ➢ กำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้ทางภาษาใหม่ในทุกๆสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ได้
<p>ขั้นที่ 5</p> <p>ขั้นการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ครูสังเกต วัดและประเมินผลการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ➢ ช่วยเหลือแนะนำ รวมทั้งให้ความรู้ สร้างความเข้าใจในประเด็นที่นักเรียนเกิดข้อผิดพลาดใหม่

การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในการเรียน

การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในการเรียน ให้มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่นักเรียนควรปฏิบัติตน ดังนี้

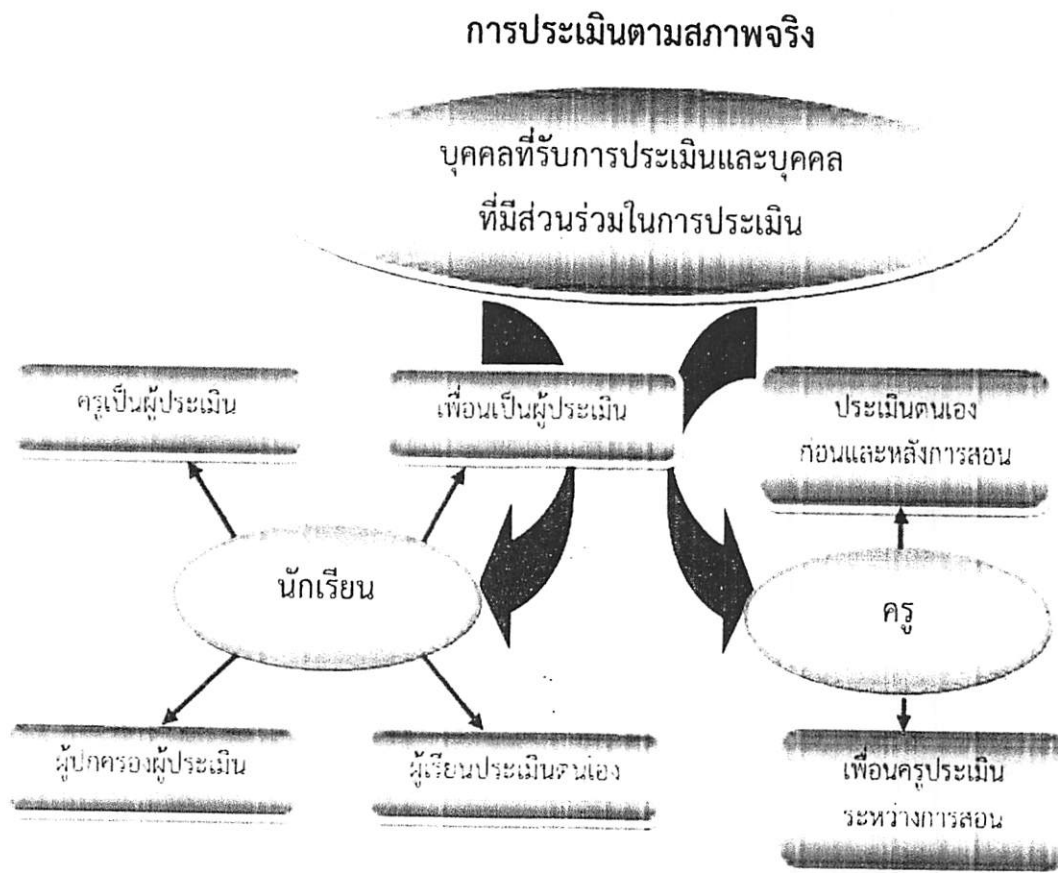
1. ให้เกียรติผู้อื่น ตั้งใจฟังเมื่อมีผู้อื่นพูด
2. ทำตามคำแนะนำ
3. นำอุปกรณ์ที่ต้องใช้ทำกิจกรรมมาด้วย
4. ปฏิบัติตามกิริยาสัญญาณเมื่อหมดเวลาแต่ละชั่วโมง
5. ยกมือเมื่อต้องการถามครู
6. คิดก่อนทำ ไม่รบกวนกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน
7. สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เสมือนจริง มีป้ายนิเทศ บัตรภาพ บัตรคำ

แนวทางการวัดและประเมินสภาพจริง

ข้อควรคำนึงและลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง

1. เน้นพฤติกรรมที่แสดงออกจากความสามารถที่แท้จริง
2. ทำไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของผู้เรียน
4. ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์จริง
5. มีการใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีการเก็บข้อมูล ในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง
6. ตอบสนองการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง
7. สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง
9. เกิดความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครองและผู้เรียน ในการพัฒนาการเรียนรู้
10. ตอบสนองหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ในสภาพจริง

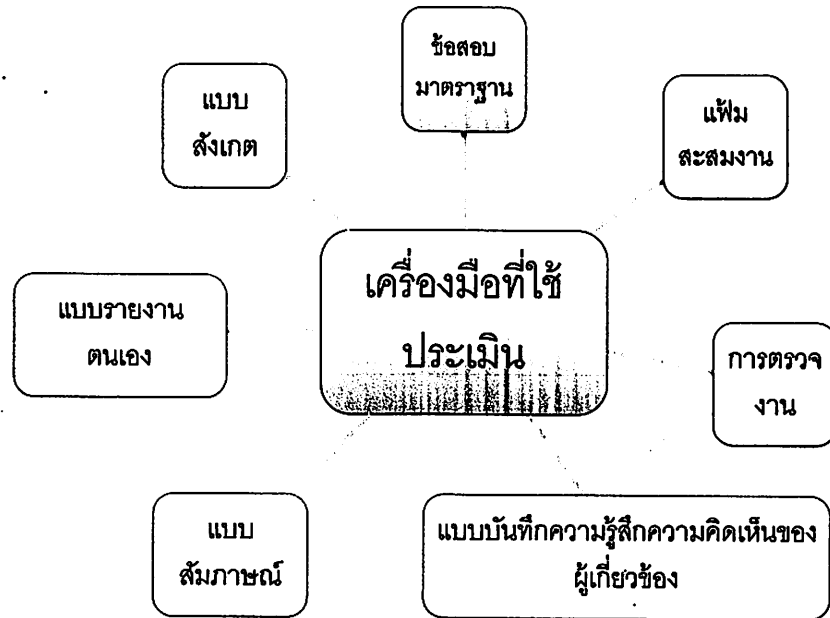
การประเมินตามสภาพจริงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การประเมินด้วยข้อสอบที่สร้างขึ้นและได้มีการทดลองใช้จนเป็นที่เชื่อถือได้ เรียกว่า "ข้อสอบมาตรฐาน"

2.2 การประเมินที่เน้นตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนจะเน้นการประเมิน 4 ด้าน คือ

- 1) ประเมินการปฏิบัติ (Performance)
- 2) ประเมินกระบวนการ (Process)
- 3) ประเมินชิ้นงาน (Products)
- 4) ประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริง

รูบริก (Rubric) เป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่งในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบริกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนเกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้น ๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์ แต่แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร รูบริกจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ หรือ ทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

ข้อดีในการให้คะแนนแบบรูบริกในการประเมิน คือ

1. เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการประเมินว่าบรรลุเกณฑ์ที่ระบุไว้หรือไม่
2. เป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังครูเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และเป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

รหัสวิชา อ. 15101

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ The zoo

จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ Animals

เวลา 4 ชั่วโมง

สอนวันที่.....

มาตรฐาน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมี เหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.5/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้น ๆ

ต 1.2 ป.5/1 พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.5/4 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.3 ป.5/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากนิทานสั้นเกี่ยวกับสัตว์ได้
2. นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบประโยคคำถามและคำตอบจากสถานการณ์จริงได้
3. นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนเองสนใจได้

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อสัตว์ประเภทต่าง ๆ ในสวนสัตว์ เช่น ยีราฟ เสือ สิงโต ช้าง ม้า ฯลฯ ช่วยทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูด สื่อสาร เล่าเรื่องได้ หรือพูดอธิบายความรู้สึกเกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์ monkey, elephant, lion, crocodile, bird, dolphin, panda, bear, giraffe and zebra.

2. โครงสร้าง Q: What animals can you see?

A: ชื่อสัตว์

Q: How do you spell ชื่อสัตว์?

A: สะกดตัวอักษรทีละตัว

3. การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถด้านการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นที่ 1 ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน (30 นาที)

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเรียน

2. ครูกับนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์การไปเที่ยวชมสวนสัตว์ เคยไปที่ไหนมาบ้าง ภายในสวนสัตว์มีสัตว์อะไรบ้าง นักเรียนเคยเห็นสัตว์ตัวไหนบ้าง นักเรียนรู้จักชื่อสัตว์ตัวใด และตัวใดที่ไม่รู้จักชื่อ

3. กระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนการเรียนรู้ โดยการทนายภาพสัตว์ที่ครูโชว์ให้นักเรียนดูทีละภาพ แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน เมื่อครูโชว์ภาพสัตว์ขึ้นมาให้กลุ่ม

ที่ยกมือก่อน มีสิทธิ์ตอบก่อน หากตอบชื่อสัตว์ได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน กลุ่มที่มีคะแนนมากที่สุดคือผู้ชนะ เมื่อได้กลุ่มที่ชนะแล้ว จึงให้นักเรียนร่วมกันบอกชื่อสัตว์ที่อยู่ในภาพพร้อมกันอีกครั้ง

4. เล่นนิทานบทความสั้น ๆ เกี่ยวกับสัตว์แล้วให้นักเรียนตอบคำถามจากที่ฟัง

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ (20 นาที)

1. นักเรียนดูบัตรภาพแล้วครูถามนักเรียนด้วยประโยคคำถาม

Teacher : What animals can you see in this picture?

นักเรียนช่วยกันตอบเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Student : monkey, elephant, lion, crocodile, bird, dolphin, panda, bear, giraffe and zebra.

2. จากนั้นครูนำเสนอประโยคคำถามใหม่ แล้วอธิบายให้นักเรียนฟังว่าประโยคนี้มีความหมายว่าอย่างไร นักเรียนจะต้องตอบอย่างไร เมื่อครูถามประโยคคำถามนี้ต่อจากคำถามแรก

Teacher : What does it mean?

Student : ลิง

ครูใช้คำถามเดิมถามนักเรียนไปเรื่อยๆพร้อมกับเปลี่ยนบัตรภาพสัตว์ไปด้วย

Teacher : What animals can you see in this picture?

Student : Crocodile

Teacher : What does it mean?

Student : จระเข้

ครูถามย้ำนักเรียนคนที่ไม่ค่อยกล้าออกเสียง เพื่อให้ นักเรียนสามารถพูดได้ตอบได้คล่องแคล่วขึ้น เมื่อนักเรียนสามารถพูดตอบได้คล่องแคล่วแล้ว ให้ครูสุ่มนักเรียนออกมาเป็นผู้ถามเพื่อนบ้าง โดยใช้ประโยคคำถามที่ครูถาม

ชั่วโมงที่ 2 (45 นาที)

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์โดยครูเปิดคลิปเสียงสัตว์แล้ว ให้นักเรียนทายชื่อสัตว์จากเสียง

2. ทบทวนประโยคคำถามที่ครูเคยสอนไปชั่วโมงที่แล้ว What does it mean? ว่ามีความหมายว่าอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมว่า นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการถาม

หาความหมายของสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สัตว์ได้ด้วย ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่

3. ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพที่มีคำศัพท์กำกับอยู่แล้ว ใช้คำถาม What animals can you see in this picture? เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้แล้วให้ครูถามต่อโดยใช้ประโยคคำถามว่า How do you spell? ซึ่งประโยคนี้มีความหมายว่า คุณสะกดคำว่า.....อย่างไร ครูอธิบายให้นักเรียนฟังต่อว่านักเรียนจะต้องสะกดตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ละตัวตามคำศัพท์นั้น

Teacher : How do you spell monkey?

Student : M-O-N-K-E-Y.

4. ครูชูบัตรภาพพร้อมคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ แล้วใช้ประโยคคำถาม How do you spell? ไปเรื่อยจนเห็นว่านักเรียนสามารถตอบได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว จึงให้นักเรียนจับคู่ฝึกถามตอบกันเองโดยใช้ประโยคคำถามที่ครูสอน คำศัพท์ที่ใช้จะเกี่ยวกับสัตว์หรือไม่ก็ได้

5. ครูชูบัตรภาพสัตว์โดยที่ไม่มีคำศัพท์กำกับแล้วให้นักเรียนเป็นผู้ถามครูบ้าง

Student : What animals can you see in this picture?

Teacher: Dolphin

Student : How do you spell dolphin?

Teacher: D-O-L-P-H-I-N

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งให้เป็นผู้ถาม และอีกกลุ่มให้เป็นผู้ตอบ โดยใช้รูปประโยคที่ครูสอน แต่เปลี่ยนภาพสัตว์ไปเรื่อย ๆ เมื่อกลุ่มที่เป็นผู้ถาม ถามครบแล้วให้สลับไปเป็นผู้ตอบ

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง (45 นาที)

1. ครูให้นักเรียนนำตุ๊กตาสัตว์มาคนละ 1 ตัว จากนั้นนำไปวางรวมกันหน้าชั้นเรียน แบ่งนักเรียนออกเป็นทีม แต่ละทีมนั่งเรียงแถวตอนลึก แต่ละทีมส่งตัวแทนออกมาหยิบตุ๊กตาขึ้นมา 1 ตัว แล้วใช้ประโยคคำถาม What animals can you see? ใช้ถามทีมที่นั่งอยู่ในแถวทีมใดตอบถูกต้องถือว่าทีมนั้นได้ 1 คะแนน สลับทีมทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนได้ผู้ชนะ

2. ให้นักเรียนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนสนใจเป็นบทความสั้น ๆ ได้

3. ครูนำบัตรคำตัวอักษรมาวาง ในบัตรคำจะมีตัวอักษรภาษาอังกฤษเพียงหนึ่งตัว ครูอธิบายว่า เกมต่อไปนี้จะให้นักเรียนแข่งขันกันครั้งละ 2 ทีม เมื่อครูหยิบตุ๊กตาขึ้นมาหนึ่งตัวแล้วใช้ประโยคคำถามว่า How do you spell? ทีมที่แข่งขันจะต้องวิ่งมาหยิบบัตรคำ

ตัวอักษรให้ครบ และตรงกับคำศัพท์สัตว์ตัวนั้น เมื่อได้มาครบแล้วจะต้องยื่นถือบัตรคำศัพท์เรียงกันให้ถูกต้องแล้วช่วยกันสะกดทีละตัว ด้วยเสียงที่ดังฟังชัด ทีมที่เร็วที่สุดคือทีมที่ชนะได้ 1 คะแนน แข่งขันทีละ 2 ทีมไปเรื่อย ๆ จนนำทีมที่ชนะแต่ละส่ายมาแข่งขันกันได้ทีมที่ชนะประจำชั้นเรียน

4. ทีมที่ชนะจะต้องแข่งขันกันเองภายในกลุ่ม โดยใช้กติกาเดิม ครูเป็นผู้หยิบตุ๊กตาและใช้ประโยคคำถามเดิม แต่ครั้งนี้ให้สมาชิกในทีมแต่ละคน หยิบบัตรคำให้ครบ ใครเร็วที่สุดและได้ครบสมบูรณ์เป็นคำศัพท์ก่อนให้นำมาเรียงบนพื้นและสะกดทีละตัว ผู้ที่เร็วที่สุดคือผู้ชนะ

5. ครูให้ทีมที่ชนะการแข่งขันออกมาเป็นผู้หยิบตุ๊กตาบ้าง และเป็นผู้ถามเพื่อนว่า How do you spell? เพื่อนในแถวช่วยกันตอบ ทีมผู้ชนะเปลี่ยนกันเป็นผู้ถามไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคนในทีม

6. หลังจากเล่นเกมจบ ครูซักถามถึงกิจกรรมที่เพิ่งจบไป แลกเปลี่ยนความคิดเห็นนักเรียนได้ความรู้อะไรบ้างจากการลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้ทักษะอะไรเพิ่มขึ้นบ้าง นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนหรือไม่ หากไม่เข้าใจให้ครูเชื่อมโยงความรู้กับกิจกรรมให้ฟังอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 4

1. ทบทวนคำศัพท์และประโยคคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับสัตว์อีกครั้งโดยใช้ประโยคดังนี้ (10 นาที)

Teacher: What animals can you see?

Student: Dolphin

Teacher: How do you spell dolphin?

Student: D-O-L-P-H-I-N

ขั้นที่ 4 สรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ (30 นาที)

2. ครูกำหนดสถานการณ์จำลองสวนสัตว์ขึ้นในบริเวณโรงเรียน ให้นักเรียนบางคนสวมใส่ Animals head band บนศีรษะ จากนั้นไปยืนอยู่บริเวณที่จัดเตรียมไว้ ในบริเวณนั้นมีป้ายคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ตัวนั้นกำกับอยู่ ครูเป็นผู้พากลุ่มนักเรียนเดินชมสวนสัตว์แห่งนี้เมื่อมาถึงด้านหน้าของสัตว์ชนิดใด ครูใช้ประโยคคำถามว่า What animals can you see? ให้นักเรียนช่วยกันตอบ จากนั้นครูถามต่อว่า How do you spell.....? โดยชี้ไปที่ป้ายคำศัพท์ที่ติดกำกับอยู่ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ

3. สรุปความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

Teacher: What animals can you see?

Student: ชื่อสัตว์

Teacher: How do you spell ชื่อสัตว์?

Student: สะกดตัวอักษรทีละตัว

ครูกำหนดสถานการณ์อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้ตัวแทนนักเรียนเป็นผู้นำพากลุ่มนักเรียนชมสัตว์ต่าง ๆ เมื่อถึงบริเวณที่มีสัตว์อยู่ให้นักเรียนใช้ประโยคคำถามที่ได้เรียนรู้มา ถามเพื่อน ๆ ช่วยกันตอบ ครูคอยสังเกตและช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มั่นใจและตอบซ้ำ พลัดเปลี่ยนนักเรียนที่เป็นผู้นำไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน ให้นักเรียนที่สวมบทบาทเป็นสัตว์ลงมาเป็นผู้ชมบ้าง สลับบทบาทกันไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน

ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (20 นาที)

1. ครูเปิดวิดีโอเทียชมสวนสัตว์ให้นักเรียนดู นักเรียนได้เห็นสัตว์ตัวจริง ได้ยินเสียงเหมือนได้ไปชมสวนสัตว์จริง ๆ ครูชี้ไปที่สัตว์แล้วถามนักเรียนว่า What animals can you see? ให้นักเรียนในชั้นยกมือตอบ คนที่ยกมือเร็วที่สุดมีสิทธิ์ตอบคนแรก เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ ให้ครูถามนักเรียนคนนั้นต่อว่า How do you spell? นักเรียนคนดังกล่าวจะต้องสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง จึงจะถือว่าผ่าน

2. ครูซักถามนักเรียนแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคนในชั้นเรียน หากมีนักเรียนคนใดที่ตอบซ้ำ ครูจะต้องคอยให้คำชี้แนะและช่วยเหลือไม่ปล่อยให้ผ่านไป สร้างความรู้ความเข้าใจในประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจอีกครั้ง หากนักเรียนคนใดตอบผิดครูต้องให้โอกาสนักเรียนแก้ไข ตอบใหม่ จนสามารถตอบได้อย่างถูกต้องแม่นยำ อธิบายให้นักเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องตรงกับสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนเรียนรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. Animals head band
4. วีดีโอ

แหล่งเรียนรู้

บริเวณโรงเรียน

การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	เครื่องมือวัด
นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากนิทานสั้นเกี่ยวกับสัตว์ได้	แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูด
นักเรียนสามารถพูดได้ตอบประโยคคำถามและคำตอบจากสถานการณ์จริงได้	แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูด
นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนเองสนใจได้	แบบวัดความสามารถในการพูด

บันทึกหลังสอน

ผลการสอน

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

รหัสวิชา อ. 15101

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ All about tree

จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ Tree and plants

เวลา 4 ชั่วโมง

สอนวันที่.....

มาตรฐาน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ

ต 1.2 ป. 5/1 พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป. 5/4 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.2 ป.5/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกชื่อต้นไม้และชื่อส่วนต่าง ๆ ของพืชชนิดต่าง ๆ ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากที่ฟังเกี่ยวกับต้นไม้ได้

3. นักเรียนพูดแต่งประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับพืชและสีได้

สาระสำคัญ

Tree and plants หมายถึง ต้นไม้และพืช หลากหลายชนิด ทั้งที่มีผลไม้และให้ดอกไม้ที่สวยงาม สีต่าง ๆ ที่สวยงาม และส่วนประกอบต่าง ๆ ของต้นไม้และพืช

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

1.1 เกี่ยวกับชื่อพืชและต้นไม้ coconut, banana tree, mango tree, tamarind tree

1.2 คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนประกอบของพืช ได้แก่ branch, root, trunk, leaf, seed, fruit, flower

1.3 คำศัพท์เรื่องสี ได้แก่ green, red, yellow, black, brown, pink, blue, white, orange, purple

2. โครงสร้าง What kind of tree do you like most ?

I like ชื่อต้นไม้

What does it look like?

It has...(ลักษณะส่วนประกอบของต้นไม้)....

What is this?

This is(ชื่อต้นไม้).....

What color is it?

It is(สี).....

3. การออกเสียงตัวพยัญชนะลงท้ายภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถด้านการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน (20 นาที)

1. แฉ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเรียน
2. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ นักเรียนเคยปลูกต้นไม้หรือไม่ ที่บ้าน มีต้นไม้อะไรบ้าง มีดอกไม้หรือไม่ มีผลไม้หรือไม่ นักเรียนเคยช่วยครอบครัวรดน้ำต้นไม้บ้างหรือไม่ และนักเรียนชอบต้นไม้ชนิดใดมากที่สุด เพราะอะไร

3. กระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนการเรียนรู้ โดยการทายชื่อต้นไม้ จากผลไม้ที่ครูนำมาให้ชิม แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา กลุ่มละ 1 คน เพื่อออกมาชิมผลไม้ที่ครูเตรียมไว้ โดยอาสาสมัครที่ออกมาชิมจะถูกปิดตา เมื่อครูให้สัญญาณ นักเรียนที่ยกมือก่อน มีสิทธิ์ตอบก่อน หากตอบชื่อต้นไม้ของผลไม้ชนิดนี้ได้ถูกต้อง ถือว่ากลุ่มนั้นได้ 1 คะแนน กลุ่มที่มีคะแนนมากที่สุดคือผู้ชนะ กลุ่มที่ชนะจะได้รับผลไม้ที่ครูเตรียมมาทั้งหมดเป็นของรางวัล จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนชื่อต้นไม้ที่เพื่อนตอบเป็นภาษาอังกฤษ (coconut, banana tree, mango tree, tamarind tree.....)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ (30 นาที)

1. ครูนำบัตรภาพคำศัพท์ส่วนต่าง ๆ ของพืช ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านและแปลความหมายของคำศัพท์

Teacher : Students, please read (ครูยกบัตรคำศัพท์ branch)

นักเรียนช่วยกันอ่าน

Student : Branch

Teacher : What does it mean?

Student : It means กิ่งของต้นไม้

Teacher : Excellent

ครูเปลี่ยนบัตรภาพคำศัพท์ไปเรื่อย ๆ จนครบ และทบทวนจนมั่นใจว่านักเรียนจดจำคำศัพท์ได้

2. จากนั้นครูนำเสนอประโยคคำถามใหม่ แล้วอธิบายให้นักเรียนฟังว่าประโยคนี้มีความหมายว่าอย่างไร นักเรียนจะต้องตอบอย่างไร เมื่อครูถามประโยคคำถามนี้ ต่อจากคำถามแรก

Teacher : What kind of tree do you like most?

Student : I like กล้วยต้นไม้

Teacher : What does it look like?

Student : It has สี + ส่วนประกอบของต้นไม้ เช่น It has green leaves.

ครูใช้คำถามเดิมถามนักเรียนไปเรื่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนได้พูดตอบทุกคน พยายามให้นักเรียนตอบไม่ซ้ำกัน

Teacher : What kind of tree do you like most?

Student : I like banana tree.

Teacher : What does it look like?

Student : It has yellow fruits.

ครูถามย้ำนักเรียนคนที่ไม่ค่อยกล้าออกเสียง เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดได้ตอบได้คล่องแคล่วขึ้น เมื่อนักเรียนสามารถพูดตอบได้คล่องแคล่วแล้ว ให้ครูสุ่มนักเรียนออกมาเป็นผู้ถามเพื่อนบ้าง โดยใช้ประโยคคำถามที่ครูถาม

ชั่วโมงที่ 2 (15 นาที)

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสี โดยครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้แก่ green, red, yellow, black, brown, pink, blue, white, orange, purple ที่ละภาพโดยครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม 2-3 ครั้ง

2. ทบทวนประโยคที่ครูเคยสอนไปชั่วโมงที่แล้ว

What kind of tree do you like most?

What does it look like?

ว่ามีความหมายว่าอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมว่า นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการถามหาความหมายของสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พืชหรือต้นไม้ได้อย่างไรบ้าง เช่น เมื่อนักเรียนต้องการถามว่าผู้ชายคนนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร สามารถถามได้ว่า "What does he look like?" หรือเมื่อนักเรียนต้องการถามว่า คุณชอบภาพยนตร์ประเภทไหนมากที่สุด สามารถถามได้ว่า "What kind of movies do you like most?"

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ (35 นาที)

3. ครูให้นักเรียนดูต้นไม้ที่ครูนำมา ซึ่งเป็นต้นไม้ขนาดเล็ก และสามารถเห็นส่วนประกอบต่าง ๆ ได้ครบถ้วน ครูชี้ไปที่ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้และใช้คำถาม What is this ? ให้นักเรียนช่วยตอบคำถามแล้วให้ครู ถามต่อโดยใช้ประโยคคำถามว่า What color is it ? ซึ่งประโยคนี้มีความหมายว่า มันมีสีอะไร

Teacher : What is this?

Student : This is a root.

Teacher : What color is it?

Student : It is brown.

ครูอธิบายให้นักเรียนฟังต่อว่า ถ้าสิ่งที่ครูชี้ขึ้นนั้น มีจำนวนมากกว่า 1 นักเรียนจะต้องใช้ประโยคดังต่อไปนี้

Teacher : What are these?

Student : They are leaves.

Teacher : What color are they?

Student : They are green.

4. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกรูปภาพต้นไม้ให้กับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม โดยในแต่ละกลุ่มจะได้ต้นไม้ที่ไม่เหมือนกัน ให้นักเรียนในกลุ่มสลับการถามตอบโดยใช้รูปประโยคที่ครูเคยสอนไป พลัดกันเป็นผู้ถาม และผู้ตอบ จนนักเรียนในกลุ่มสามารถสื่อสารกันได้อย่างคล่องแคล่ว

5. ครูให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม ออกมานำเสนอต้นไม้ที่นักเรียนได้ไปหน้าชั้นเรียน โดยให้พลัดกันเป็นผู้ถามและผู้ตอบ จนครบทุกส่วนของต้นไม้ นักเรียนและครูร่วมกันปรบมือให้กำลังใจเพื่อน ๆ

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง (50 นาที)

1. ครูพานักเรียนสำรวจพืชและต้นไม้ภายในโรงเรียน ครูชี้ให้นักเรียนดูส่วนประกอบของต้นไม้ที่อยู่ภายในโรงเรียน บางต้นมีดอกไม้ บางต้นมีผลไม้ บางต้นมีแต่ใบอย่างเดียว ส่วนใหญ่รากของต้นไม้จะอยู่ใต้ดิน นักเรียนจึงไม่สามารถมองเห็นได้ มีเพียงต้นไม้บางต้นเท่านั้นที่นักเรียนสามารถมองเห็นรากจากหน้าดินได้

2. ครูให้นักเรียนสังเกตรูปภาพพืชหรือต้นไม้ที่นักเรียนชอบมาคนละ 1 ต้น ระบายสีให้เหมือนจริงและสวยงาม พร้อมทั้งเตรียมบรรยายต้นไม้หรือพืชที่เรียนชอบให้เพื่อน ๆ ฟังว่านักเรียนชอบต้นอะไร และต้นไม้ต้นนี้มีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง เช่น

I like banana tree. It has green leaves, green trunk, yellow fruit and purple flower.

I like coconut. It has brown trunk, green leaves, green fruit, yellow flower and white seed.

3. เมื่อนักเรียนออกมานำเสนอรูปภาพของตนเองพร้อมทั้งพูดบรรยายรูปภาพต้นไม้ที่ตนเองชอบจนครบแล้ว ครูให้นักเรียนร่วมกันโหวต รูปภาพที่สวยงามที่สุด และพูดบรรยายได้ดีที่สุด มา 3 รางวัล นักเรียนร่วมกันปรบมือให้กับนักเรียนทั้งสามคนที่ได้รับเลือก

4. ครูให้นักเรียนจับคู่กันถามตอบถึงต้นไม้ที่นักเรียนสังเกตรูปภาพ โดยใช้บทสนทนาและความรู้ที่ครูเคยสอนไป

Student 1 : What kind of tree do you like most?

Student 2 : I like mango tree.

Student 1 : What does it look like?

Student 2 : It has brown trunk, green leaves, green fruit, white flower and white seed.

5. หลังจากการนำเสนอผลงาน ครูซักถามถึงกิจกรรมที่เพิ่งจบไป แลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักเรียนได้ความรู้อะไรบ้างจากการลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้ทักษะอะไรเพิ่มขึ้นบ้าง นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนหรือไม่ หากไม่เข้าใจให้ครูเชื่อมโยงความรู้กับกิจกรรมให้ฟังอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 4 (10 นาที)

1. ทบทวนคำศัพท์และประโยคคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับพืชและต้นไม้อีกครั้ง โดยใช้บัตรภาพคำศัพท์และใช้ประโยคดังนี้

Teacher: What is this?

Student: This is tamarind tree.

Teacher: What does it look like?

Student: It has brown trunk, green leaves, green and brown fruit, red and yellow flower and brown seed.

ครูเปลี่ยนบัตรภาพไปเรื่อย ๆ จนครบทั้งหมด และนักเรียนได้ร่วมกันตอบอย่างคล่องแคล่ว

ขั้นที่ 4 สรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ (20 นาที)

2. ครูให้นักเรียนนำต้นไม้หรือพืชที่นักเรียนชื่นชอบที่มีขนาดเล็ก สามารถนำมาโรงเรียนได้ มาคนละ 1 ต้น เช่น ต้นกุหลาบ ต้นมะลิ ต้นถั่วงอก ตามความชอบ ครูกำหนดสถานการณ์ ให้ในชั้นเรียนเป็นงานมหกรรมต้นไม้ นักเรียนนำพืชและต้นไม้ที่ตนเองชอบมาจัดบูธนำเสนอ นักเรียนที่นำต้นไม้ชนิดเดียวกันมา อาจจัดบนโต๊ะเดียวกัน หรือมุมเดียวกัน และร่วมกันนำเสนอได้ เมื่อถึงเวลาให้ครูพานักเรียนเยี่ยมชมบูธต่าง ๆ ที่นักเรียนจัดขึ้น โดยมีป้ายนิเทศติดที่บริเวณกระถางต้นไม้ ให้เพื่อนที่มาเยี่ยมชมเป็นคนถาม What is this ? ให้นักเรียนที่จัดบูธเป็นผู้ตอบ This is(ชื่อต้นไม้)..... I like(ชื่อต้นไม้)..... นักเรียนนำเสนอต้นไม้ที่ตนเองชอบ เพื่อน ๆ ถามต่อว่า What does it look like ? นักเรียนที่นำเสนอเป็นผู้ตอบ It has...(ลักษณะส่วนประกอบของต้นไม้).... ครูพานักเรียนเยี่ยมชมไปเรื่อย ๆ นักเรียนได้สลับกันเป็นผู้นำเสนอและผู้ชม

3. สรุปความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

Teacher: What kind of tree do you like most?

Student: I like(ชื่อต้นไม้).....

Teacher: What does it look like?

Student: It has...(ลักษณะส่วนประกอบของต้นไม้)....

Teacher: What is this?

Student: This is(ชื่อต้นไม้).....

ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (20 นาที)

1. ครูพานักเรียนออกไปจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน โดยให้นักเรียนเลือกต้นไม้ที่ตนเองชอบ โดยไม่ให้ซ้ำกัน ครูเดินไปที่ต้นไม้ที่ละต้นที่นักเรียนเลือก แล้วถามนักเรียนว่า What is this ? ให้นักเรียนพูดตอบครูโดยใช้รูปประโยค This is ครูถามต่อเพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน What does it look like ? ให้นักเรียนพูดตอบลักษณะของต้นไม้ที่นักเรียน

ชอบให้ได้ นักเรียนอาจจะบรรยายส่วนประกอบได้บางส่วน ไม่ครบ ให้ครูช่วยเสริม ให้ครบถ้วน ทุกส่วนประกอบ หากนักเรียนตอบผิดพลาด ให้ครูช่วยแก้ไขที่ถูกต้องให้นักเรียนทราบ ถ้านักเรียนสามารถพูดบอกส่วนประกอบของตนไม่ที่ตนเองชอบได้ถูกต้องทุกส่วนประกอบถือว่าผ่าน

2. ครูซักถามนักเรียนแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน หากมีนักเรียนคนใดที่ตอบไม่ได้ ไม่กล้าตอบ หรือฟังไม่เข้าใจ ครูจะต้องคอยให้คำชี้แนะและช่วยเหลือ จนนักเรียนสามารถพูดตอบได้ สร้างความรู้ความเข้าใจในประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจอีกครั้ง ส่งเสริมความกล้าแสดงออก กล้าพูด ครูอาจจะต้องพูดซ้ำ ๆ ซัด ๆ กับนักเรียนที่ฟังไม่ทัน ให้โอกาสนักเรียนแก้ไข ตอบใหม่ จนสามารถตอบได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. พืชหรือต้นไม้จริง
3. บัตรภาพ

แหล่งเรียนรู้

บริเวณโรงเรียน

การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	เครื่องมือวัด
นักเรียนสามารถบอกชื่อต้นไม้และพืชชนิดต่าง ๆ ได้	แบบวัดความสามารถในการพูด
นักเรียนสามารถบอกชื่อส่วนต่าง ๆ ของพืชในภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	แบบวัดความสามารถในการพูด แบบวัดความสามารถในการฟัง
นักเรียนพูดแต่งประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับพืชและสีได้	แบบวัดความสามารถในการพูด

บันทึกหลังสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

รหัสวิชา อ. 15101

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ School life

จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ At school

เวลา 4 ชั่วโมง

สอนวันที่.....

มาตรฐาน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป. 5/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.2 ป. 5/1 พูดได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
- ต 1.2 ป. 5/4 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถพูดและฟังคำศัพท์จากบทสนทนาสั้น ๆ ที่กำหนดไว้ได้
2. นักเรียนพูดถามตอบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนได้

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสถานที่ในโรงเรียน ห้องที่ใช้สอนวิชาต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน ที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนรู้ภายในโรงเรียนเป็นระยะเวลานาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์ room, classroom, toilet, nursing room, canteen, English lab, art room, music room, playground, library, hall, science lab near, between, next to, behind, opposite, in front of

2. โครงสร้าง A: Where does he study English?

B: In the English lab.

A: Where is the English lab?

B: It's behind/next to/opposite the science lab.

It's between the and the

A: Where is the school?

B: It's near/next to/opposite the park.

3. การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถด้านการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน (15 นาที)

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเรียน

2. ครูพานักเรียนออกไปเรียนรู้นอกห้องเรียน ไปที่ได้ร่มไม้บริเวณโรงเรียน จากนั้นให้ครูซักถามนักเรียนว่า นักเรียนสังเกตหรือไม่ว่า โรงเรียนเรามีห้องทั้งหมดกี่ห้อง ห้องอะไรบ้างที่นักเรียนเคยเข้าไป แต่ละห้องใช้เรียนวิชาอะไรบ้าง ให้นักเรียนแข่งขันกันสำรวจจำนวนห้องเรียนภายในโรงเรียน โดยการแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน กลุ่มใดที่สำรวจเสร็จแล้วกลับมาแจ้งครูที่ได้ร่มไม้ได้ก่อน ถือว่าเป็นกลุ่มที่ชนะ

3. กระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนการเรียนรู้ โดยการทายชื่อสถานที่ภายในโรงเรียน ให้ครูสุ่มเลือกนักเรียนออกมาด้านหน้าเพื่อทำท่าทางสื่อถึงห้องเรียนในโรงเรียนหรือ

สถานที่ในโรงเรียนโดยห้ามพูดเด็ดขาด นักเรียนที่ยกมือก่อน มีสิทธิ์ตอบก่อน หากตอบชื่อสถานที่
ได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน นักเรียนที่มีคะแนนมากที่สุดคือผู้ชนะเมื่อนักเรียนที่ชนะแล้ว จึงให้
นักเรียนร่วมกันบอชื่อสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ (35 นาที)

1. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้บัตรภาพคำศัพท์ชุด Places at School ครูออกเสียง
คำศัพท์ทีละคำพร้อมชูบัตรภาพไปด้วย โดยให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นครูติดบัตรภาพ
คำศัพท์บนกระดานแล้วสุ่มให้นักเรียนออกมาชี้บัตรภาพจากคำศัพท์ที่ครูอ่านให้ถูกต้อง

2. ตรวจสอบความเข้าใจความหมายของคำศัพท์สถานที่ต่าง ๆ โดยครูออกเสียงคำศัพท์
เป็นภาษาอังกฤษแล้วให้นักเรียนร่วมกันทายว่าตรงกับคำศัพท์สถานที่ใด

Teacher : classroom

Student : ห้องเรียน

Teacher : canteen

Student : โรงอาหาร

ครูออกเสียงคำศัพท์ช้าไปเรื่อย ๆ จนนักเรียนสามารถทายได้ถูกต้องแม่นยำ

ชั่วโมงที่ 2 (50 นาที)

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ โดยครูเปิดคลิปวิดีโอให้นักเรียนดูแล้ว
ให้นักเรียนบอชื่อสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่อยู่ในวิดีโอเป็นภาษาอังกฤษ

2. ครูนำเสนอประโยคคำถามใหม่ แล้วอธิบายให้นักเรียนฟังว่าประโยคนี้มีความหมาย
ว่าอย่างไร นักเรียนจะต้องตอบอย่างไร เมื่อครูถามประโยคคำถามนี้

Teacher : Where does he study English?

Student : In the English lab.

Teacher : Where does he study art?

Student : In the art room.

Teacher : Where does he study science?

Student : In the science lab.

Teacher : Where does he study music?

Student : In the music room.

3. ครูถามนักเรียนโดยใช้ประโยคคำถามที่สอนไป แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่า ร่วมกันทั้งห้อง เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว ครูคอยสังเกตนักเรียน คนใดที่ไม่สามารถตอบได้จะต้องถามย้ำบ่อย ๆ

4. ครูร่วมให้นักเรียนเล่นเกม Guess Where แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยให้นักเรียนดูประโยคคำจำกัดความบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงและทำความเข้าใจ ความหมายของคำในประโยค ว่าประโยคคำใบ้ที่ให้มานั้นคือสถานที่ใดในโรงเรียน โดยให้ กระดาษเพื่อเขียนตอบกลุ่มละ 1 แผ่น เมื่อนักเรียนได้ตอบครบทั้ง 10 สถานที่ แล้วให้ส่งครู จากนั้นร่วมกันเฉลย กลุ่มใดตอบถูกมากที่สุด กลุ่มนั้นคือกลุ่มที่ชนะ

1. The room where we study drawing.	Art room
2. The room where we practice English.	English lab
3. The room where you go when you are sick.	Nursing room
4. The room where we study singing.	Music room
5. The place where we eat food.	Canteen
6. The place where the children like the most.	Playground
7. The place where you can read many books.	Library
8. The room where we study many subjects.	Classroom
9. The place where we have an assembly.	Hall
10. The place where we use a microscope to see very little things.	Science lab

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง (50 นาที)

1. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนปฏิบัติภารกิจกลุ่มละ 5 คน จากนั้นให้นักเรียนจัดทำป้ายชื่อ สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน โดยแต่ละกลุ่มจะได้สีป้ายที่ไม่เหมือนกัน เมื่อนักเรียนร่วมกันทำ ป้ายชื่อพร้อมทั้งตกแต่งเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนนำไปติดไว้ที่บริเวณด้านหน้าของสถานที่นั้น ๆ ให้ถูกต้องครบถ้วน ตามเวลาที่กำหนด

2. เมื่อนักเรียนปฏิบัติภารกิจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูซักถามนักเรียนว่า นักเรียนสังเกต หรือไม่ว่าสถานที่ต่าง ๆ ที่นักเรียนนำไปดูที่นั่น แต่ละที่อยู่ใกล้กันหรือห่างกัน ที่ใดอยู่ใกล้กับที่ใด หรือห่างจากที่ใดบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันนึกและช่วยกันตอบ

3. ครูให้นักเรียนดูบัตร คำศัพท์ คำบุพบทบอกสถานที่ (preposition of place) near, between, next to, behind, opposite, in front of พร้อมทั้งออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตาม และบอกความหมาย

4. ครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่า เมื่อนักเรียนต้องการถามถึงสถานที่ภายในโรงเรียน นักเรียนสามารถใช้ประโยคคำถาม Where is the _____? และในการตอบให้ใช้คำบุพบทบอกสถานที่เข้ามาช่วยในการอธิบายสถานที่นั้นๆ เช่น

A: Where is the English lab?

B: It's opposite the science lab.

5. ครูพานักเรียนเดินไปที่สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน จากนั้นให้ครูถามนักเรียนด้วยประโยคคำถาม Where is the _____? ไปเรื่อย ๆ นักเรียนช่วยกันตอบเป็นภาษาอังกฤษ ใน 1 สถานที่อาจสามารถตอบได้หลายแบบ เช่น English lab อยู่ตรงข้ามกับ Science lab และอยู่ติดกับ music room แล้วยังอยู่ระหว่าง nursing room และ music room ด้วย แบบนี้ นักเรียนสามารถเลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เช่น

A: Where is the English lab?

B: It's opposite the science lab. or

B: It's next to the music room. or

B: It's between the music room and the nursing room.

ชั่วโมงที่ 4

1. ทบทวนคำศัพท์และประโยคคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนอีกครั้งโดยใช้ประโยคดังนี้

Teacher : Where does he study English?

Student : In the English lab.

Teacher :Where is the English lab?

Student :It's opposite the science lab.

ขั้นที่ 4 สรุปลองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ (25 นาที)

2. ครูกำหนดสถานการณ์จำลองโรงเรียนขึ้นในชั้นเรียน กำหนดให้มุมต่าง ๆ ภายในห้องเรียนเป็นสถานที่ในโรงเรียน มีป้ายชื่อกำกับแต่ละสถานที่เพื่อให้นักเรียนได้เห็นชัดเจน ให้หัวหน้าชั้นเป็นผู้พากลุ่มนักเรียนเดินดูสถานที่ต่าง ๆ ภายในห้องเรียนที่จัดไว้ เมื่อถึงแต่ละสถานที่ให้นักเรียนสังเกตสิ่งของที่อยู่ภายในนั้นว่าเหมาะสมกับการเป็นสถานที่นั้น ๆ หรือไม่ ให้หัวหน้าห้องใช้ประโยคคำถาม Where is the _____? ให้นักเรียนช่วยกันตอบ ตามสถานที่ที่เห็นภายในห้องเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ

3. ครูให้นักเรียนดูรูปแผนผังสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของโรงเรียนอื่น ในแต่ละสถานที่จะมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับอยู่ จากนั้นให้นักเรียนจับคู่แล้วสนทนาซักถามสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปว่าอยู่ที่ไหน โดยใช้ประโยคคำถาม Where is the _____? และตอบ It's _____. เมื่อนักเรียนสนทนากับคู่ของตนเองจนคล่องแคล่วแล้ว ให้นักเรียนลองสลับคู่ไปสนทนากับคนอื่น ๆ บ้าง ครูคอยสังเกตและช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มั่นใจและพูดสนทนาได้ตอบได้ช้า

4. ครูให้นักเรียนดูรูปแผนผังเมือง นักเรียนจะสังเกตเห็นว่าสถานที่ต่าง ๆ ในเมืองจะมีคำศัพท์กำกับอยู่ ครูถามนำว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้การสนทนาถามตอบเกี่ยวกับการบอกสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนแล้ว นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในการสนทนาถามตอบการบอกสถานที่ต่าง ๆ ในเมือง. ในหมู่บ้าน ได้หรือไม่ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ในครั้งนี้ ให้นักเรียนยกตัวอย่างการสนทนาถามตอบการบอกสถานที่ต่าง ๆ ในเมือง

A: Where is the school?

B: It's near the park.

ขั้นที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (25 นาที)

1. ครูให้นักเรียนทุกคนทำป้ายคำศัพท์สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน จากนั้นให้นักเรียนออกมาจำลองคำจำกัดความ เมื่อจับได้แล้วให้นักเรียนอ่านคำจำกัดความแล้วชูป้ายคำศัพท์สถานที่ที่ตรงกับคำจำกัดความพร้อมทั้งอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง แล้วจึงนำไปติดหน้าสถานที่นั้น ๆ ภายในโรงเรียน เมื่อนักเรียนตอบคำจำกัดความได้ ให้ครูถามนักเรียนคนนั้นต่อถึงสถานที่ ๆ นักเรียนได้ โดยใช้ประโยคคำถาม Where is the _____?

2. ครูซักถามนักเรียนแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคนในชั้นเรียน หากมีนักเรียนคนใดที่ตอบช้า ครูจะต้องคอยให้คำชี้แนะและช่วยเหลือไม่ปล่อยให้ผ่านไป สร้างความรู้ความเข้าใจ

ในประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจอีกครั้ง หากนักเรียนคนใดตอบผิดครูต้องให้โอกาสนักเรียนแก้ไข
ตอบใหม่ จนสามารถตอบได้อย่างถูกต้องแม่นยำ อธิบายให้นักเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องตรงกับ
สิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนเรียนรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์ชุด Places at School
2. วีดีโอ
3. ป้ายชื่อสถานที่ต่างๆ
4. รูปแผนผังสถานที่ต่างๆ ภายในโรงเรียน

แหล่งเรียนรู้

บริเวณโรงเรียน

การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	เครื่องมือวัด
นักเรียนสามารถพูดและฟังคำศัพท์จากบทสนทนาสั้น ๆ ที่กำหนดไว้ได้	แบบวัดความสามารถในการพูด แบบวัดความสามารถในการฟัง
นักเรียนพูดถามตอบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ ต่าง ๆ ในโรงเรียนได้	แบบวัดความสามารถในการพูด

บันทึกหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

**แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ในการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง**

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อความสามารถในการฟังและการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนด

คำชี้แจง ข้อสอบประกอบด้วยสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยดำเนินการสอบ ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเลือกหยิบสถานการณ์ที่กำหนดให้

ขั้นที่ 2 ทดสอบการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดแบบภาคปฏิบัติ

ในการใช้ภาษาพูดและฟังในสถานการณ์นั้น ที่กำหนดให้ตามสภาพจริง

ขั้นที่ 3 ผู้สอนให้นักเรียนทำความเข้าใจในสถานการณ์ที่ได้รับ และสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษตามที่เรียนรู้มาได้ตามสภาพจริงในสถานการณ์นั้น ๆ ได้

ขั้นที่ 4 ผู้สอนทำการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามประเด็นและเกณฑ์การให้คะแนน

สถานการณ์ 1 ครูให้นักเรียนฟังเรื่องสั้นจากเรื่อง animals แล้วแยกประเภทออกมาได้จาก
สิ่งที่ได้ยินและสามารถออกมาพูดอธิบายให้เพื่อนฟังได้

Teachers allow students to listen to short stories from animals and then classify
them from what they hear and can speak and explain to their friends.

There are many kinds of animals. Some animals live on land. Land
animals live in the forests grasslands and deserts. Tiger, two bears,
three horses, snake, deer and two monkeys live in forests, lions, zebras,
giraffes, kangaroos and cheetahs live in grasslands camels and some
snakes live in deserts

แนวคำตอบ

animals live in the forests : Tiger, two bears, three horses, snake, deer
and two monkeys

animals live in the grasslands : lions, zebras, giraffes, kangaroos and
cheetahs

animals live in the deserts: camels and some snakes

แบบประเมินความสามารถในการฟัง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินความสามารถในการฟังของนักเรียนและใส่คะแนนในช่องรายการประเมิน

4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

เลขที่	รายการประเมิน ชื่อ-สกุล	ความหมาย คำศัพท์ (4)	ความเข้าใจ (4)	การจับใจความ สำคัญ (4)	สามารถปฏิบัติตาม คำสั่งได้ (4)	รวมคะแนน (16)	ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การให้คะแนนการฟังประโยคตามโครงสร้าง

ความหมายคำศัพท์	4 รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน 3 รู้ความหมายบางคำและชัดเจน 2 รู้ความหมายบางคำ แต่ไม่ชัดเจน 1 ไม่รู้ความหมายเลย
ความเข้าใจ	4 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด 3 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่ 2 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย 1 ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก
การจับใจความสำคัญ	4 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด 3 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด 2 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย 1 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก
สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้	4 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว 3 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า 2 ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า 1 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก ไม่มั่นใจ

เกณฑ์การประเมิน

- 14 - 16 คะแนน ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 10 - 13 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี
- 7 - 9 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้
- 4 - 6 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดประโยคตามโครงสร้าง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินการพูดของนักเรียนและใส่คะแนนในช่องรายการประเมิน

4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

เลขที่	รายการประเมิน		ความถูกต้อง (4)	ความ คล่องแคล่ว (4)	รวมคะแนน (8)	ระดับคุณภาพ
	ชื่อ-สกุล					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดประโยคตามโครงสร้าง

ความถูกต้อง	<ol style="list-style-type: none"> 4 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้าง เน้นหนักคำในประโยคถูกต้องตามหลักการออกเสียง 3 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างและเน้นหนักคำในประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ 2 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างบางส่วน แต่ขาดการเน้นหนักคำในประโยค 1 พูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างและหลักการออกเสียง
ความคล่องแคล่วในการพูด	<ol style="list-style-type: none"> 4 พูดประโยคได้ชัดเจน ไม่ติดขัด ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด 3 พูดประโยคได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดน้อย ความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด 2 พูดประโยคติดขัดบางส่วนและหยุดเป็นช่วง ๆ ความคิดไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด 1 พูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย ความคิดไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

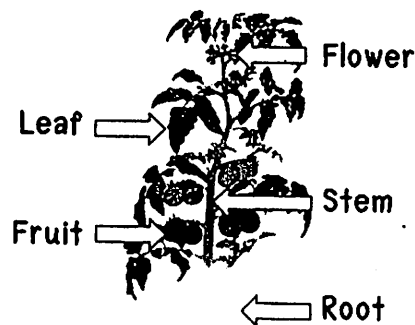
เกณฑ์การประเมิน

- 8 คะแนน ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 6 - 7 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี
- 4 - 5 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้
- 2 - 3 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

สถานการณ์ 2 นักเรียนฟังบทความสั้น ๆ และสามารถอธิบายส่วนต่าง ๆ ของชื่อต้นไม้ ลักษณะต้นไม้ ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้และพืช ความแตกต่างของสี นักเรียนจะพูดสนทนา ได้อย่างไร

The students listen to short articles and can explain parts of the tree ,name tree characteristics, parts of trees and plants. Color difference How will students talk?

The body of plant

Tree are the most important thing. I know, They do no harm they simply grow
 And spread shade for sleepy cows And gather birds among their boughs
 Tree give us fruits in leaves above And wood to make our houses of
 And in spring new buds of green, Tree are most important thing I mean

ตัวอย่างบทสนทนาโต้ตอบ

Teacher : What kind of tree do you like most?

Student : I like banana tree

Teacher : What does it look like?

Student : It has yellow fruits

Teacher : What is this?

Student : This is a root.

Teacher : What color is it?

Student : It is brown

แบบประเมินการพูดบรรยายตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินการพูดบรรยายของนักเรียนและใส่คะแนนในช่องรายการประเมิน

4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

เลขที่	รายการประเมิน ชื่อ-สกุล	ความ ถูกต้อง (4)	ความ คล่องแคล่ว (4)	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การบรรยาย (4)	รวม คะแนน (12)	ระดับ คุณภาพ

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ความถูกต้อง	<p>4 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างสมบูรณ์</p> <p>3 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงส่วนใหญ่</p> <p>2 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงบางส่วน</p> <p>1 หมายถึง ออกเสียงคำและประโยคไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้</p>
ความคล่องแคล่ว	<p>4 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด</p> <p>3 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ติดขัดเป็นบางครั้ง</p> <p>2 หมายถึง พูดไม่ต่อเนื่อง พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นระยะ ๆ</p> <p>1 หมายถึง พูดติดขัดมาก หยุดพูดเป็นเวลานานไม่ครบเนื้อหาหรือไม่พูด</p>
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการบรรยาย	<p>4 หมายถึง พูดด้วยน้ำเสียงและท่าทางเหมาะสมกับการบรรยาย</p> <p>3 หมายถึง พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับการบรรยาย มีท่าทางประกอบบ้าง</p> <p>2 หมายถึง พูดโดยมีท่าทางประกอบบ้าง น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม</p> <p>1 หมายถึง พูดโดยไม่มีท่าทางประกอบ น้ำเสียงไม่เหมาะสม</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>11 - 12 คะแนน ระดับคุณภาพ ดีมาก</p> <p>9 - 10 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี</p> <p>6 - 8 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้</p> <p>5 - 3 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง</p>

แบบประเมินความสามารถในการฟัง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินความสามารถในการฟังของนักเรียนและใส่คะแนนในช่องรายการประเมิน

4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

เลข ที่	รายชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		การ จับ ใจความ สำคัญ (4)	สามารถ ปฏิบัติ ตาม คำสั่งได้ (4)	รวม คะแนน (16)	ระดับ คุณภาพ
		ความหมาย คำศัพท์ (4)	ความ เข้าใจ (4)				

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน

(_____)

วันที่ _____

เกณฑ์การให้คะแนนการฟังประโยคตามโครงสร้าง

ความหมายคำศัพท์	<ul style="list-style-type: none"> 4 รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน 3 รู้ความหมายบางคำและชัดเจน 2 รู้ความหมายบางคำ แต่ไม่ชัดเจน 1 ไม่รู้ความหมายเลย
ความเข้าใจ	<ul style="list-style-type: none"> 4 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด 3 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่ 2 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย 1 ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก
การจับใจความสำคัญ	<ul style="list-style-type: none"> 4 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด 3 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด 2 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย 1 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก
สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้	<ul style="list-style-type: none"> 4 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว 3 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า 2 ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า 1 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก ไม่มั่นใจ

เกณฑ์การประเมิน

- 14 - 16 คะแนน ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 10 - 13 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี
- 7 - 9 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้
- 4 - 6 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

สถานการณ์ 3 จากสถานการณ์จริงที่โรงเรียน นักเรียนจะใช้คำถาม ถาม-ตอบอย่างไร กับเพื่อนในการถามลักษณะของห้องเรียน และทางไปห้องเรียนต่างๆ ภายในโรงเรียน

From real situations at school. The students will use questions. Q&A How? With friends in asking the nature of the classroom and the way to various classrooms With in the school.

ตัวอย่างคำถามและคำตอบ

Questions	Answers
1. The room where we study drawing.	Art room
2. The room where we practice English.	English lab
3. The room where you go when you are sick.	Nursing room
4. The room where we study singing.	Music room
5. The place where we eat food.	Canteen
6. The place where the children like the most.	Playground
7. The place where you can read many books.	Library
8. The room where we study many subjects.	Classroom
9. The place where we have an assembly.	Hall
10. The place where we use a microscope to see very little things.	Science lab

Questions	Answers
Where is the <u>English lab</u> ?	It's opposite the <u>science lab</u> .
	It's next to the <u>music room</u> .
	It's between the <u>music room</u> and the <u>nursing room</u>

แบบประเมินการพูดได้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินการพูดได้ตอบของนักเรียนและใส่คะแนนในช่องรายการประเมิน

4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

เลข ที่	รายการประเมิน		การ แสดง ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด (4)	รวม คะแนน (12)	ระดับ คุณภาพ
	ชื่อ-สกุล	ความ ถูกต้อง (4)			

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดได้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

- ความถูกต้อง**
- 4 หมายถึง พูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนเหมาะสมกับสถานการณ์
 - 3 หมายถึง พูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนบางประโยค เหมาะสมกับสถานการณ์
 - 2 หมายถึง พูดได้ตอบไม่ถูกต้องบางประโยค แต่ยังสื่อสารตามสถานการณ์ได้
 - 1 หมายถึง ไม่พูดได้ตอบ ทำให้ไม่เกิดการสื่อสาร
- ความคล่องแคล่ว**
- 4 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด
 - 3 หมายถึง พูดต่อเนื่อง ติดขัดเป็นบางครั้ง
 - 2 หมายถึง พูดไม่ต่อเนื่อง พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นระยะ ๆ
 - 1 หมายถึง พูดติดขัดมาก หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่ครบเนื้อหาหรือไม่พูด
- การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด**
- 4 หมายถึง ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบเหมาะสมกับเรื่องและบทบาทที่ได้รับ
 - 3 หมายถึง ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบเหมาะสมกับเรื่องและบทบาทเป็นส่วนใหญ่
 - 2 หมายถึง พูดโดยมีท่าทางประกอบบ้าง น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม
 - 1 หมายถึง พูดโดยไม่มีท่าทางประกอบ น้ำเสียงไม่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน

- 11 - 12 คะแนน ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 9 - 10 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี
- 6 - 8 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้
- 5 - 3 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

แบบประเมินความสามารถในการฟัง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินความสามารถในการฟังของนักเรียนและใส่คะแนนในช่องรายการประเมิน

4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

เลข ที่	รายการประเมิน		ความ หมาย คำศัพท์ (4)	ความ เข้าใจ (4)	การ จับ ใจความ สำคัญ (4)	สามารถ ปฏิบัติ ตาม คำสั่งได้ (4)	รวม คะแนน (16)	ระดับ คุณภาพ
	ชื่อ-สกุล							

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การให้คะแนนการฟังประโยคตามโครงสร้าง

ความหมายคำศัพท์	4 รู้ความหมายทุกคำและชัดเจน 3 รู้ความหมายบางคำและชัดเจน 2 รู้ความหมายบางคำ แต่ไม่ชัดเจน 1 ไม่รู้ความหมายเลย
ความเข้าใจ	4 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด 3 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่ 2 สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย 1 ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก
การจับใจความสำคัญ	4 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด 3 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด 2 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย 1 จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก
สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้	4 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว 3 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า 2 ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า 1 ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก ไม่มั่นใจ

เกณฑ์การประเมิน

14 - 16 คะแนน ระดับคุณภาพ ดีมาก

10 - 13 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี

7 - 9 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้

4 - 6 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

**แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง**

คำชี้แจง ข้อสอบประกอบด้วยสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยดำเนินการสอบ ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเลือกหยิบสถานการณ์ที่กำหนดให้

ขั้นที่ 2 ทดสอบการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดแบบภาคปฏิบัติ ในการใช้ภาษาพูดและฟังในสถานการณ์นั้น ที่กำหนดให้ตามสภาพจริง

ขั้นที่ 3 ผู้สอนให้นักเรียนทำความเข้าใจในสถานการณ์ที่ได้รับ และสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษตามที่เรียนรู้มาได้ตามสภาพจริงในสถานการณ์นั้น ๆ ได้

ขั้นที่ 4 ผู้สอนทำการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามประเด็นและเกณฑ์การให้คะแนน

จุดประสงค์ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากนิทานสั้นเกี่ยวกับสัตว์ได้

กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ ครูเล่านิทานเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ฟังได้

The teachers tell to the story, short stories for students to listen to And students can answer questions from the listening

Hello, children. Welcome to my zoo. There are many animals here: rabbit monkey, elephant, lion, crocodile, bird, dolphin, panda, bear, giraffe and zebra. Look at the animals. dolphins are swimming in the pond. Panda is eating bamboos. Rabbits are jumping in the grass. giraffe and zebra are chewing grass. Horse are galloping in the fields. Monkey are climbing tree. Birds are on the tree.

ตัวอย่างคำถามคำตอบ

Questions	Answers
Who am I? I have two wings. I can fly	bird
Who am I? I have two long ears. I can jump	rabbit
Who am I? I have long neck.	giraffe
Who am I? I have two colors black and white.	panda
Who am I? I have long tail. I can climb tree	monkey
How do you spell bird?	b-i-r-d
What animal do you like?	rabbit monkey, elephant, lion, crocodile, bird, dolphin, panda, bear, giraffe and zebra.

แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับ ความสามารถ			รวม
			การจับ ใจความ สำคัญ 3	สามารถ ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ 3	ความ เข้าใจ 3	
ความสามารถใน การฟังและ การพูด	1					
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
	10					
	11					
	12					
	13					
	14					
	15					
	16					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

การจับใจความสำคัญ

- 3 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหาครบถ้วน ถูกต้องชัดเจนทั้งหมด
- 2 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน
- 1 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา ไม่ครบถ้วน

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

- 3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน ไม่ติดขัดคล่องแคล่ว
- 2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและพูดประโยคค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย
- 1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

ความเข้าใจ

- 3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องครบถ้วน ถูกต้องทั้งหมด
- 2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องบางส่วน
- 1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้

จุดประสงค์ 2 นักเรียนสามารถพูดได้ตอบประโยคคำถามและคำตอบจากสถานการณ์จริงได้
กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ นักเรียนดูวิดีโอเกี่ยวกับสัตว์ แล้วให้นักเรียนจับคู่ถาม-ตอบ ที่
กำหนดได้

The students watch videos about animals. Then ask students to pair with the questions
and answers.

ตัวอย่างคำถาม คำตอบ

Questions	Answers
What animals can you see?	It is..... rabbit, monkey, elephant, lion, tiger,
How do you spell.....?	crocodile, bird, parrot, dolphin, panda, bear, giraffe, zebra, snakes, deer, penguin and koala

แบบประเมินความสามารถในการพูด

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ			รวมคะแนน
			ความถูกต้อง 3	คล่องแคล่ว ในการพูด 3	ท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบการ บรรยาย 3	
ความสามารถ ในการพูด	1					
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
	10					
	11					
	12					
	13					
	14					
	15					
	16					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

ความถูกต้อง

- 3 นักเรียนพูดได้ตอบ ถูกต้องชัดเจน เหมาะสมกับสถานการณ์และพูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด
- 2 นักเรียนพูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนบางประโยค เหมาะสมกับสถานการณ์ และพูดต่อเนื่อง แต่ติดขัดเป็นบางครั้ง
- 1 นักเรียนไม่พูดได้ตอบ พูดติดขัด หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่คบเนื้อหา หรือไม่พูดเลย

คล่องแคล่วในการพูด

- 3 นักเรียนพูดประโยคถูกต้องตามโครงสร้าง ชัดเจน ไม่ติดขัด
- 2 นักเรียนพูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง แต่พูดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดน้อย
- 1 นักเรียนพูดไม่เป็นประโยค พูดเป็นวลี หรือคำ พูดประโยคตะกุกตะกักหยุดพูดเป็นช่วง ๆ

ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการบรรยาย

- 3 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้าง เน้นหนักคำในประโยคถูกต้อง
- 2 พูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างเป็นบางครั้งและเน้นหนักคำในประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วน
- 1 พูดไม่เป็นประโยคหรือเป็นคำๆ

จุดประสงค์ 3 นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนเองสนใจได้
กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบอธิบายเป็นข้อความ
สั้นๆ เข้าใจง่าย

The students speak about the animals that students like to describe in short, easy to understand text.

ตัวอย่างในการอธิบาย

An elephant

The elephant is a big animal shape and large ear. it is long nose elephant eat food such as fruits and vegetables.

A tiger

I am a very big cat. It eats meat. It live in the dry grassland ,a tiger baby name is cub.

แบบประเมินความสามารถในการพูด

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับ - ความสามารถ			รวมคะแนน
			ความ ถูกต้อง 3	คล่องแคล่ว ในการพูด 3	ท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบการ บรรยาย 3	
ความสามารถ ในการพูด	1					
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
	10					
	11					
	12					
	13					
	14					
	15					
	16					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

ความถูกต้อง

- 3 นักเรียนพูดได้ตอบ ถูกต้องชัดเจน เหมาะสมกับสถานการณ์และพูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด
- 2 นักเรียนพูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนบางประโยค เหมาะสมกับสถานการณ์ และพูดต่อเนื่อง แต่ติดขัดเป็นบางครั้ง
- 1 นักเรียนไม่พูดได้ตอบ พูดติดขัด หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่คบเนื้อหา หรือไม่พูดเลย

คล่องแคล่วในการพูด

- 3 นักเรียนพูดประโยคถูกต้องตามโครงสร้าง ชัดเจน ไม่ติดขัด
- 2 นักเรียนพูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง แต่พูดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดน้อย
- 1 นักเรียนพูดไม่เป็นประโยค พูดเป็นวลี หรือคำ พูดประโยคตะกุกตะกักหยุดพูดเป็นช่วง ๆ

ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการบรรยาย

- 3 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้าง เน้นหนักคำในประโยคถูกต้อง
- 2 พูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างเป็นบางครั้งและเน้นหนักคำในประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วน
- 1 พูดไม่เป็นประโยคหรือเป็นคำๆ

จุดประสงค์ 4 นักเรียนสามารถฟังชื่อด้านไม้และชื่อส่วนต่าง ๆ ของพืชชนิดต่าง ๆ แล้วสามารถนำไปติดบริเวณส่วนต่างๆของต้นไม้ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ ให้นักเรียนสำรวจในโรงเรียนพร้อมทั้งบอกชื่อด้านไม้และส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ได้หลังจากนั้นนำแผ่นป้ายไปติดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ได้ถูกต้อง

The students to explore the school and tell the name of the tree and the parts of the tree. After that, bring the label to the area. A parts of the tree are correct.

แบบประเมินความสามารถในการฟัง

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมินระดับ ความสามารถ		รวมคะแนน
			ความเข้าใจ 3	สามารถ ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ 3	
ความสามารถใน การฟัง	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
	9				
	10				
	11				
	12				
	13				
	14				
	15				
	16				

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

ความเข้าใจ

- 3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังข้อความ ได้ถูกต้องครบถ้วน
- 2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังข้อความ ได้บางส่วน ไม่ครบถ้วน
- 1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

- 3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน ไม่ติดขัด คล่องแคล่ว
- 2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและพูดประโยค ค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย
- 1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

จุดประสงค์ 5 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากที่ฟังเกี่ยวกับต้นไม้ได้

กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับธรรมชาติ ลักษณะต้นไม้ ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้และพืช ความแตกต่างของสี และถาม-ตอบนักเรียน

Teachers allow students to view video clips about nature, tree characteristics, parts of trees and plants. Color difference and asking - answering students

ตัวอย่างคำถามคำตอบ

Teacher : What kind of tree do you like most?

Student : I like banana tree

Teacher : What does it look like?

Student : It has yellow fruits

Teacher : What is this?

Student : This is a root.

Teacher : What color is it?

Student : It is brown

แบบประเมินความสามารถในการฟัง

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับ ความสามารถ		รวมคะแนน
			ความเข้าใจ	สามารถ ปฏิบัติตาม คำสั่งได้	
			3	3	
ความสามารถใน การฟัง	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
	9				
	10				
	11				
	12				
	13				
	14				
	15				
	16				

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

ความเข้าใจ

- 3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังข้อความ ได้ถูกต้องครบถ้วน
- 2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังข้อความ ได้บางส่วน ไม่ครบถ้วน
- 1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

- 3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน ไม่ติดขัด คล่องแคล่ว
- 2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและพูดประโยค ค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย
- 1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

จุดประสงค์ 6 นักเรียนพูดแต่งประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับพืชและสีได้
กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ นักเรียนนำต้นไม้ที่นักเรียนปลูกมา พร้อมทั้งพูดอธิบาย
ส่วนประกอบต่างๆ ของพืชและสีต่าง ๆ

The students bring the trees that students planted. An explaining a parts of plants and
various colors

ตัวอย่าง

Chilli tree

This is a chilli tree. It is a vegetable herb That grow easily. The leaves are
green. The flower are white. Raw fruits are green, ripe fruit with red color. It
is a spicy.

แบบประเมินความสามารถในการพูด

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับ			รวมคะแนน
			ความสามารถ			
			ความถูกต้อง 3	คล่องแคล่ว ในการพูด 3	ทำทาง/ น้ำเสียง ประกอบการ บรรยาย 3	
ความสามารถ ในการพูด	1					
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
	10					
	11					
	12					
	13					
	14					
	15					
	16					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

ความถูกต้อง

- 3 นักเรียนพูดได้ตอบ ถูกต้องชัดเจน เหมาะสมกับสถานการณ์และพูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด
- 2 นักเรียนพูดได้ตอบถูกต้องชัดเจนบางประโยค เหมาะสมกับสถานการณ์ และพูดต่อเนื่อง แต่ติดขัดเป็นบางครั้ง
- 1 นักเรียนไม่พูดได้ตอบ พูดติดขัด หยุดพูดเป็นเวลานาน ไม่คบเนื้อหา หรือไม่พูดเลย

คล่องแคล่วในการพูด

- 3 นักเรียนพูดประโยคถูกต้องตามโครงสร้าง ชัดเจน ไม่ติดขัด
- 2 นักเรียนพูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง แต่พูดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดน้อย
- 1 นักเรียนพูดไม่เป็นประโยค พูดเป็นวลี หรือคำ พูดประโยคตะกุกตะกักหยุดพูดเป็นช่วง ๆ

ท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการบรรยาย

- 3 พูดประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้าง เน้นหนักคำในประโยคถูกต้อง
- 2 พูดประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างเป็นบางครั้งและเน้นหนักคำในประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วน
- 1 พูดไม่เป็นประโยคหรือเป็นคำๆ

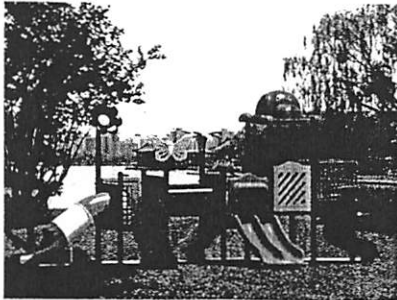
จุดประสงค์ 7 นักเรียนสามารถพูดและฟังคำศัพท์จากบทสนทนาสั้นๆ ที่กำหนดไว้ได้
 กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ ครูให้นักเรียนฟังบทบรรยายแล้ววาดรูปออกมาได้ถูกต้องจาก
 สิ่งที่ได้ยินและออกมาพูดอธิบายให้เพื่อนฟังได้

The teacher asked the students to listen to the lecture and to draw the picture correctly from what they heard and come out and explain to their friends.

บทสนทนา

This is my dream school . there are three building. The director room is between building 1 and building 3. The flagpole is opposite the director room. In building 1 there are three classrooms, one English lab and one science lab , three classrooms are between the English lab and the science lab. The science lab is near the director room. The hall is in the building 3. The playground is between the director room and the flagpole. The toilet is behind the hall

The toilet

English lab and science lab

The director room

The hall

แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับ ความสามารถ			รวม
			การจับ ใจความ สำคัญ 3	สามารถ ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ 3	ความ เข้าใจ 3	
			ความสามารถใน การฟังและ การพูด	1		
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
	10					
	11					
	12					
	13					
	14					
	15					
	16					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

การจับใจความสำคัญ

3 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหาครบถ้วน ถูกต้องชัดเจนทั้งหมด

2 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน

1 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา ไม่ครบถ้วน

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน ไม่ติดขัด คล่องแคล่ว

2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและพูดประโยคค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย

1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

ความเข้าใจ

3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องครบถ้วน ถูกต้องทั้งหมด

2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องบางส่วน

1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้

จุดประสงค์ 8 นักเรียนพูดถามตอบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่างๆ ในโรงเรียนได้
กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์ จากสถานการณ์จริงที่โรงเรียน ให้นักเรียนใช้คำถาม
ถาม-ตอบ กับเพื่อนในการถามทางไปห้องเรียนต่างๆ

From real situations at school The students to ask questions and answers with friends in
asking the way to various classrooms

ตัวอย่างคำถามคำตอบ

Questions	Answers
Where is the <u>English lab</u> ?	It's opposite the <u>science lab</u> .
	It's next to the <u>music room</u> .
	It's between the <u>music room and the nursing room</u>

แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูด

ประเด็น	ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน/ระดับ			รวม
			ความสามารถ			
			การจับ ใจความ สำคัญ 3	สามารถ ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ 3	ความ เข้าใจ 3	
ความสามารถใน การฟังและ การพูด	1					
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
	10					
	11					
	12					
	13					
	14					
	15					
	16					

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____

เกณฑ์การประเมิน/ระดับความสามารถ

การจับใจความสำคัญ

3 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหาครบถ้วน ถูกต้องชัดเจนทั้งหมด

2 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน

1 นักเรียนตอบคำถามและใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้จากเนื้อหา ไม่ครบถ้วน

สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

3 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายได้ถูกต้องและพูดได้ชัดเจน ไม่ติดขัดคล่องแคล่ว

2 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและรู้ความหมายไม่ค่อยถูกต้องและพูดประโยคค่อนข้างชัดเจน และติดขัดน้อย

1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก และพูดประโยคตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง หรือพูดไม่ได้เลย

ความเข้าใจ

3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องครบถ้วน ถูกต้องทั้งหมด

2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพื่อนที่ถามได้ถูกต้องบางส่วน

1 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้

ภาคผนวก ง แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 2 ส่วน
 - ส่วนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
 - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
2. ขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางแบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดของท่าน โดยกำหนดระดับความเหมาะสมไว้ ดังนี้
 - 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด
3. หลังจากพิจารณารายการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงเสร็จแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและพิจารณาถึงความเหมาะสมในการใช้ภาษา รวมทั้งการสื่อความหมายให้ชัดเจน โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ส่วนที่ 1

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ที่มาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นไปตามลำดับขั้นตอน					
2	ขั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน ผู้เรียนและผู้สอนสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อม					
3	ขั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ การสร้างองค์ความรู้จากสื่อสภาพจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลายและมีการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน					
4	ขั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมจากสื่อต่างๆภายในและภายนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ					
5	ขั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอดเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างชัดเจน สามารถนำความรู้ที่ได้วางแผนไว้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์					
6	ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการวัดและประเมินผลจากการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกับสถานการณ์จริงนั้น ๆ มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังการเรียนรู้					
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ					
8	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพจริงได้					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. ที่มาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.33	0.58	มาก
2. ชั้นกระตุ้นและทบทวนความรู้พื้นฐาน ผู้เรียนและผู้สอนสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมและเกิดความสนใจ	4.33	0.58	มาก
3. ชั้นฝึกกระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ การสร้างองค์ความรู้จากสื่อสภาพจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่จากกิจกรรมที่หลากหลายและมีการสรุปเนื้อหาความคิดรวบยอดใหม่ร่วมกัน	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ชั้นนำความรู้ใหม่ไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อต่างๆทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ชั้นสรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริงอย่างชัดเจน สามารถนำความรู้ที่ได้วางแผนไว้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงภายนอกชั้นเรียนได้อย่างสร้างสรรค์	4.67	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.33	0.58	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
8. เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพจริงได้			
รวม	4.54	0.50	มากที่สุด

ภาคผนวก ฉ แบบประเมินความเหมาะสมคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แบบประเมินความเหมาะสมคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมคู่มือและแผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
สภาพจริง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะที่มีต่อคู่มือและแผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามสภาพจริง

2. ขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓
ลงในตารางแบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ในช่อง "ระดับความเหมาะสม"
ที่ตรงกับความคิดของท่าน โดยกำหนดระดับความเหมาะสมไว้ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. หลังจากพิจารณารายการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
สภาพจริงเสร็จแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและพิจารณาถึงความเหมาะสมในการใช้ภาษา
รวมทั้งการสื่อความหมายให้ชัดเจน โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดการกิจกรรมเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ส่วนที่ 1

ที่	รายการประเมิน	ระดับเหมาะสม					
		5	4	3	2	1	
คู่มือ	คำชี้แจงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอน						
	1	อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างละเอียดครบถ้วน					
	2	อธิบายข้อควรปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดการกิจกรรมได้ชัดเจน					
	3	ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูผู้สอนสามารถนำไปปฏิบัติได้					
	บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน						
	4	อธิบายบทบาทของครูผู้สอนอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย					
	5	ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง					
แผนการจัดการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้						
	6	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้					
	7	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	8	จุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้					
	9	จุดประสงค์เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน					
	10	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมการวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ					
	11	สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย					
	12	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
	13	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ					

ที่	รายการประเมิน	ระดับเหมาะสม					
		5	4	3	2	1	
แผนการจัดการเรียนรู้	14	สาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551					
	15	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้					
	16	การจัดกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการเรียนรู้ สภาพจริง					
	17	การจัดกิจกรรมกำหนดเวลาได้เหมาะสม					
	18	การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของผู้เรียน					
	19	สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม					
	20	สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้					
	21	สื่อและแหล่งเรียนรู้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และสะดวกต่อการใช้งาน					
	22	สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน					
	23	การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่ตั้งไว้					
	24	การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การ เรียนรู้					
	25	เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลสอดคล้องกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้					
	26	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน					
	27	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเองตามสภาพจริงและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้					

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีต่อคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือและแผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง			
คำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอน			
1. อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างละเอียดครบถ้วน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. อธิบายข้อควรปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมได้ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูผู้สอนสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.67	0.58	มากที่สุด
บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน			
4. อธิบายบทบาทของครูผู้สอนอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้อง	4.67	0.58	มากที่สุด
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด/มาตรฐานการ เรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
8. จุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4.67	0.58	มากที่สุด
9. จุดประสงค์เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
10. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมการวัดความสามารถใน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
11. สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
12. สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
13. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67	0.58	มากที่สุด
14. สาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551	5.00	0.00	มากที่สุด
15. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
16. การจัดกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการเรียนรู้สภาพจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
17. การจัดกิจกรรมกรรมกำหนดเวลาได้เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
18. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยและความสามารถของ ผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
19. สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม	4.67	0.58	มากที่สุด
20. สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด
21. สื่อและแหล่งเรียนรู้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและ สะดวกต่อการใช้งาน	5.00	0.00	มากที่สุด
22. สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
23. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่ตั้งไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
24. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
25. เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลสอดคล้องกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
26. เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
27. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามสภาพจริงและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.85	0.38	มากที่สุด

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้ประเมินในการวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางแสดงผลการประเมินความสอดคล้องของผู้ประเมินในการวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ประเมินคนที่	นักเรียนคนที่									คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ค่าความ เชื่อมั่น
		1	2	3	4	5	6	7	8	9			
ความสามารถในการฟัง และการพูด 27	1	18	21	21	21	21	21	24	24	24	195	21.67	0.945
	2	21	24	24	21	21	21	21	21	21	195	21.67	
ความสามารถในการพูด 27	1	21	21	21	24	21	18	24	18	18	186	20.67	
	2	21	21	21	21	21	21	21	21	21	189	21.00	
ความสามารถในการฟัง 12	1	8	8	8	8	8	8	10	10	10	78	8.67	
	2	8	8	10	10	10	10	10	10	10	86	9.55	
รวม 66		97	103	105	105	102	99	110	104	104	929	103.22	

ภาคผนวก ฅ แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเหมาะสมของแบบ
ประเมินความสามารถในการฟังและการพูดก่อนและหลังเรียนกิจกรรมการ
เรียนรู้ตามสภาพจริง จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3		
1. นักเรียนสามารถบอกใจความ สำคัญและตอบคำถามจากนิทาน สั้นเกี่ยวกับสัตว์ได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบ ประโยคคำถามและคำตอบจาก สถานการณ์จริงได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูล เกี่ยวกับสัตว์ที่ตนเองสนใจได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. นักเรียนสามารถฟังชื่อด้านไม้และ ชื่อส่วนต่าง ๆ ของพืชชนิดต่าง ๆ แล้วสามารถนำไปติดบริเวณส่วน ต่างๆของต้นไม้ได้ถูกต้อง	0	1	1	0.67	ใช้ได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถาม จากที่ฟังเกี่ยวกับต้นไม้ได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. นักเรียนพูดแต่งประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับพืชและสีได้	0	1	1	0.67	ใช้ได้
7. นักเรียนสามารถพูดและฟัง คำศัพท์จากบทสนทนาสั้นๆ ที่ กำหนดไว้ได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8. นักเรียนพูดถามตอบเพื่อให้ ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ ต่างๆ ในโรงเรียนได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ญ แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง
 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนจำนวน 9
 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ			คะแนน จากการทดสอบ หลังเรียน
	กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	
	24	28	28	66
1	16	20	22	47
2	18	22	21	50
3	18	21	20	50
4	19	20	22	53
5	16	20	20	50
6	17	21	19	47
7	21	21	21	58
8	17	23	24	52
9	21	22	24	52
รวม	163	190	193	459
เฉลี่ย	18.11	21.11	21.44	51
เฉลี่ยร้อยละ	75.46	75.40	76.59	77.27
รวมเฉลี่ย		75.82		77.27
	ประสิทธิภาพกระบวนการ			ประสิทธิภาพ ผลลัพธ์
	75.82/77.27			

ภาคผนวก ฎ ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนคนที่	คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
	(Pre-test) 66 คะแนน	(Post-test) 66 คะแนน
1	43	55
2	37	47
3	37	47
4	41	50
5	43	53
6	45	53
7	37	47
8	43	50
9	39	45
10	37	47
11	41	52
12	43	50
13	43	53
14	45	55
15	45	55
16	39	50
รวมคะแนน	658	809
คะแนนเฉลี่ย	41.13	50.56

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	ศิริรัตน์ เดชะอังกูร
วัน เดือน ปีเกิด	24 พฤศจิกายน 2522
ที่อยู่ปัจจุบัน	67 หมู่ 8 ตำบลคลองตาล อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย 64120
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม หมู่ 5 ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย 64140
ตำแหน่งปัจจุบัน	ข้าราชการครู คศ. 1
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (ศิลปศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พ.ศ. 2544